

இதழ் 112  
டிச.19-ஜன.08-1997  
விலை.7.00

சரீகர்  
'SARINI HAR

# சரீகர்

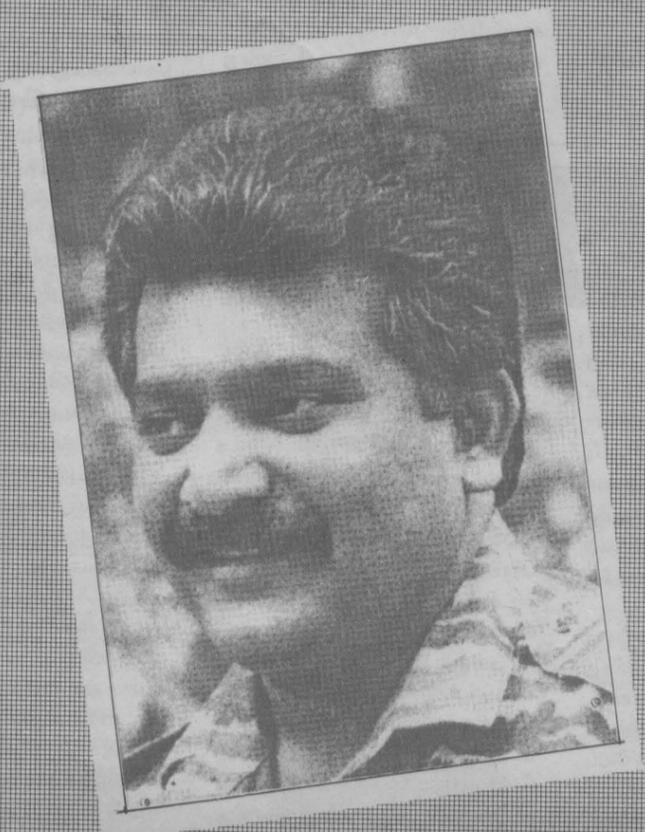
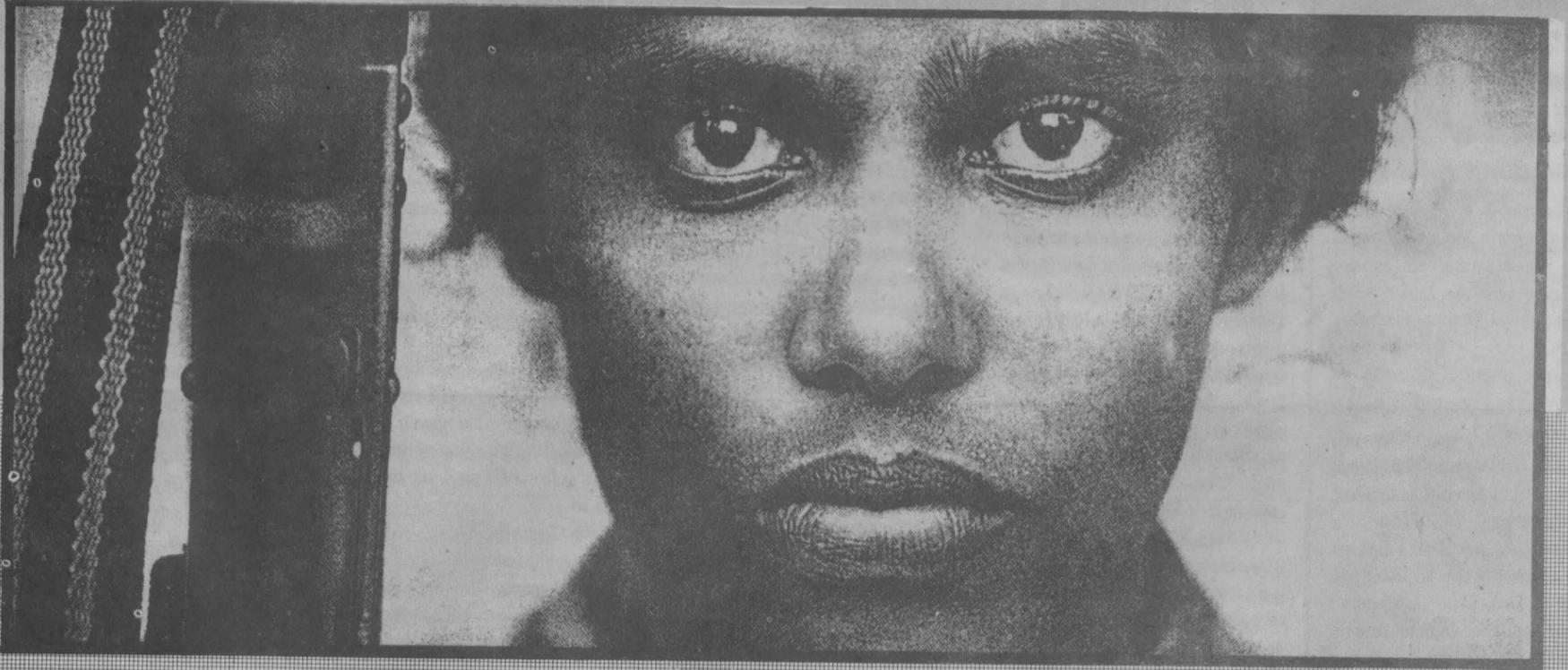
சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

செந்த இதழ்  
ஜனவரி  
சிகில்

## படுவான்கரை படைவெடுப்பு!

பெண் புலிகள்:

ஆயுதம் = பெண்விடுதலை அல்ல!



## சரிசிகர்

ஆசிரியர் குழு  
ச.பாலகிருஷ்ணன்  
சிவகுமார்  
சரவணன்  
எம்.கே.எம்.ஷே.பி  
அரவிந்தன்  
சி.செ.ராஜா  
சிவகுருநாதன்  
சேரன்  
வடிவமைப்பு  
ஏ.எம்.நஷிமி

வெளியிடுபவர்  
ச.பாலகிருஷ்ணன்  
18/2, அலோசாலை,  
கொழும்பு-03  
அச்சுப்பதிவு  
நவமக அச்சகம்  
334, காலிவிதி,  
இரத்தமலானை.

ஆண்டுச் சந்தா விபரம்  
இலங்கை - ரூபா 300  
வெளிநாடு - U.S. \$ 50

(தபாற்செலவுட்பட)

காக்கட்டளை/காசோலையாவும்  
MIRJE என்ற பெயருக்கு எழுதப்படல்  
வேண்டும்.

எல்லாத் தொட்புகளுக்கும்

ஆசிரியர்  
சரிசிகர்

04, ஜெயரட்ன வழி  
இம்பிரிகல்யாய  
கொழும்பு - 05

தொலைபேசி: 593615  
தொலைமடல்: 594229

## சிறையில்

மீண்டி பொலிஸ் சிறைச்சாலையில்  
தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள  
சின்னராசா சசிகரன் தீர்ப்புத்தீர்ச்செலவை  
செய்ய முயன்றுள்ளதாகத் தகவல்  
கிடைத்துள்ளது. கடந்த 23.06.96 அன்று  
கட்டுகோட்டை பொலிஸாரால் அவரது  
காலச்சட்ட விதி 17/1 இன் கீழ் கைது  
செய்யப்பட்ட ஊழலுபத்தி விவாபாரியான  
இவர், மூன்று மாதகாலமளவில் தடுத்து  
வைக்கப்பட்டிருந்தார்.

ஒக்டோபர் மாதம் 17ம் திகதி  
நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்யப்பட்ட இவர்,  
நீதிபதியினால், எதுவித  
குற்றச்சாட்டுக்களும் நிரூபிக்கப்படாத  
காரணத்தினால் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.  
இவரின் விடுதலையைப் பொலிஸாரும்  
ஆட்சேபிக்கவில்லை. தரதீர்ஷ்வசமாக,  
விடுதலை பெற்று வெளியேறிச் சரியாக  
இரண்டு மணித்தியாலங்களின் பின்னர்  
அவரது காலச்சட்ட விதி 19/2 இன் கீழ் மீண்டும்  
கண்டிப்பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்டு  
டி.ஐ.ஜியின் உத்தரவின் பேரில்  
சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவர் சிறைவைக்கப்பட்டதன் பின்னர்,  
வவுனியாவிலிருந்து வந்து, தங்கியிருந்த  
இவரது சகோதரியும் பொலிஸாரின்  
கெடுபிடிகளுக்குள்ளானார். (இவரின்  
கணவர்ப்பாடு. சென்றுள்ளார் என்பதும்,  
இப்பெண்மணி ஒரு குற்றத்தைக்குத் தாய்  
என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.) இவரை,  
விசாரணைக்கென அழைத்துச் சென்ற  
பொலிஸார் தடுத்துவைத்து 3000 ரூபா பணம்  
பெற்றுபின் விடுதலைசெய்துள்ளனர். பொலிஸ்  
விசாரணையையறிந்த இப்பெண்ணின்  
வாடகை வீட்டு உரிமையாளர்கள்  
பாதுகாப்புக்கு விட்டை விட்டு எழுப்பாறு  
கேட்டுள்ளனர்.

இந்த நிலைமையில் சிறையிலுள்ள  
சசிகரனைச் சந்தித்து பொலிஸார் தாங்கள்  
சகோதரியைக் கொன்றுவிட்டதாகத்  
தெரிவித்துள்ளனர். இதனால் பாதிப்பற்ற  
விரகத்தையடைந்த சசிகரன், மேற்படி  
தற்கொலை முயற்சியை  
மேற்கொண்டுள்ளார் எனத் தெரிகிறது.  
காயங்களுடன் தப்பிய இவர் தொடர்ந்தும்  
சிறையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

## அம்பாறை:

## சமர்தாண்டக் கூட்டத்திலும் இளைஞர் கைது!

01.10.1996 அன்று மு.ப.10 மணிக்கு

பொத்துவில் நகரப் பகுதியில் தேடுதல்  
நடவடிக்கையொன்று அறிகம்பைவிசேட  
அதிரடிப் படையால் மேற்கொள்ளப்  
பட்டது. வைத்தியசாலைச் சந்தியில்  
சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களைச்  
சேர்ந்த ஆண்கள் அனைவரும் தடுத்து  
வைக்கப்பட்டனர். தேசிய அடையாள  
அட்டைகள் சோதிக்கப்பட்டு பின்பு  
சிங்களவர்களும், முஸ்லிம்களும் விடுவிக்கப்  
பட்டனர். தீவிரவாதிகள் எதுவித  
தாக்குதலையாவது நடத்தினால், தமிழ்க்  
குடியிருப்பாளர்கள் மீது கடும் பழிவாங்கல்  
நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு  
மெனத்தமிழர்கள் (ஆண்கள்)  
எச்சரிக்கப்பட்டனர். ஆசிரியர்கள்,  
மாணவர்கள் உட்பட அரசாங்க ஊழியர்  
களும் அன்றைய தினம் தமது நாளாந்த  
கூடமைகளுக்குச் செல்ல முடியவில்லை.

02.10.1996 அன்று மு.ப.5.00 மணிக்கு  
அறிகம்பை முகாம் விசேட அதிரடிப்  
படையால் சுற்றிவளைத்துத் தேடுதல்  
நடவடிக்கையொன்று இன்ஸ்பெக்டர்  
ஏற்றத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.  
15 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் அனை  
வரும் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டு கிராமத்தினுள்

தீவிரவாதிகள் யாராவது நுழைந்தால்  
அதுபற்றி அதிரடிப்படைக்கு அறியத்  
தரவேண்டுமெனவும் அல்லாவிடின்  
ஆண்கள் அனைவருக்கும் எதிராக்கடும்  
நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமெனவும்  
எச்சரிக்கப்பட்டனர். இப் பகுதியில்  
அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்படும் சுற்றிவளப்பு  
தேடுதல் நடவடிக்கைகள் காரணமாக  
நாளாந்தச் சம்பளம் பெறும் அநேக  
தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் தமது  
நாளாந்த ஊதியத்தை இழக்கின்றனர்.  
1996 ஒக்டோபர் 8 அன்று திகதியளவில் 200  
குடும்பத்தினர் மட்டும் தமது வீட்டை விட்டு  
வெளியேறிச் சேனைக்குடியிருப்பு,  
சவனக்கடை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தமது  
உறவினர்களின் வீடுகளில் தஞ்சமடைந்  
தனர். 08.10.1996 அன்று ஸ்ரீ முருகன்

கோவிலில் சென்றல் காமப் பொலிசின்  
பொறுப்பதிகாரியினால் சமாதானக்கூட்ட  
மொன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அக்  
கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த தமிழ் இளைஞர்  
கள் மூவர்கைது செய்யப்பட்டனர். அங்கு  
சமூகத்திற்குத் திசாநாயக்க என்பவர்  
அப்பாவித்தமிழ்மக்கள் முகங்கொடுக்கும்  
கஷ்டங்கள் பற்றிப் பேசினார். அவர் பின்பு  
அவரது வீட்டில் வைத்து பொலிஸாரால்  
அச்சுறுத்தப்பட்டார்.

11.10.1996 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட  
த்தின் தென்பகுதியிலுள்ள துறைநீலா  
வணையில் அதிரடிப்படையினரால் சுற்றி  
வளைத்துத் தேடுதல் மேற்கொள்ளப்  
பட்டது. மக்கள் தாக்கப்பட்டதால் பலர்  
காயப்பட்டனர். 17 வயதான கே. சந்திர  
குமார் மணீரீ முகாமுக்குக் கொண்டு செல்  
வப்பட்டுக் குடும்பமாகத் தாக்கப்பட்டார்.

16.10.1996 புதன்கிழமையன்று மு.ப.11.00  
மணிக்குக் முனைப்பிரிவினரின் நற்பிடி  
முனையில் அல்-அக்சா முஸ்லிம் மகாவித்  
தியாலயத்தின் மலசலகூடமொன்றின்  
கூரையிலிருந்து பெரிய சத்தமொன்று  
கேட்டது. பிள்ளைகள் சத்தமிட்டனர்.  
ஆசிரியர்களும் குழுவள்ள வீடுகளிலுள்ள  
பெற்றோரும் உஷார் அடைந்தனர்.  
அருகாமையிலுள்ள சிவசக்தி மகா  
வித்தியாலய ஆசிரியர்களும், மாணவர்  
களும் கலவரமடைந்தனர். அச்சத்தம்  
காணமாக எதுவுமே சேதப்படவில்லை;  
எவருமே காயப்படவில்லை. சத்தத்தைக்  
கேட்ட முஸ்லிம் பெற்றோர் தமது  
பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் செல்ல வந்தனர்.  
இதே போல தமிழ்ப் பெற்றோரும் கூடவே  
தமது பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் செல்ல  
வந்தனர். அதேசமயம் முஸ்லிம்  
ஊர்க்காவல் படையினர் மூவர்  
இவ்விடத்துக்கு கிரைண்டுகளுடன் வந்து

தமிழ்ப்பாடசாலைகேட்டை முடிவிட்டுத்  
தமிழ்ப்பாடசாலை மீது கிரைண்டுகளை  
வீசப்போவதாக அச்சுறுத்தியுள்ளனர். ஒரு  
பெண் வந்து கிரைண்டை வந்திருந்த ஊர்க்  
காவல் படையினரின் இரு கைகளையும்  
இறுக்கிப்பிடித்துக்கொண்டு உதவி கோரிச்  
சத்தமிட்டார். ஒரு வயதான முஸ்லிம்  
வைத்தியர் உட்பட முஸ்லிம் பெற்றோர்கள்  
ஒன்று சேர்ந்து வந்து ஊர்க்காவல்  
படையினரிடம் விசாரணை செய்து  
ஏதாவது உள்ளதா எனக் கண்டுபிடித்துப்  
பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு  
கூறினார்கள். இதன்பின் அம் முஸ்லிம்கள்  
தமது மலசலகூடக் கூரையைப் பார்வை  
யிட்டு விட்டு எதுவித சேதமும் இல்லாததைக்  
கண்டு கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு  
அகன்றனர். ஊர்க்காவல் படையினரின்  
அச்சுறுத்தல் காரணமாகத் தமிழ்ப் பெற்  
றோர் தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு  
அனுப்பத் தயங்குகின்றனர்.

சுயாதீன பிராந்திய  
பல்கூட்டு வலையமைவு - Independent Regional Associated Network (IRAN) - அறிக்கையிலிருந்து

தமிழில்: சி. செ. ராஜா

## திருமலை பொதுச்சந்தை: கிரூபறியில் தோன்றும் கிணவாதம்!

திருகோணமலை மரக்கறிச்சந்தைக்  
குத்தகை உரிமைக்கான அனுமதி இம்முறை  
பலத்த சர்ச்சையாக வெளிக்கிளம்பியுள்ளது.  
97 ம் வருடத்திற்கான குத்தகை உரிமைக்  
கான அனுமதி விண்ணப்பங்கள் இறுதித்  
திகதியான நவ.23ன் திகதியிலிருந்து  
சர்ச்சைகள் காரணமாக டி.செ.16ம் திகதிக்கு  
ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இறுதித்திகதிக்கும்  
பிந்திய நாட்களில் தீர்மானகரமான  
முடிவுகளில் லாததாலும் சந்தையை  
இதுகாலவரை நிர்வகித்து வந்த  
தரப்பினரால் பிரச்சினை கிளப்பப்பட்ட  
தாலும் நிலைமை ஹர்த்தாலாகச் சென்று  
அதையும் தாண்டும் நிலையை  
எட்டியுள்ளது.

இதுவரை காலமும் இச்சந்தைக்கான  
குத்தகை அழைப்பு சட்டபூர்வமாக  
விடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதன்  
காரணமாக 200 தொகுதிகளைக் கொண்ட  
இச்சந்தையின்பராமரிப்பை ரூபா 3 லட்சம்  
செலுத்தி திலகரட்ன என்பவர் பொறுப்  
பேற்று வைத்திருந்தார். நாளொன்றுக்கு ஒரு  
தொகுதிக்கு 20 ரூபா வீதம் அறவிட்டு  
மாதமொன்றுக்கு ஒரு லட்சத்து இருபதி  
னாயிரம் வரையில் வருமானம் பெற்று

வந்தார்.  
இம்முறை திருமலை நகரசபை உத்தியோக  
பூர்வ குத்தகைக் கேள்விக்கோரிக்கை  
விடுத்ததால் திலகரட்னவின் உரிமை  
பாதிப்புக்குள்ளாயிற்று. இதனால் குத்த  
கைக்கான இறுதித் திகதியை பிரிகேடியர்  
மூலமாக பிள்ளைகள் பிரச்சினையைப்  
பெரிதூபடுத்தியுள்ளார். பல வருடங்களாக  
தமக்கே இப்பொறுப்பு இருந்ததாகவும்  
இம்முறையும் தமக்கே தரவேண்டு  
மென்றும், வெளக்கிணங்களின் உற்சவத்திற்  
காய் இது தனது பொறுப்பில் இருப்பது  
நல்லதென்றும் இவர் தெரிவித்து தனது  
பழைய விவலைமனுவுக்கே இம்முறையும்  
கோரியுள்ளார்.

எனினும் இதுவரை சட்டபூர்வமாக இடம்  
பெறாத இவ்விடம் சட்டபூர்வமான  
முறையில் இடம்பெறவேண்டுமென்றும் 5  
லட்சத்துக்குக் குறைவான மனுக்கோரப்  
பட்டால் திருமலை நகரசபையே அதைப்  
பொறுப்பேற்று நடத்துவது சிறந்ததென்றும்  
நகரபிதா சூரியமூர்த்தி அவர்கள்  
தெரிவித்துள்ளார்.

இதன்படி பிற்போடப்பட்ட திகதியான  
16-12-1996 வரை வந்த ஒரேயொரு மனு 5  
லட்சத்து நூற்றியம்பது ரூபா 50 சதத்துக்கு

கோரியுள்ளது. இவ்விவலைமனுவுக்கே  
சந்தை கைமாறவிருந்ததை அறிந்த  
திலகரட்னவும், அவரது ஆட்களும் 16ம்  
திகதியன்று ஹர்த்தால் அனுஷ்டித்து  
இனவாதகோஷங்களை எழுப்பியுள்ளனர்.  
இதும்புமன்றி தங்களுக்கு மீண்டும் இது  
தரப்படாவிட்டால் பாரிய பிரச்சினைகள்  
தோற்றுவிக்கப்படுமென்றும் எச்சரித்துள்ள  
னர்.

இந்த ஹர்த்தாலின் காரணமாக சந்தை  
இயங்கவில்லை, நகரின் அனேககடைகள்  
'பயம்' காரணமாக மூடப்பட்டன.  
'இனவாதி', 'ஈழவாதி' என சூரியமூர்த்தி  
திக்கு எதிரான கோஷங்கள் எழுப்பப்  
பட்டன.

நகரில் தோன்றிய பதட்ட நிலையை  
தணிக்கும் முகமாக பிரிகேடியர் உட்பட  
பலர் சுமுகமான பேச்சுவார்த்தையில்  
ஈடுபட்டனர். வெளக்கிணத்தைக் காரணம்  
காட்டி தங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று  
கோரியது தொடர்பாக சூரியமூர்த்தி  
அவர்கள் கூறுகையில் வெளக்கிணக்காக  
சகலரிடமும் குறித்த தொகை அறவிட்டு  
வந்துள்ளனர் திலகரட்னவும் அவரது  
சகாக்களும். எல்லாவித கணக்கீடுகளும்  
மதிப்பீடுகளும் அவர்களிடமே உள்ளன.

அந்த கணக்குகளை மதிப்பிட்டு கூறினால்  
நகரசபையால் ஐம்பது நினைபிரம் ரூபாவரை  
ஒதுக்கித் தரமுடியும் எனவும் கடைக்கா  
ர்களிடம் அன்பளிப்பென்று வாங்கும்  
படியும் வரியாக அறவிடவேண்டாம்  
என்றும் கோரியுள்ளார். இதை பிரிகேடி  
யரும் ஏற்று சம்பந்தப்பட்டவரிடம்  
கதைத்துள்ளார்.

திருமலை மீன் சந்தையைச் சேர்ந்த சிங்கள  
சமூகத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் சூரிய  
மூர்த்தியின் முடிவுக்கு ஆதரவாக  
உள்ளனர். மீன் சந்தைத் தொகுதிக்கான 8  
ஆயிரம் ரூபா வருடாந்த கட்டணத்தை 4  
ஆயிரம் ரூபாவாக சூரியமூர்த்தி  
குறைத்திருந்தார் என்பது இங்கு  
குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரச்சினை சுமுகமான முறையில் தீர்க்கப்  
பட்டால் 97 ம் வருடத்திற்கான சந்தைப்  
பராமரிப்பு 5 லட்சத்து 140 ரூபா 50 சதத்திற்கு  
கோரியுள்ள அண்டனி விவ்சன் கென்ன  
டிக்குப் போகுமெனத் தெரிகிறது.  
பிரச்சினை தொடர்ந்தால் அது இனத்துவ  
மோதல்களாக வெடிக்கும் என்று அச்சமும்  
தெரிவிக்கப்படுகிறது.

- திருமலை நிருபர்

திருகோணமலையில் தமிழர் - சிங்கள  
வர் நல்லுறவை மீண்டுமொரு தடவை  
கீர்குலைத்து அதில் அரசியல் லாபம் காண்  
பதற்காக சில சக்திகள் கங்கணம் கட்டி  
வருகின்றன.

கடந்த மாதம் தமிழ் அமைப்புகளுக்கு  
கெதிராக ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் ஒன்றை  
நடத்திப் பாமரசர் சிங்கள மக்களுக்கு  
இனவெறியை ஊட்டிக் கலவரத்தைத்  
துண்டி விட இச்சக்திகள் முயன்றவரையி  
லும் தொழில் ரீதியாக தமிழ்க் கட்சிக  
ளுடன் நெருக்கமான உறவை வைத்துக்  
கொண்டிருக்கும் சிங்கள சந்தை  
தொலாளிகளின் ஆதரவு கிடைக்காததால்  
அது பிக்பிசுத்துப் போனது. இதன்  
எதிரொலியாக இதே சக்திகள் தங்கள்  
இனவாதத்தைக் காவிக்கொண்டு  
கொழும்பு சென்று அங்குள்ள சுவர்களில்  
இனவாதச் சாயம் பூசியதும் எல்லோரும்  
அறிந்த ஒன்று.

இந்த இனவாதக்கும் பலுக்கு ஸ்ரீலங்கா  
சுதந்திரக் கட்சியின் திருக்கோணமலை

## சேராத ஜயவீர!

மாவட்ட அமைப்பாளர் தயானந்த ஜயவீர  
என்பவரே தலைமை தாங்குகிறார் என்று  
பரவலாக நம்பப்படுகிறது. திருகோண  
மலை சிங்கள மகாவித்தியாலய அதிபரா  
கவும், கட்சி அமைப்பாளராகவும், ஒரே  
நேரத்தில் கடமை யாற்றும் இவர்  
இனவாதத்தை தூண்டி கதாநாயகத்  
தன்மையை அடைய முயற்சி செய்கின்ற  
மலிவான அரசியல்வாதியாகவே நெந்து  
கொள்கிறார்.

இவரின் இனவாதப் போக்கினால் இவரு  
டன் கூட இருந்தவர்களே பலர் பிரிந்து  
விட்டனர். திருகோணமலை மாவட்ட  
ஸ்ரீ.ல.க.கட்சிக் கிளைச் செயலாளர்,  
தமிழ்ப் பிரிவுச் செயலாளர் ஒரு வேட்  
பாளர் உட்பட பல பேர் வெளியேறி  
விட்டனர். போட்டிக்கிளை அமைப்  
பதற்கு கூட இவர்கள் ஆலோசிக்கின்ற

போதிலும் ஜயவீரவின் அடாவடித்  
தனத்துக்கு இவர்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

தன்னுடன் இணைந்து போட்டியிட்ட  
தமிழ் வேட்பாளர் ஒருவரையே சட்டைக்  
கொலரில் பிடித்து உலுக்கிய காட்சியே  
இவர்களையும் பயமுறுத்துகிறது.

ஜயவீரவுக்கு எதிராக சிங்களச் சுவ  
ரொட்டிகள் நகரில் பல இடங்களிலும்  
காட்சியளிக்கின்றன. இவரின் இனவாதப்  
போக்கைக் கண்டித்தே இவை எழுதப்  
பட்டுள்ளன. தனது கட்சியைச் சேர்ந்த  
போட்டிக்கு முனிரே இந்த வேலை  
செய்திருக்கலாம் என்று நம்பும் இவர்  
கடந்த வாரம் செல்வரத்தினம் என்ற  
போட்டிக்கு மு ஆதரவாளர் ஒருவரை  
தந்திரமாக வீட்டுக்கு அழைத்து வெருட்டி  
அவரது கட்சி அங்கத்துவ அட்டையை யும்

பறித்து துரத்தி விட்டிருக்கிறார்.  
11.09.96 தேதியிட்டு வடக்கு கிழக்கு  
ஆளுநருக்கு ஜயவீர ஒரு கடிதம்  
அனுப்பிவைத்திருந்தார். அந்தக்  
கடிதத்தில் திருகோணமலை தமிழ்  
அரசியல்வாதிகள் சிங்கள மக்களுக்கு  
எதிராகச் செயற்படுவதாகவும் இனத்து  
வேசத்தை விதைத்து சிங்கள மக்களை  
விரட்டி விட முயல்வதாகவும் கூறி இது  
பற்றிக் கதைக்க தனக்கு நேரம் ஒதுக்கித்  
தரும்படியும் கேட்டிருந்தார். ஆளுநர்  
ஒக்டோபர் 30 ந்திகதி நேரம் ஒதுக்கிக்  
கொடுத்திருந்த போதிலும் சரியான  
ஆதரங்களை முன்வைக்க ஜயவீர  
தவறியுடன் போலீசுத்திப்புச் செய்வதாக  
ஆளுநரின் நேரத்தை வீணடித்ததே  
பலனாயிற்று.  
என்றாலும் தயானந்த ஜயவீர சேர்ந்து  
விட வில்லை இனவாதத்தைக் கிளப்பி  
என்றோ ஒரு நாள் ரத்தம் ஓடுவதைப்  
பார்த்து ரசிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை  
யோடு செயல்பட்டு வருகிறார்.

- விவேக

இலங்கையர் அனைவரும் சமாதானத்தையே எதிர்நோக்கி காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். எனினும், "கௌரவமான சமாதானத்தை" பெற்றுக்கொள்வது எவ்வாறு என்பதே அனைவரும் கேள்வியாகும்.

சந்திரிகாவின் சமாதானத்திற்கான இரண்டாவது முன்முயற்சி கடந்த மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டது. புலிகள் சமாதானத்திற்காக வருவார்களாயின் எனது இரண்டு நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அவை, புலிகள் இயக்கம், ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தல் வேண்டும். மற்றையது குறிப்பிட்ட காலவேளைக்குள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கி முடிவடைதல் வேண்டும் என்பதாகும். சந்திரிகாவின் இவ் அறிக்கைக்கு, கொழும்பு வாழ் தமிழ்க் கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புகள் மட்டுமன்றி வடக்குக் காட்டில் வசிக்கும் பிரபாகர்ன் கூட தமது எதிர்க்கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்.

சுயகௌரவம் கொண்டிருக்கும் ஓர் இயக்கம் ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்க முடியாது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் அவர். அதேபோல், அரசு இராணுவம் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களில் இருந்து விலகினால் மட்டுமே தன்னால் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்குச் சமூகமளிக்க முடியும் என்றும் குறிப்பிட்டார். யுத்தத்தை மேற்கொள்ளும், இரண்டு பிரிவினரும் சமாதானத்தை விருப்புகின்றனர் என்று தோன்றுகிறது. எனினும், இரண்டு பிரிவினருமே நிபந்தனைகளை முன்வைக்கின்றனர். முன்வைக்கப் பட்டுள்ள இந்நிபந்தனைகளைப் பார்க்கிற போது நீண்ட காலத்திற்கு சமாதானம் ஏற்படப்போவதில்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையர்களுக்கிடையில் இவ்வாறான கருத்து மேலெழுந்த சந்தர்ப்பத்தில் மத்தியஸ்தம் தொடர்பான குரலெழுப்பியது இங்கிலாந்தின் மூலமாகும். முன்னர் ஏகாதிபத்திய மாகத்திற்கு இங்கிலாந்து இலங்கையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக இரு தரப்பினரும் விருப்பினால் உதவத்தயாராக இருப்பதாக அறிவித்தது. இங்கிலாந்து இராணுவத்தின் ரீதியாக, இடப்பிரச்சினை காரணமாக ஏற்பட்ட ஓர் யுத்தத்துக்கு தீர்வு காண உதவ முன்வந்தது இதுவே முதல் முறையாகும்.

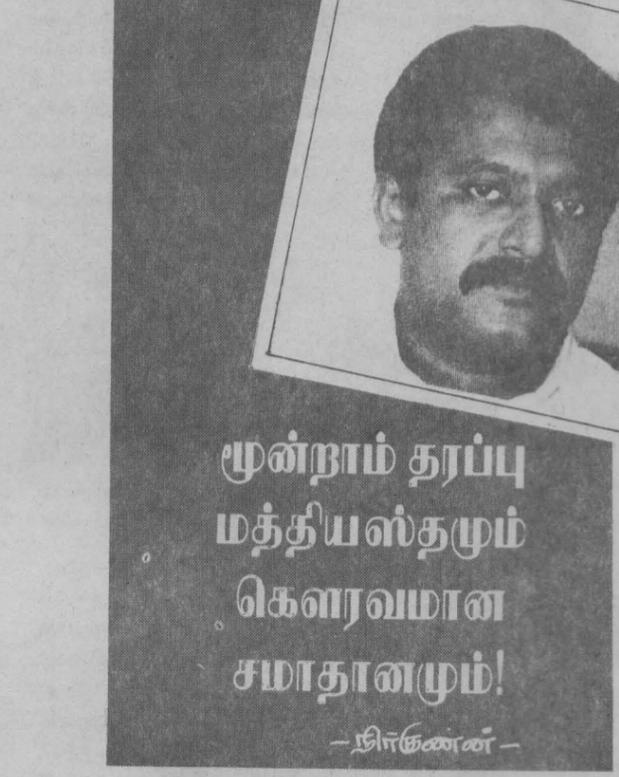
மட்டக்களப்பு-அம்பாறைப் பிரதேசங்களில் சிவில் நிர்வாகத்திற்குப் பதிலாக அதிரடிப் படையினரின் முழுமையான ஆளுகைக்குட்பட்ட இராணுவ ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பதே உண்மை.

மட்டக்களப்பு-அம்பாறை எல்லை யோரத்தில் அமைந்துள்ள விசேட அதிரடிப் படையணியின் முகாம் புலிகளால் நிர்மூலமாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து வியாழன் அதிகாலையில் இருந்து, வெள்ளி, சனி ஆகிய மூன்று தினங்களும் படுவாங்கரையை நோக்கிப் "பாடும் மின்" எனப் பெயரிடப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கை யொன்று படையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

வலையிறவு, போர்தீவு, செங்கலடி, பதுளை வீதி மற்றும் வளைந்த முகாம்கள் லிருந்தும் இராணுவ அணிகள் படுவாங்கரையை நோக்கி முன்னேறின. இவ் இராணுவ நடவடிக்கைக்காக திருகோண மலை வலையிறவு பகுதிகளிலிருந்தும் நூற்றுக்கணக்கான இராணுவத்தினர் மட்டக்களப்புக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தனர்.

படுவாங்கரையை நோக்கி நகர்ந்த படையினர் மூன்று நாட்களும் ஆயித்திய மலை, கரடிமடு, 3ம் கட்டை, சிப்பி மடு, ஊத்துமடு, சுவாமிபுத்தம் கட்டை வரை முன்னேறின.

மட்டக்களப்பின் எல்லையோர இராணுவ முகாம்களிலிருந்து படுவாங்கரையின் காட்டுப்பகுதிகளை நோக்கி, தொடர்ச்சியான ஷெல் வீச்சுக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.



**முன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தமும் கௌரவமான சமாதானமும்!**

- திரு. குணசீனி -

இங்கிலாந்தின் இந்த அறிக்கை இலங்கையர்களை விழிப்புக் கொள்ளச் செய்தது.

மத்தியஸ்தம் தொடர்பாக இந்தியா இப்போது ஒரு பலவீனமான நிலையிலேயே இருக்கிறது. விளக்கமாகக் கூறுவதாயின் இந்தியா போரின் பாங்காளியாகும். இலங்கையின் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வர இன்று தேவையாக இருப்பது இரு பிரிவினரையும் அழுத்தும் ஓர் நாடாகும். இவ்வாறான அழுத்தத்தை வழங்கும் நாடு அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக பலம் பெருந்தியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து புத்திஜீவிகள் மத்தியில் தோன்றியுள்ளது. குறிப்பாக, புலிகள் இயக்கத்தை பணிய வைக்கும் ஓர் அரசு மத்தியஸ்தம் வகிக்க வேண்டும் என அவர்கள் விருப்புகின்றனர்.

இங்கிலாந்தின் யோசனைகளுக்கு இலங்கை அரசோ, புலிகளோ எந்தவித கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும் இங்கிலாந்தின் தலையீடு இலங்கைக்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியமானது என்பது தொடர்பாக ஆய்வது அவசியமாகும்.

1798இல் இங்கிலாந்து, ஒஸ்லாந்தின் கீழிருந்த கரைபேர்ப்பிரதேசங்களை கைப்பற்றியதன் பின்னர், இலங்கையை தமதாக்கிக் கொண்டது. இதன் பின்னர் 1815இல் எவராலும் கைப்பற்ற முடியாதிருந்த மலையகத்தைக் கைப்பற்றினர் என வரலாறு கூறுகின்றது. இதன் பின்னர் 1800களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கோட்புருக்கமரன் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் நவீன முதலாளித்துவத்துக்கான அடித்தளம் இடப்பட்டது.



**புலககுணாவைக் குப்பின்**

ஹெலிகாப்டர்களும் குண்டுவிசை விமானங்களும் படுவாங்கரையின் கிராமப் பகுதிகளிலும், காட்டுப் பிரதேசங்களிலும் மூன்று நாட்களும் விட்டுவிட்டு, குண்டு விசைகளை நடத்தின. மட்டக்களப்பு நகரம் முழுவதும் விமானங்களின் சத்தமும், குண்டுவிசை ஒலிகளும் பேரிரைச்சலாய்க் கேட்க முடிந்தது.

தாண்டியடி, பாவற்கொடிச் சேனை, கண்ணகூடா, துண்டி, கனிமடு, கீயிமடு, கரடிமடு, சுவாமிபு, அதனை அண்டியுள்ள பல தமிழ்க் கிராமங்கள் இவ் இராணுவ நடவடிக்கையால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அங்கிருந்து கிடைக்கும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பொதுமக்கள் எதிர்பாராத வகையில் திடீரென மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ் இராணுவ நடவடிக்கையால் அச்சுற்றி பொதுமக்கள் காடுகளில் தஞ்சமடைந்துள்ளதாகவும் இக்காட்டுப் பகுதிகளிலேயே அதிகளவிலான ஷெல் மற்றும் குண்டு விசைக்கள் இடம் பெற்றதாகவும் தெரிவிக்கிறது.

இராணுவம் முன்னேறிய பகுதிகளிலுள்ள பல குடியிருப்புகள் எரிக்கப்பட்டுள்ளன. பாவற்கொடிச் சேனை விநாயகர் வித்தியாலயம் விமானக்குண்டு வீச்சால் முற்றாக சேதமடைந்துள்ளது.

முதல்நாளைய தாக்குதலில் ஒரு பெண் கொல்லப்பட்டு மூவர் காயமடைந்துள்ளனர்.

இப்பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் வலையிறவு மண்முனைப் பாதையூடாக நகருக்குச் செல்ல முயன்ற போதும் படையினரால் தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். காயமுற்றோர் மிகவும் மோசமான

இஷ்டத்தில் முக்கியமானது, அரசு சேவைகளை கலைக்கப்பட்டன. -வியாபாரத் துறையில் அரசுக்கு இருந்த அரசு ஏகபோகம் நீக்கப்பட்டது. -பொதுவான நீதிமன்ற முறையை ஏற்படுத்துதல் போன்றவையாகும்.

இம்மீளமைப்புக்களின்கோரிக்கையாக விருந்தது, முதலாளித்துவ பலத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். இதன்படி 1948இல் சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இலங்கை பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வந்திருக்கின்றது. கொடுத்து வருகின்றது என்பது இரகசியமல்ல இதற்கு நல்லதோர் உதாரணம் வெட்டியான கருத்துக்களைக் கொண்ட அரசு இலங்கையில் உருவானதாகும். இதன் காரணமாக இலங்கையார் என்ற ரீதியில் பெரும் பான்மையோர் இலங்கை யாப்பை "ஓற்றை" என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அன்று உறுகுணை, மாயாருட்டை என்ற ரீதியில் பிரிந்திருந்த 'ஐக்கிய' அரசு பற்றிய நினைவு இன்று பெரும்பான்மையோர் மனதில் இல்லை. சகல மீளமைப்புக்களும், ஏகாதிபத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்ததினால் இலங்கையில் இனவாதம் தோன்றியது. இது பொதுமக்களது விருப்பமாக மாறியது. இங்கிலாந்து ஆட்சியாளர்களது சந்தோசத்திற்குக் காரணமாகியது.

இலங்கையின் பிரதான பிரச்சினையாக இடப்பிரச்சினை அமைந்தது, தேசிய அரசியல் சிறுபான்மையினரின் சுய அடையாளம் மற்றும் சுய அறிவுபலன்கள் அடைந்தது. இதன் காரணமாக சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மை இனத்துக்குள் தனிமையாக்கப்பட்டனர். இத்தனிமை விடுதலை இயக்கங்களின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. இதன் காரணமாக புலிகளின் தோற்றுறாயை தமிழ் மக்கள் அன்று மௌனமாக ஆதரித்தனர். இங்கிலாந்து இலங்கையைத் தன்னுடைய கொலனியாக ஆக்கியதன் காரணமாக இடப்பிரச்சினை அடிப்படையில் யுத்தம் தோன்றியதாக நேரடியாகக் குற்றம் சாட்ட முடியாது எனினும், இங்கிலாந்து ஆட்சியாளர்களின் ஏகாதிபத்திய தேவை காரணமாக நாம் அடுத்த நூற்றாண்டுக்கும் யுத்தத்தை கட்டி இழுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

முன்றாவது தரப்பின் மத்தியஸ்தத்துக்கு இங்கிலாந்து எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய இன்னொரு கேள்வியாகும். இங்கிலாந்து எல்லைக்குள் நூறு வருடங்களுக்கு அதிகமாக யுத்தம் ஒன்று நடைபெற்று வருகின்றது. அதுவட அயர்லாந்து பிரச்சினையாகும். நூறு வருடங்கள் கடந்த போதும், இரு பிரிவினரும் ஒரு நிலையான தீர்வை எடுக்க இயலவில்லை. இவர்களின் இடப்பிரச்சினைக்கு மத்தியஸ்தம் வகிப்பது, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகும். முதலாளித்துவ உலகத்தின் நிகழ்கால உலகச் சக்தியாக அமெரிக்கா விளங்குகிறது. எனினும் இங்கிலாந்தின் பிரதமரை சமாதான வழிக்குக் கொண்டு வர அமெரிக்கா விளால் முடியாதுள்ளது. அயர்லாந்து ஐ.ஆர்.ஏ.கொரில்லா அமைப்பின் இரகசியப்பிரிவான "சின் பென்" தலைவர் ஜெரி அடம்ஸ் கூறுவதன்படி லண்டன் நிர்வாகத்திற்குக் கௌரவமான சமாதானம் தேவையற்றதாகும். இங்கிலாந்துக்கும் ஐ.ஆர்.ஏ.கொரில்லா அமைப்புக்கும் இடையிலான சிக்கலை தீர்ப்பதற்காக லண்டன் நிர்வாகத்தினர் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் மிகக் குறைவென முதலாளித்துவ நாடுகள் கூட ஏற்றுக்கொள்கின்றன. குறிப்பாக, பேச்சுவார்த்தை மேசையில் இருக்க வேண்டிய தொழில்நுட்பம் தந்திரங்கள் என்பன கூட அங்கு காணப்படவில்லை என மேற்கத்தேய விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்நிலைமையின் கீழ், இங்கிலாந்துக்கு தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு நாட்டின் சிவில் யுத்தத்தை நிறுத்தக் கூடிய "தொழில்நுட்பம்" உண்டா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமானதாகும்.

எனினும் இதன் மூலம் குறிப்பிடுவது இலங்கையின் சிவில் யுத்தத்தை நிறுத்த முன்றாவது தரப்பு தேவையில்லை என்பதல்ல. இலங்கையின் யுத்தத்தை நிறுத்த மத்தியஸ்தம் கட்டாயம் அவசியம். ஏனெனில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த வேண்டிய தொழில்நுட்பத்தை இரு பிரிவினருக்கும் வழங்க வேண்டி இருப்பதாலாகும். இத்தேவை இன்று அவசியமாக உணரப்படுகிறது. ஜனாதிபதி பிரேமதாச போன்று ஜனாதிபதி சந்திரிகாவும் பேச்சுவார்த்தையைச் சரிவர நடத்த முடியாமல் போனதானது இத்தேவையை வலுப்படுத்துகிறது.

**தோதல் வருகிறது ஆள்பி!**

உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களை எட்டியாவது நடத்தியே தீர்வது என்ற உறுதியுடன் அரசு பெரும்புலையெடுத்திருந்து தேர்தல்களை ஒத்திவைத்தமை சில தமிழ் இயக்கங்களுக்குத் தேர்தலுக்கான ஆயத்தங்களெய்ய அமைச்சர் வழங்குவதற்காகத்தான் என்ற தெரிவிக்கிறது.

உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களைத் தடுத்த நேரம் வரை ஒத்திவைத்ததாகவும் பி.டி.பி. இயக்க உறுப்பினர்களுக்கான ஆயத்தங்கள் மற்றும் அங்கு தங்கியிருப்பதற்கான சகலவித வசதிகளையும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் வழங்கும் என்றும் வலுப்படுத்தாத காரணத்தினால் அரசியலாளர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

ஜனாதிபதி ப.உ.சே.சுவாமிநாதன் முடிந்த கையடக்க வேலை முடிவாக, ரெனோ இயக்கத்தின் வலையிறவுத் தகவல்களைத் தொடங்கினார். பி.டி.பி. கொழும்பில் தங்கியுள்ள குடாநாட்டவர் களைத் தேர்ப்பிடித்துத் தேர்தலுக்காக யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கான முயற்சி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கிறது. வலையிறவு பி.டி.பி. இயக்கத்தின் விருந்து வெளியேறி நீண்ட காலமாக இருக்கும் தனது இயக்க உறுப்பினர்களைத் தேடிப்பிடிப்பதில் தீவிரமாக இங்கிலாந்து அரசு ஆங்கிலத்து வருவோர் தெரிவிக்கின்றனர். வலையிறவு விவகாரம் மாண்புமிகு இடத்துக்கும் மேற்பட்டோர் பிடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இவர்களை விரைவில் யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்வதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் தெரிவிக்கிறது.

- குருஷேத்திரன்

நிலையிலுள்ளதாகவும் அவர்களை நகர வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்ல படையினர் அனுமதிப்பதில்லையெனவும் மட்டக்களப்பு பொது வைத்தியசாலை யைச் சேர்ந்த ஒரு வைத்தியர் கவலையுடன் முறையிட்டார்.

நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வாக்கரை பஸ்சேவையும் நாலடி முகாம் இராணுவத்தினரால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பழையடி வாக்கரையை நோக்கிய இராணுவத்தினரின் கெடுபிடிகள் கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

இதைவிட கிரான்பகுதி இப்போதும் பதற்றமும், பயங்கரமும் நிறைந்த குழலிலேயே காணப்படுகிறது. இப்போதும் இப்பகுதி பொதுமக்கள் இராணுவத்தினரால் கடுமையாகத் தாக்கப்படுகிறார்கள். மாலை ஆறு மணிக்குப் பின்னர் வீதிகளில் பொதுமக்கள் செல்ல தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரவு நேரங்களில் வீடுகளில் புகுந்தும் இராணுவம் தனது அடக்காசத்தைக் காட்டி விட்டுச் செல்கிறது.

அண்மையில் மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் துரராஜசிங்கத்திற்கு முன்னிலையிலேயே கிராமில் ஒரு பொதுக் கூட்டம், புலிகளால் குடும்பப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பொதுமக்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். வீடுகளை நோக்கி ஷெல் வீச்சுக்களும், துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இருபதுக்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் பள்ளிக்கூட மாணவர்கள், ஒரு ஆசிரியை ஆகியோர் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் அடங்குவர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் பெரிதும் அல்லல் படுகின்ற ஓர் இடமாக மாறிவிட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் எங்கோ ஒரு இடத்தில் தாக்குதல்களும் பதில் தாக்குதல்களும் நடைபெறுகின்றன. அதன் விளைவாக இறப்பதும், காயமடைவதும் இருப்பிடத்தைத் துறந்து ஒடுவதும் என பொதுமக்கள் படுகின்ற பாடுவார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகிவிட்டது.

குறிப்பாக கடந்த சில வாரங்களாக மட்டக்களப்பின் வழமையான தன்மை முற்றாகவே மாறிவிட்டது. ஒரு புறம் மாவீரர் தினத்தை ஒட்டி புவிகளின் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளிடும்பெறலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் அனைத்து படை முகாம்களும் மிகுந்த உச்ச நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மறுபுறம் வழமையான பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகள். அரசு படையினர் இந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் பொதுமக்களைத்தான் ஆட்டிப்படைத்தே தவிர புவிகளின் வழமையான செயற்பாடுகளில் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

புவிகள் மட்டக்களப்பின் படுவான் கரையில் இருந்து கொண்டு மாவட்டத்தின் சகல சிவில் நிர்வாக நடவடிக்கைகளையும் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்குள் எவ்வித தடங்கலுமின்றி வெகுசாதாரணமாக நடைபெறுகின்றார்கள். மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் இடம் பெறும் சம்பவங்கள் அடுத்த நிமிடமே தங்களை வந்தடையக்கூடிய விதத்தில் புவிகள்தமது வலை அமைப்பை (Network) ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இது அரசுக்கும் அரசு படைகளுக்கும் நன்கு தெரிந்தும் கையாலாகாத நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள்.

வடபகுதியில் தங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் நிர்வாக அமைப்பு முறையை கிழக்கு மாகாணத்தில் முதல் முதலில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வடக்கே வெருகல் தொடக்கம் தெற்கே துறைநீலாவணை வரையும் புவிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இப்பிரதேசம் மாவட்டத்தில் மொத்த நிலப்பரப்பில் 2/3 பங்கு. இதுவும் இம் மாவட்டத்தில் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு வகையான நெருக்கடியான நிலை என்றே கூறலாம். புவிகள் இவ்வாறு காலான்றுவது அரசுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்தாலும் தற்போதைக்கு படுவான் கரையை தமது முழுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக ஒரு பாரிய நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் நிலையில் அரசு படைகள் இவ்வலை என்றே கூறவேண்டும். ஏனெனில் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திலேயே புவிகளின் பலமுனைத் தாக்குதல்களுக்கு அவர்கள் முகம் கொடுத்தே உயிர் வாழ வேண்டியிருக்கின்றது. இதன் காரணத்தினால் தாங்கள் தாக்கப்பட்டவுடன் சூழவுள்ள கிராமங்களைத் தாக்குவதும், கடைகளை நொருக்குவதும் என பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதைக் காண முடிகின்றது. இது படையினர் வழமையாகச் செய்யும் செயற்பாடுதான் என்றாலும், மட்டக்களப்பில் தற்போது இவ்வாறான பொது மக்களைத் தாக்கும் நடவடிக்கைகள் மிக மோசமாகக் காணப்படுகின்றன. அண்மையமில் கிரான் என்னும் இடத்தில் படைவீரர்கள் புவிகளினால் தாக்கப்பட்ட ஒருவர் இறந்ததை யடுத்து அக்கிராமங்கள் அனைவரும் தாக்கப்பட்டமை, பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தாக்கப்பட்டமை, கடைகள் அடித்து நொருக்கப்பட்டமை கண்முடித்தமையான ஷேல் வீச்சின் மூலம் கிராம மக்களையே துரத்தியமை போன்ற சம்பவங்கள் ஒரு கிராமத்தில் மாத்திரம் நடந்துள்ளனவே. இவை போன்ற பல்வேறு கிராமங்களில் பல சம்பவங்கள் நடைபெற்ற வண்ணமே உள்ளன.

இதேசமயம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கு பூதிதாக இடமாற்றம் பெற்று வந்துள்ள இராணுவத்தளபதி பிரிகேடியர் சரத் முனிசிங்க தனது பாணியில் சில காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டுள்ளார்.

இதே சரத் முனிசிங்க முன்பு இராணுவத் தலைமைப் பேச்சாளராக இருந்தபோது வடக்கு/கிழக்கில் நடைபெறுகின்ற விடயங்களை எவ்வளவு திரித்துக் கூறியவர் என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். இவரின் நடவடிக்கைகள் முன்பு மட்டக்களப்பில் இருந்த பிரிகேடியர் ரொகான் குணவர்த்தனாவின் செயற்பாடுகளைப் போல் அமைந்துள்ளது. ரொகான் குணவர்த்தனா மட்டக்களப்பின் இராணுவ இணைப்பதிகாரியாக இருந்தபோது அரசு அலுவலகங்களில் அவர் சொல்வதுதான் சட்டமாக இருந்தது. அந்தளவிற்கு சிவில் நிர்வாகத்தை இராணுவ மயமாக்கியவர். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்க அதிகாரி மோனகுருசாமி உடந்தையாக இருந்தார் என்பதெல்லாம் பழைய விடயம்.

ஆனால் இதைத்தான் சரத் முனிசிங்க செயற்படுத்துகின்றார். இதன் முதற்கட்டமாக அண்மையில் அவர் மட்டக்களப்பில் உள்ள அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து கூட்டமொன்றை நடத்தியுள்ளார். அக்கூட்டத்தில் தான் ஒரு அரசாங்க உறுப்பினர் மகன் என்பதால் தனக்கு அரசு உறுப்பினர்களின் குடும்பநிலை தெரியும் என்றும், தனக்கும் சகோதரர்கள் இருப்பதால் பாசம் என்றால் என்ன என்று தனக்கும் தெரியும் என்றும் கூறி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இராணுவம் தொடர்பான என்ன பிரச்சினை இருந்தாலும் தனக்கு நேரடியாக அறியத்தரும் பட்சத்தில் அது பற்றி தான் உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் கூறி இறுதியில் இன்றைய யுத்தம் அரசாங்கம் பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராக நடாத்தும் யுத்தம் என்றபடியால் அரசு அதிகாரிகள் அரசின் பக்கம் நிற்க வேண்டியது கட்டாயமான ஒரு விடயம் எனக்கூறியுள்ளார்.

அத்தோடு இன்றைய யுத்தத்தில் தமிழ் இளைஞர்களே பெரிதும் அழிகின்றார்கள், தமிழ் சமுதாயம் பாரிய புத்தி ஜீவிகளற்ற ஒரு நிலையை எதிர்நோக்கப்போகின்றது. புவிகளின் யுத்தத்தில் பாடசாலைகள் மூடப்படுகின்றன, அகதி முகாம்கள் உருவாகின்றன, தாய்மார்கள் விதவையாக மாறுகின்றார்கள், குழந்தை தந்தையை இழக்கின்றது.. தமிழர்களே நாதியற்றுப்போய்விடுகின்றார்கள் என்றும் தான் உண்மையில் தமிழ் மக்களுக்காகப் பரிதாபப்படுவதாகவும் தனது கடமை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் புவிகளின் செயற்பாடுகளை ஒழித்து தமிழ் மக்களை சந்தோஷமாக வாழ வைப்பதுடன், நகரின் கமுக நிலையை மேம்படுத்துவதுடன், பல்வேறு வகைப்பட்ட களியாட்ட விழாக்களை ஒழுங்கு செய்து நகர மக்களை சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்தப்போவதாகத் தெரிவித்துள்ள இவரின் கூற்று ரொமநகரம் தீப்பற்றி எரியும் போது பிடில் வாசித்த மன்னனின் நிலையையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது என

அப்பிராயப்படுகின்றார்கள் இங்குள்ள மனித உரிமையாளர்கள். சரத் முனிசிங்க மட்டக்களப்பு மாவட்ட இராணுவ இணைப்பதிகாரியாக வந்ததையடுத்து இராணுவச் செயற்பாடுகள் சற்று மாறுபட்டுள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நகரில் உள்ள பாடசாலைகளை எப்போதும் இராணுவம் உன்னிப்பாகக் கண்காணித்தபடி இருக்கின்றது. புவிகள் மாணவர்கள் போல் வருகின்றார்கள் என்ற காரணத்தை வைத்து அனைத்து மாணவர்களையுமே புவிகளாகச் சந்தேகித்து இச்செயற்பாடு நடைபெறுகின்றது. அத்தோடு மாணவர் முன்னணி என்ற ஓர் அமைப்பு தற்போது மட்டக்களப்பில் சில செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்திருப்பதையடுத்து தற்போது மாணவர்கள் பக்கம் இராணுவம் தனது முழுக்கவனத்தை யும் திருப்பியிருக்கின்றது. இராணுவக் கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசத்தில் இருந்து வந்து நகரில் தங்கி பாடசாலைக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் சொல்லொண்ணாத்துன்பங்களை அனுபவித்தவண்ணம் உள்ளனர்.

இதைவிட பாடசாலை கவர்கள் அனைத்திலும் புவிகளுக்கு எதிரான கவரொட்டிகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. புவிகளை எந்த அளவிற்கு கேவலமாக்கிப் படையினரை மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைத்துமே அனைத்து கேலிச்சித்திரங்

களும் வரையப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மட்டுநகர் மக்களோ இவை எதையுமே கவனத்தில் எடுக்காதது மட்டுமல்லபடையினரைப் பற்றி உயர்வாகக் கூறப்பட்டவற்றையெல்லாம் விமர்சித்து கிண்டல் செய்யும் மனோபாவத்திலேயே உள்ளனர். ஏனெனில் படையினரால் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற அட்டூழியங்கள், வவுனியாவில் தொடரும் ஒடுக்குமுறை, திருமலையில் நடக்கும் இன விரோதச் செயற்பாடுகள், மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் கொடுமைகள் என மக்கள் மனதில் அரசு படையினரைப் பற்றி உள்ள சிந்தனைகள் அழிக்க முடியாதவையாகிவிட்டன. ஆனால் அரசாங்கமோ கவரொட்டிகளை ஒட்டுவதன் மூலம் தமிழ் மக்களை புவிகளுக்கு எதிராகத் திருப்பலாம் என நினைத்தால் அது நடக்கக்கூடிய காரியமாக இல்லை என்றே கூற வேண்டும். ஏனெனில் இன்று



மட்டு-அம்பாறை:

புலுக்குணாவத்

தாக்குதலும்

புவிகளின் பலமும்!

-சத்தியேந்திரா

அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கும் அரசியல் ரீதியான பிரச்சினை இருக்கின்றது என்று வெளிப்படையாகக் கூறி அதற்கு தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்று சொல்ல வைத்தமை முற்று முழுதாக விடுதலைப் புவிகளையே சாரும். இது தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய தமிழ் அமைப்புக்களுக்கும் தெரிந்த விடயம். விடுதலைப் புவிகள் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக இருக்கும் வரைதான் அரசாங்கம் தங்களை ஆதரிக்கும் என்பதை அரசாங்க படைகளுடன் இணைந்து செயற்படும் அனைத்து தமிழ் இயக்கங்களுமே அறியும். இதனால் அண்மையில் மட்டக்களப்பில் மாணவர் முன்னணி என்ற அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட இயக்கங்கள் அனைத்தும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அரசு

சார்பான தமிழ் இயக்கங்கள் நிராகரித்தன. தமது சொந்த நலன்களின் அடிப்படையில் ஒரு மிதக் கருத்துக்கு வருவது இவ் இயக்கங்களைப் பொறுத்தவரை முடியாத காரியமாகவே தெரிகின்றது. இந்த முரண்பட்ட நிலைமை மட்டக்களப்பின் பிரிகேடியர் சரத் முனிசிங்கவிற்கு பெரிதும் உதவுகின்றது. தமிழ் இயக்கங்களான புளொட், ஈ.பி.ஆர். எல்.எப்.இலிருந்து பிரிந்ததாகக் கூறப்படும் ராசிக் அணி மோகன் அணி, ரெலோ என பலதரப்பட்ட தமிழ் அமைப்புக்களை யுத்த முனைக்கு அனுப்பி புவிகளுடன் மோதவைத்து குரோதத்தையும் பழிவாங்கும் மனப்பான்மையையும் மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்த வண்ணமே உள்ளனர். இவைகளுக்கு அப்பால் மெதுவாக சிவில் நிர்வாக நடவடிக்கைகளிலும் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் விதத்திலும் சரத் முனிசிங்க செயற்படுகின்றார். இதன் விளைவுதான் முன்பே கூறியுள்ளபடி அதிகாரிகளுடனான சந்திப்பும், அதில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களுமாகும்.

ஆனால் மறுபக்கத்தில் புவிகளின் செயற்பாடுகளும் சற்று வித்தியாசமான கோணத்தில் நடைபெறுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. கூடிய அளவிற்கு பொதுமக்களுடனான உறவில் மென்மையான தன்மை காட்டிக்கொடுவதையும், கூடிய அளவிற்கு தங்களுக்கு எதிரான இயக்கங்களின் ஆதரவாளர்களை துன்புறுத்த மல் "அவர்களை 'மன்னித்து'..... தங்கள் பிரதேசங்களிலேயே வாழ அனுமதிப்பதனுடாக கடந்த காலங்களில் மிகக் குடும்பமாக விமர்சிக்கப்பட்ட "சகோதரப்படுகொலை" என்ற நிலையில் இருந்து விடுபட புவிகள் முயல்வதையே காட்டுகின்றது. அத்தோடு அரசியல் ரீதியில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அரசியல் ரீதியில் மக்களை அணுக முயல்வதையும் அண்மைக்கால, அவர்களது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் சிவில் நிர்வாக நடவடிக்கைகள், மற்றும் சட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதன் மூலம் சிறிலங்கா அரசை விட திறமையான நிர்வாகத்தை தம்மால் நடாத்த முடியும் என நிரூபித்து வருகின்றார்கள்.

நிலைமைகள் இவ்வாறு இருக்கையில் கடந்த வாரம் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள புளூருனாவை விசேட அதிரடிப் படை முகாம்புவிகளினால் முற்றாகத் தாக்கி அழிக்கப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்டங்களின் எல்லையில் அமைந்திருந்த முகாம் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். மட்டக்களப்பில் இருந்து அம்பாறை மாவட்டத்தினுள் புவிகளின் உருவத்தை தடுப்பதிலும் எல்லைப்புறங்களில் உள்ள சிங்களக் கிராமங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் இம் முகாம் கூடிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இம் முகாம் தாக்கி அழிக்கப்பட்டமை புவிகள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை பாரிய வெற்றியாகும். முல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் அழிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மிக வெற்றிகரமாக நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல் நடவடிக்கை இது என்று குறிப்பிடலாம். அத்தோடு இம் முகாம் முழுக்க விசேட அதிரடிப் படையினரைக் கொண்டிருந்தாலும் புவிகளின் வெற்றியை இரட்டிப்பாக்கியுள்ளது. விசேட அதிரடிப் படை முகாம் ஒன்று புவிகளினால் முற்றாகத் தாக்கியுழிக்கப்பட்டமை இதுவே முதல் தடவையாகும். இந் நடவடிக்கை விசேட அதிரடிப் படையினர் போரில் வெல்லப்பட்ட முடியாதவர்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றியமைத்துள்ளது. பெருந்தொகையான அதிரடிப் படை வீரர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். 90 பேர் வரை இத்தாக்குதலில் அதிரடிப் படைத்தரப்பில் உயிர் இழந்துள்ளதாகவும், 10 பேர் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதாகவும், நூற்றுக்கும் அதிகமானோர் ஆயுதங்களை போட்டு விட்டு தப்பியோடியதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு பெருந்தொகையான ஆயுதங்களும், நீண்ட தூர ஷேல் வீச்சு பீரங்கிகள், கவசவாகனங்கள் என்பவற்றை புவிகள்

எமது நாடு இன்னமும் அவசரகாலச் சட்டத்தில் இருந்து விலகவும் இல்லை. விலகவும் மாட்டாது. அவசரகால விதியினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தான் 1987ம் ஆண்டு இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தமும் இருநாட்டு தலைவர்களிடையே கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்வொப்பந்தம் எந்நோக்கத்தினை முதற்கொண்டு வரையப்பட்டதோ அந்நோக்கம் நிறைவேறவில்லை.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் விளைவாய் உருவான 13வது திருத்தச்சட்டத்தின் ஊடாக ஏற்படுத்தப்பட்ட 'மாகாண சபை' அமைப்பு வடகிழக்கிலே தோல்வியைத் தழுவிவிட்டது.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் சரத்து 2.9 இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. "The Emergency will be lifted in the Northern & Eastern Provinces by August 15, 1987" இதன்படி ஒகஸ்ட் 15, 1987ம் ஆண்டில் இருந்து வடகிழக்கு பகுதியில் அவசரகால நிலைமை பிரயோகிக்க முடியாது. சட்டரீதியாக நோக்கும்போது இவ்வொப்பந்தம் இன்னமும் அமுலிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும், அவசரகால நிலைமை தொடர்பாக அரசும் ஆட்சியாளரும் நீதித்துறையும் வித்தியாசமான போக்கினைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ரஷ்ய எழுத்தாளரான M.J Kutuzov இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். "Woe unto the land where not the low but Subordinates, chiefs and tribunals wield power over citizens and stale affairs. They all fancy themselves Sagacious and wise as a result. Tended by seven nannies the infant is bereft of Care"

அவசரகாலநிலைமையைக் காணக்கூடிய ஓர் நாட்டில் நேரடியான, நேர்த்தியான ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தை காணமுடியாது. உண்மையான சட்டவாட்சியைக்



## “அவசரகாலச் சட்டமும் கிருஷாந்தி வழக்கும்”

ஐ.பயஸ் ரெஸ்ஸாக்

காணமுடியாது. எங்கு சட்டவாட்சியை காணமுடியாதோ அங்கு கருத்திரம் இராது.

அங்கு மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள். சிலரின் கயநலத்திற்கே முன்னுரிமை கிடைக்கும்.

இக்கட்டுரையின் முழுமையான நோக்கம், அவசரகாலச் சட்டத்தினைப் பயன்படுத்தி, அவசரகாலச் சட்டத்தின் விளைவாக நேரடியான, நேர்த்தியான ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தை காணமுடியாது. உண்மையான சட்டவாட்சியைக்

றவு, சித்திரவதை, கொலை, கொள்ளை என்பனவும் இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி மூடி மறைக்கப்பட்டு, நீதித்தீர்ப்புகளில் இருந்து விலக்களிக்கப்படுகின்றது. மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து அக்கிரமங்களும் ஒருங்கே இடம்பெற்ற ஓர் சம்பவம் தான் "கிருஷாந்தியின்" நிகழ்வு. கிருஷாந்தியின் வழக்கு விசாரணையில் பல திருப்பங்கள் ஏற்படவேண்டும். ஆனால் இவ்வழக்கினை வேறுவிதமாகச் சோடித்து இதன் உண்மைநிலைமையினை வெளிப்படுத்து இருப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாய் சந்தேகம் கிளம்பியுள்ளது.

பாடசாலைக்கு சென்று பரீட்சை எழுதி

விடுவீடுதிரும்பிய கிருஷாந்தி இராணுவ சாவடிக்கு அருகில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். எமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 13 இவ்வாறு பணிக்குறித்து. "சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்கவன்றி ஆளேவரும் கைது செய்யப்படலாகாது. கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் கைது செய்யப்படும் ஆள் எவ்வாறுக்கும் அறிவிக்கப்படும் வேண்டும்" மேலும் இவ்வாறு புரையின் 13(1)ன் படி பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் கைது செய்யப்படவேண்டுமாயிருந்தாலும், கைது செய்யப்படுபவர் ஏன் கைது செய்யப்

யாழ்ப்பாணத்தின் மீதான படையெ

டுப்பின்பின் அரசின் சமாதான அழைப்பை ஏற்று யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு, அங்கு வைத்து கொலை செய்யப்பட்டும், நூற்றுக்கணக்கானோர் தென்பகுதிகளில் உள்ள சிறைச்சாலைகளுக்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றனர். மாணவர்கள், விவசாயிகள், ஆசிரியர்கள், பெண்கள் என பலவகைப் பிரிவினர் அரசாங்கத்தின் சிறைக்குள் இன்று தவித்து நிற்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தை இராணுவம் கைப்பற்றிய பின் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் இராணுவ கரங்களுக்குள் பிரவேசித்த யாழ் மக்கள் இன்று மண் அணைகளாலும் முட்கம்பிகளாலும் கண்ணிவெடிகளாலும் சூழப்பட்ட திறந்த வெளிச் சிறைக்குள் பணயமாக வாழ்வைக் கழிக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரும் செய்திகள் ஒன்றும் அங்கு மக்கள் நிம்மதியாக மாணத்துடன் வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையைத் தருவதாகவில்லை.

முல்லைத்தீவுக்கரையில் ஒதுங்கியிருக்கும் மூன்று பாடசாலை மாணவிகளின் சடலங்கள் உட்பட கிருஷாந்தி, ராஜினி, இன்னும் தோண்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் புகைகுழிகள் அரசின் ஆக்கிரமிப்பு மூக்கத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் சமாதானத்துக்கான யுத்தத்தின் பின் யாழ் திரும்பிய மக்களில் இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டு 2 மாதங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் மாதங்கள் களுத்துறை சிறைச்சாலையிலும் சொல்வொண்ணாத்துயர்ங்களை அனுபவித்த பின் அநுராதபுர நீதிமன்றத்தில் விடுதலை செய்யப்பட்ட 12 இளைஞர்களை திரு கோணமலையில் சந்தித்து உரையாடுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது.

நான் அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்ற போது இனி வாழ்ந்து பயனில்லை என்ற முடிவிலேயே அவர்கள் இருப்பதைக் கண்டேன். வேற்று தேசத்தின் இராணுவத்தினரால் இன்னொரு தேசத்தின் மீதான படையெடுப்பின் போது பணயக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்படும் மக்களைப் போன்று தான் அவர்களையும் அரசு



படை எடுத்துச் சென்று சிறைப் பிடித்து வந்தீர்! எம்.பெளசர்

வதைத்திருக்கிறது என்பது அவர்களுடனான உரையாடலின்போது எனக்குத் தெரிய வந்தது. விரக்தியுடன் தரையில் பாயில் அமர்ந்திருந்த அவர்களிடம் பேசுவதற்கு எனக்கு மிகுந்த வேதனையாக விரிந்தது.

1. ராஜதுரை மகேஸ்வரன் (26) பெருமாள் கோயிலடி, புத்தூர்.
2. வல்லிபுரம் ரவீந்திரன் (22) பெரியபளை, பளை.
3. பூதன் சந்திரகுமார் (21) சாவகச்சேரி.
4. பேசுராசா கிங்கிலி (17) குருநகர்.
5. ராஜன்மணிவினோத் (21) உடுவில்.
6. பாலசிங்கம் சிவசேனன் (33) உடுவில்.
7. கிட்டணம் முருகானந்தன் (30) புத்தூர்.
8. செல்வன் பூநீகாந்த் (18) கைதடி.
9. தியாகராசா அன்பீலன் (20) சாவகச்சேரி.
10. பிரமய்யா தர்மசீலன் (22) கரவெட்டி.
11. தனபாலசிங்கம் உதயகுமார் (25) கொடிகாமம்.
12. ரேமன் ராஜவரதன் (23) சாவகச்சேரி.

இவர்களில் ராஜதுரை மகேஸ்வரன், வல்லிபுரம் ரவீந்திரன், பாலசிங்கம் சிவசேனன், கிட்டணம் முருகானந்தன், பிரமய்யா தர்மசீலன், தனபாலசிங்கம் உதயகுமார், ரேமன் ராஜவரதன் என்போர் திருமணமானவர்கள். கடந்த ஏப்ரல் மாதம் கைது செய்யப்பட்டவுடன் இராணுவத்தின் சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டபின் கோப்பாய் பொலிஸ் நிலையத்தில் 2 மாதங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இங்கும் கொடுமான சித்திரவதைக்கு இவர்கள் உட்படுத்தப்பட்டனர். இவர்களின் உறவினர்கள் எவரும் இவர்களைச் சந்திப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. பின்னர் அநுராதபுர நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு செப்.20 வரை சிறையில் வைக்க உத்தரவிடப்பட்டது. பின்னர் செப்.20 இல் நீதிமன்றில் ஆஜரக்கப்பட்டதும் செப்.29 வரை சிறையில் வைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. பின்னர் செப்.29 இல் நீதிமன்றில் ஆஜரக்கப்பட்டதும் ஒக்ட.10 வரை சிறையில் தடுத்து வைக்க உத்தரவிடப்பட்டது. ஒக்ட.10 இல் நீதிமன்றில் ஆஜரக்கப்பட்டவுடன் 97 ஜனவரி 15 வரையும் சிறையில் வைக்க உத்தர

படுகின்றார் என்பதை கைது செய்பவார் அறிவிக்கவேண்டும்.

ஆனால் இந்த விதி கிருஷாந்தியின் விடயத்தில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கின்றதா? அதுதவிர அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டு 13வது உறுப்புரைக்கு ஏற்படாதவாறு இவ்வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வழக்கில் வெறுமனே சாதாரண சட்டத்தின் கீழ்தான் இவ்வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கிருஷாந்தி தொடர்பான இவ்வழக்கினை தாக்கல் செய்வது சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் (Attorney General Department) இவ்வழக்கு தொடர்பாய் சட்டமா அதிபர் பாரிய சிரத்தை எடுத்ததாய் தெரியவில்லை. ஏனெனில் இவ்வழக்கின் முதல் அமர்வில் கிருஷாந்தியின் சார்க்கு சட்டமா அதிபர் எந்தவிதமான அரசு சட்டத்தரணிகளையும் ஆஜரக்கவில்லை.

கிருஷாந்தியின் குடும்ப நலன்சார்பாக பிரத்தியேகமாய் சட்டத்தரணி குமார் பொன்னம்பலம் ஆஜரானார். இத்தினத்தில் பிரதிவாதிகளின் சார்பில் மன்றில் தோன்றிய சட்டத்தரணிகள் இவ்வழக்குக்கு அரசியல் சாயம் பூச முற்பட்டனர். இருந்தும் நீதிபதி அக்குற்றச்சாட்டை முற்றாக மறுத்துரைத்தார்.

இவ்வழக்கின் இரண்டாவது விசாரணையின்போது திருக்கிரும் சம்பவம் ஒன்று வெளிப்பட்டு இருக்கின்றது. சட்டக்கோவை 357 இன்படி ஆக்கடத்தல் குற்றமும், 296ன்படி கொலைக்குற்றங்கள் மட்டுமே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் இருந்து புலப்படுவது என்ன? முற்றாய் கிருஷாந்தியின் வழக்கு திசை திருப்பப்பட்டு நீதித்தீர்ப்பில் இருந்து மழுங்குதல் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகின்றது.

—P15

விடப்பட்டது.

இதன்பின் இவர்கள் 96 ஒக்ட.21 இல் அடையாள உண்ணாவிரதத்தை களுத்துறை சிறையில் மேற்கொண்டனர். இதன்பின் நவ.27 இல் இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இவர்களுடன் கைது செய்யப்பட்ட பெண்களில் 3 பேர், இவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு 3 தினங்களுக்கு முன் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஒரு பெண் இன்னும் வெலிக்கடை சிறைச் சாலையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார். நவ.27 இல் இவர்கள் அநுராதபுர நீதிமன்றில் விடுதலை செய்யப்பட்டு நடுவீதியில் நிரக்கத்திக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணம் போவதென்றால் கப்பலுக்கு திருமலை போக வேண்டும். பாதுகாப்பு அச்சம், கையில்பணம் இல்லை. வழியும் தெரியாது. இவை காரணமாய் தவித்து நின்ற இவர்களை காதையர்கள் தாக்கியுள்ளனர். பின் மனிதாபிமான முள்ளவர்களின் உதவியினால் இவர்கள் திருமலை கொண்டு வரப்பட்டு தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் அறிந்த வரையாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மக்களில் மகலின் சிறையில் 150 பேர் வரையிலும், களுத்துறையில் 200 பேர் வரையிலும் வெலிக்கடையில் பெண்கள், சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் என 100 பேர் வரையிலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

விடுதலை செய்யப்பட்ட இப்பன்னிரண்டு பேரில் 2 பேர் மாணவர்கள், 2 பேர் சாரதிகள், ஏனையோர் சிறு வினைத் தொழில் செய்பவர்கள். இதில் பிரமய்யா தர்மசீலன் என்பவர் ஒரு கையுக் காலும் இல்லாத நிலையில் இருப்பவர். இவர் புவியில் இருந்தவர் என துருவி துருவி விசாரிக்கப்படும் இறுதியில் 1991 இல் இராணுவத்தின் வெடல் வீச்சினால் கையையும் காலையும் இழந்தவர் என நிரூபிக்கப்பட்டதன் பின்னரே விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார்.

திருமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கான கப்பலை எதிர்பார்த்திருக்கும் இவர்கள் - போவதற்கு ஒரிடமும் இல்லை; யாழ்ப்பாணம் போயாவது செத்துப்போவோமே என்கின்றனர்.

## சென்னை சிறப்பின் தொடர்ச்சி..

நா ள்காமகட்டப்பேச்சுவார்த்தையின் போது முன்பு இணக்கமானப்பட்டாத பல விடயங்களுக்கு இணக்கம் காணப்பட்டதாகவும் பொருளாதாரத்தடையை நீக்குவது, பூநகரி இராணுவ முகாமம் அகற்றக் கோரிய புலிகளின் கோரிக்கை பற்றிய பேச்சுவார்த்தையை ஆறு மாத காலத்திற்குப் பின் போட்டு விட்டு ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாக அவதானத்தைச் செலுத்துவது போன்ற இணக்கப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகவும், இவ்விணக்கப்பாடுகள் பற்றிய ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் உத்தரவாதத்தை அவரின் கையொப்பத்துடன் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவும் இணக்கப்பட்டதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. இதனடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தையில் ஜனாதிபதியின் சார்பில் பங்குபற்றியவர்கள் கொழும்பு திரும்பிய சில தினங்களில் ஜனாதிபதியின் உத்தரவாதத்துடனான கடிதம் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இக்கடிதத்தில் இணங்கப்பட்ட விடயங்களுக்கு முன்னானவை எவையாவது உள்ளடக்கப்பட்டனவா என்பது தெரியவில்லை. இதனடிப்படையில் பார்க்கும் போது நான்காம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தை ஓரளவுக்கு பூரணமான பேச்சுவார்த்தை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்கடிதம் சென்றடைந்ததன்பின்னர் சில தினங்கள் இதன் உள்ளடக்கம் மிகவும் கவனமாய்பரிசீலிக்கப்பட்டு வருவதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்த புலிகள் திடீரென மூன்று மணி நேர அவகாசத்தில் தாக்குதலை மீண்டும் தொடங்கிவிட்டனர். இத்தாக்குதல் இவ்வகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கான காரணம் இன்றும் மர்மமாகவே இருக்கின்றது.

அநேகமாக பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக் கொண்டு போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பது பற்றிய புலிகளின் முடிவு நான்காம் கட்டப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்பே மேற்கொள்ளப்பட்டு அதற்கான சாதகமான தருணத்தை எதிர்பார்த்து கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகமும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பிறகு அரசு யுத்தத்தை நடத்துகின்ற விதம், அதற்குத் தேவையான ஆதரவுகளையும் வளங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு காட்டப்படும் ஆர்வம் போன்றவற்றோடு ஒப்பிடும் போது சமாதானத்தை நாடிய பேச்சுவார்த்தைக்கு ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் எதையும் செய்யவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும்.

உதாரணமாக யுத்தத்திற்குத் தேவையான ஆயுதங்களையும், நிபுணத்துவங்களையும், தொழில் நுட்பங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முழு உலகுக்கும் சென்ற இவ்ரசின் அமைச்சர்கள் இவற்றை பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழித்தே பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால், பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு தேவையான நிபுணத்துவங்கள் இலவசமாகக் கிடைக்கக் கூடியனவாக யிருந்தும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ள எவ்வித முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக அவ்வித உதவிகளை வழங்க முன் வந்த நாடுகளையும், நிறுவனங்களையும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் இன்று வரை நிராகரித்தே வந்துள்ளார்.

உணவுப்பொருட்களை வடமாகாணத்துக்கு அனுப்பினால் புலிகள் தமக்குத் தேவையானவற்றை எவ்வுழிகளிலும் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. உணவுப்பொருட்களை மக்களுக்கு அனுப்பா விட்டால் அவர்கள்தமது போராளிகளைப்படினி போட்டு சாகடிக்கவும் மாட்டார்கள். எவ்வகையிலாவது, எங்கிருந்தாவது, உணவுப்பொருட்களை கொண்டு வந்து கொடுக்கும் தகுதியை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் உணவுப்பொருட்களுக்கு விதிக்கப்படும் தடைகளினால் பட்டினிச் சாவை எதிர்நோக்குவது அப்பாவி மக்கள் மட்டுமே என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ள விசேட

அறிவு அவசியமில்லை. இந்த யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஐ.தே.கட்சி கடைப்பிடித்த கூட்டுப் பழிவாங்கல் நடைமுறையை விட மிகவும் மோசமான பொருளாதாரத் தடையை இவ்வரசு கடைப்பிடித்து வருகின்றது. இதன் மூலம் உண்ண உணவில்லாமல், நோய்க்குமருந்தில்லாமல் பல இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் அவதியுறுகின்றார்கள். இப்படி நீண்டநாட்களுக்கு ஒரு இளத்தைப்பட்டினியுடனும், நோய்நொடிகளுடனும் சுவைத்திருக்க முயற்சிப்பது அவ்வினத்தை ஒழிப்பதற்கான செயலாகவே கருதுதல் வேண்டும்.

மேற்கூறிய பின்னணியைக் கொண்ட அனுபவங்களுடன் ஆராயும் போது சந்திரிகா அவர்களின் அரசு சமாதானத்தீர்வை ஒரு பிரச்சாரக் குறிக்கோளாகவும், யுத்தத்தை உண்மையான குறிக்கோளாகவும் கொண்டு பேச்சுவார்த்தை

## விடுதலைப் புலிகள்!

விடுதலைப் புலிகள் பொ. ஐ. முன்னணியினதும், ஜனாதிபதி சந்திரிகாவினதும் வெற்றியை விரும்பினார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் தேர்தல் காலங்களில் பிரதிபலித்தன. பொ. ஐ. மு. பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றியடைந்ததன் பின் அவ்வரசுடனான போர்நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் முனைப்புடன் செயற்பட்டனர். இது பின்வரும் நிலைமைகளின் விளைவாக இருந்திருக்கலாம்.

1. சந்திரிகா அவர்கள் பிரச்சாரப்படுத்திய இனமுரண்பாட்டின் அரசியல் தீர்விற்கான அவரின் கடமைப்பாடானது உண்மையிலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கமேயானால், அந்நடைமுறையில் வேறுதமிழ்-அரசியல்கட்சிகள் பங்குபற்றுவதைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் புலிகள் மட்டும் பங்குபற்றக்கூடிய நிலைமையை

என்படி புலிகளிடம் சரணடைந்த நூற்றுக்கணக்கான பொலிசாரை கொண்டு குவித்தமை போன்ற அனுபவங்களுடன்தான் இம்முறை இராணுவம் செயற்பட்டது என்பதையும் ஞாபகப்படுத்துவது இந்நிலைமைகளை சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

மறுபுறத்தில் இனமுரண்பாட்டின் அரசியல் தீர்வு தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளைத் தவிர்க்க அல்லது பின் போடவும் புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகள் போன்ற விடயங்களுக்கு பேச்சுவார்த்தையைக் கட்டுப்படுத்தவும் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் இப்பேச்சுவார்த்தைகளைப் பலவீனப்படுத்தவே உதவின. ஏனெனில், உணவு, மருந்துவகை, குடியிருப்பதற்குத் தேவையான பொருட்கள் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதையும் போர் நிறுத்தச் சூழலை உறுதி

ளுக்கு ஆரம்பத்தில் ஏற்றப்பட்ட நடவடிக்கை ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் ஜனாதிபதித் தேர்தல் வெற்றியின் பின் அவர் நடந்து கொண்ட விதத்தின் காரணமாக வலுவழிநீருக்கலாம். இதன் காரணமாகப் பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து விலகிக்கொள்வதற்கான உரிமையையும் தகுதியையும் புலிகள் தள்ளுக்கத்தே கொண்டிருக்கின்றனர். எனினும், அப்படி விலக வேண்டுமேயானால், ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபடி 72 மணித்தியாலங்களுக்கு முன் திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டு இணக்கப்பாட்டுடன் விலகியிருக்க வேண்டும். அத்தோடு அப்படி விலகுவதற்கான காரணங்களை மக்கள் முன்னும் சர்வதேச சமூகத்தின் முன்பும் வைத்திருந்தால் அது மேலும் சிறப்பான முடிவாக அமைந்திருக்கும்.

மாறாக அறிவித்துவிட்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள் தாக்குதலை ஆரம்பித்த புலிகளின் நடவடிக்கையானது அவர்களின் மீதான சந்தேகத்தை வலுப்பெறச் செய்ததோடு சர்வதேச ரீதியில் தனிமைப்படுத்துவதற்கும், வெறுப்புக்கு ஆளாகுவதற்குமான சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுத்தது. அத்தோடு படைப்பலத்தை மறுசீரமைப்பதற்காகத் தான் போர்நிறுத்தச் சூழ்நிலையைப் புலிகள் பயன்படுத்தினர் என்றும் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தவும் செய்தது.

புலிகளின் இந்நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஜனாதிபதி சந்திரிகா அரசின் இனவாத, இராணுவ சுயரூபங்களை மூடி மறைத்துக் கொள்ளவும் இவ்வரசு முன்னெடுக்கும் படுகொலை யுத்தத்தை சர்வதேச ரீதியில் நியாயப்படுத்தவும் தேவையான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது.

## எதிர்காலம்

மேற்கூறப்பட்டுள்ள நிலைமைகள் ஒன்றை மட்டும் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றன. அது அரசாங்கத்தனது 'சிங்கள இயந்திர ஆதிக்கத்திலான ஆட்சி' என்னும் பேரினவாத நிலைப்பாட்டைத் தளர்த்திப் பல்லினப்பாங்கான ஜனநாயக நடைமுறைக்கு கட்டுப்படுவதற்கோ, விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தை நடைமுறைகளுக்கு உகந்த வகையில் தம்மைத் தயார் செய்து கொள்வதற்கோ முன்வரும் வரை இப்போராட்டம் தொடர்வதும் அழிவுகளை மக்களும், நாடும் எதிர்கொள்வதும் தவிர்க்கக்கூடிய விடயமல்ல என்பதாகும்.

அரசியல் தீர்வை அடைவதற்கான நடைமுறைகளை முன்னெடுப்பதற்கான சூழ்நிலையை முறையாக ஏற்படுத்துவதற்கான ஏகபோகம் (Monopoly) ஆட்சியதிகாரங்களையும், நாட்டு வழங்கலையும் தன்னகத்தே கொண்ட அரசிடமே இருக்கின்றது. அதேவேளையில் மறுபுறத்தில் அத்தகைய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய உந்து சக்தியாக புலிகள் மட்டுமே விளங்குகின்றார்கள்.

சமாதானமான தீர்வின் தேவையை இருசாரமும் ஒரேநேரத்தில் உணர்ந்து நேர்மையான கடமைப்பாட்டுடன் செயற்பட முன்வரும்வரை ஒரு பக்கத்தின் செயற்பாடு மற்றைய பக்கத்தின் செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கான ஒரு பரஸ்பர ஒத்துழைப்பாக சென்று கொண்டிருக்கும். அழிவுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும், என்றோ ஒருநாள் பேசித்தான் இப்பிரச்சினையின் இறுதித் தீர்வு வரப்போகின்றது. அது எப்போது என்பதை விட இப்போதே அதற்கான முழுமூச்சுடன் நேர்மையாக இறங்குவது நல்லது.

அரசுக்கு முட்டுக்கட்டையாக செயற்படும் சிங்களப் புத்திஜீவிகளும், புலிகளுக்கு முட்டுக்கட்டையாக செயற்படும் தமிழ்ப் புத்திஜீவிகளும் இவ்விடயம் தொடர்பாக விமர்சன ரீதியான விவாதத்தை ஆரம்பித்தாலும் அதில் வெறும் பார்வையாளர்களாக இருக்கும் மக்களையும் பங்குபற்றவைப்பதன் மூலம் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும்.



# சந்திரிகா புலிகள் பேச்சுவார்த்தை ஒரு விமர்சனக் கண்ணோட்டம்!

தைகளில் இறங்கியதன் விளைவுதான் பேச்சுவார்த்தை முறிவடைவதற்கு வழிவகுத்த காரணிகளில் ஒன்று என்பது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாத வகையில் இடம் காணப்படல் முடியும். இந்நிலைப்பாடானது இன முரண்பாட்டிற்கான அரசியல் தீர்க்கு பற்றிய ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் ஆர்வத்தை முழுமையாக நிராகரிப்பதாகவோ அல்லது பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்து புலிகள் விலகிய விதத்தை நியாயப்படுத்துவதாகவோ கவனத்திற் கொள்ளலாகாது. தமிழ் மக்களின் பூரண இணக்கப்பாட்டுடனான தீர்விற்குப் பதிலாக சிங்கள மக்களின் பெரும்பகுதியினரை திருப்திப்படுத்தும் ஒரு தீர்வை தமிழ் மக்கள் மீது திணிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் செயற்படுவதையே கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. புலிகளை இராணுவ ரீதியில் கட்டுப்படுத்துவதும், தமிழ் மக்களைப்பல்வேறு அடக்கு முறைகளின் மூலம் தன்னுடைய செயற்திட்டத்துக்கு இணங்கவைப்பதுமே இவ்வரசின் குறிக்கோளாக இருக்கின்றதன் காரணத்தினால் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடைவதை அனுமதிப்பதை விட, அதுவும் புலிகளினால் முறிவடைவதும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதை விட சிறந்த சாதனையாக வேறெதையும் இவ்வரசு பெற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மொத்தமாகக் கூறப்போனால் தமிழ் மக்களுடன் ஜனநாயக ரீதியில் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதுதான் இவ்வரசின் உண்மையான குறிக்கோளாக இருக்குமேயானால் புலிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து இராணுவ அரசியல், பொருளாதார இலக்குகளைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளும் அதேவேளை தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுப்பதற்கான முயற்சியில் இறங்கியிருந்தல் வேண்டும். அதற்கு மாறாக ஒரு கையில் தமிழினத்தின் கழுத்தை நெரித்துக் கொண்டு மறு கையை நட்டிக்கு நீட்டும் ஒரு நடை முறையையே இவ்வரசு மேற்கொண்டுள்ளது.

உத்தரவாதப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமேயானால் பேச்சுவார்த்தைக்கு உந்துதல் தவிர்க்க முடியாத விடயமாகும். 2. சந்திரிகாவின் மீது தமது நம்பிக்கையைத் தமிழ் மக்கள் வெளிப்படையாகவே பிரகடனப்படுத்தியதோடு அவர் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு மக்கள் மத்தியில் நாளாளுக்கு நாள வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இந்நிலையில் அந்த அரசியல் பிரவாகத்தில் மக்களை முந்திக்கொண்டு செல்வதன் மூலம் மக்களுக்கான தலைமையை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்ளல்.

3. தமிழ் மக்களின் தலைவிதி தமது தலையீட்டுடன் தான் நிர்ணயிக்கப்படல் வேண்டும். வேறெவருக்கும் அதற்கான உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கவோ அல்லது பகிர்ந்து கொள்ளவோ தமது தயாரின்மையை நடைமுறை ரீதியில் பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமேயானால் இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய சமாதான அலையில் தங்களுக்கும் இணம் கண்டு கொள்ளல்.

பேச்சுவார்த்தைக்கான தமது தயார் நிலையைப் புலிகள் முதலில் முன் வைத்தாலும் பூரண நம்பிக்கையுடன் அல்லது எதிர்பார்ப்புடன் இந்நடைமுறையில் பங்குபற்றினார்கள் என்பது சந்தேகமான விடயமே. மாறாக பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் தமது படைப்பலத்தை விடுவதற்கு புதிய போராளிகளை சேர்த்துக்கொள்வது கிழக்கு மாகாணத்திற்கு அவர்களின் போராளிகளை நகர்த்தியது போன்ற விடயங்களில் தீவிரமாக செயற்பட்டே வந்தார்கள். இவ்வகை அரசின் இராணுவமும் தமது படைப்பலத்தை அதிகரிக்கும் செயற்பாடுகளில் இறங்கியிருந்தது என்பதுவும் எந்நிலைமைகளையும் சமாளிக்கத் தயாராகவே இருந்தது என்பதுவும் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். ஜனாதிபதி பிரேமதாச அவர்களுடன் 14 மாதங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவிட்டு பின் எவ்வித முன்னறிவித்தலும் கொடுக்காமல் போரை ஆரம்பித்த புலிகளின் நடைமுறை, அவ்வரசின் வேண்டுகோ

செய்வதையும் விட ஏனைய பிரச்சினைகளைத் தீர்விற்கான உடன்பாட்டின் பின் மேற்கொள்ளப்படவேண்டியவையாகும். அப்போதுதான் அவை நிலைத்திருக்கும் என்பதோடு தீர்வை நடைமுறைப்படுத்தவதை இலக்காகக் கொண்ட நிகழ்ச்சி நிரலில் அங்கம் வகிக்க வேண்டியவையாகும். அத்தோடு தீர்விற்கான இணக்கப்பாடுதான் ஒரு வலுவான ஜனநாயகச் சூழலை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதோடு அச்சூழலிலேயே நீண்டகால செயற்திட்டங்களை நம்பிக்கையுடன் மேற்கொள்ளவும் முடியும்.

மறுபுறத்தில் முறையான நிகழ்ச்சி நிரலில்லாமல் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமாகியதன் விளைவாக தமக்குத் தேவையான விடயங்களை மிகவும் சுலபமாகப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் புகுத்தக்கூடிய வாய்ப்பைப் புலிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பூநகரி இராணுவ முகாமம் அகற்றுவதை ஒரு நிபந்தனையாக முன்வைத்தமை போன்ற விடயங்கள் இப்பேச்சுவார்த்தை நடைமுறையைப் பலவீனப்படுத்தவே உதவின. புலிகளின் இந்நிபந்தனையானது பேச்சுவார்த்தையை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் ஜனாதிபதி எதிர்நோக்கும் தடைகள், பாதகங்கள் பற்றிய பரஸ்பர புரிந்துணர்வின் தேவையை நிராகரிப்பதாகவும், கடுமையான நிலைப்பாடுகளை முன்வைப்பதன் மூலம் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு முட்டுக்கட்டையாக அமைவதாகவுமே இணங்காணப்படல் வேண்டும். இருசாரினதும் படைக்குறைப்பு, படை நகர்த்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் அரசியல் தீர்விற்கான இணக்கப்பாட்டை அடைந்ததன்பின் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் நிகழ்வோடு தொடர்புபட்ட விடயமாகும். அதற்கு முன் பேச்சுக்கூடிய விடயமல்ல. அப்படிப் பேசுவது என்பது அது ஒரு பக்கத்தின் இராணுவ நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே கருதப்படல் வேண்டும்.

பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக புலிக

# “32 முஸ்லிம்களுக்கு என்ன நடந்தது?”

-புலிகளிடம் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை கேள்வி

புலிகளின் தடுப்புக்காவலில் உள்ள 32 முஸ்லிம்கள் தொடர்பான அறிக்கை யொன்றை சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வறிக்கை புலிகளுக்கான நேரடிக்கோரிக்கையாக விடப்பட்டுள்ளது. கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக்காவலில் உள்ளோர் பற்றிய சகலவிதமான தகவல்களையும் வெளியிடுமாறு கோரும் இவ்வறிக்கை கீழே தரப்படுகிறது. 1989-91 காலப்பகுதியில் வவுனியா, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாண மாவட்டங்களிலிருந்து தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு, தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 32 முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை ஆழ்ந்த கரிசனை கொண்டுள்ளது. இவர்களின் நிலை தொடர்பாகவோ, இவர்கள் எங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றோ புலிகள் எதுவித தகவல்களையும் இதுவரை தெரிவிக்கவில்லை. இந்த 32 பேரும் உயிருடன் இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது அறியப்பட முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. இவர்கள் தொடர்பான விடயங்களைத் தெரிவிக்குமாறு பலமுறை சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை புலிகளைக் கோரியிருக்கிறது. தடுப்பில் உள்ளவர்களை அவர்களது உறவினர்கள், செஞ்சிலுவை சங்க உறுப்பினர்கள், வைத்தியர்கள் சென்று பார்வையிட உடனடி வழிவகைகளை மேற்கொள்ளுமாறு புலிகளை மன்னிப்புச் சபை கோரியிருந்தது. எனினும், இக்கோரிக்கைகள் எதுவும் புலிகளால் நிறைவு செய்யப்படவில்லை. ஜெனீவா உடன்படிக்கைகளின்படி, தடுப்பில் உள்ளவர்கள் மனிதாபிமான முறையில் நடத்தப்படுகின்றார்கள் என்ற திருப்திகரமான தகவல்கள் கிடைக்கும் வரை இவ்வாறான அழுத்தங்களை மன்னிப்புச்சபை தொடரவுள்ளது.

**பின்னணி**

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் (L.T.T.E) ஆயுதம் ஏந்திய ஓர் எதிர்ப்பு அணியினர் நாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதி ஒரு தனித்தமிழ்த் தேசமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் போராடுகிறார்கள். 1987 நடுப்பகுதியிலிருந்து 90 மார்ச் வரை இப்பகுதியின் பாதுகாப்பு

இந்திய அமைதி காக்கும் படையெடுப்பு. 1987ல் கைச்சாத்தாகிய இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையின் பேரிலேயே இப்படை இலங்கையில் நுழைந்தது. இப்படையினர் இலங்கை சென்று சில மாதங்களின்பின்னர் இவர்களுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் பிணக்கு ஏற்பட்டது. இன்னொரு தமிழ்க்குழுவான ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (E.P.R.L.F) இந்தியப் படையுடன் இணைந்து செயற்பட்டது. புலிகளால் கூட்டிச் செல்லப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ள 32 முஸ்லிம்களும் E.P.R.L.F உடன் தொடர்புடையவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள். இதுவே அவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட காரணமாய் அமைந்தது. 1989 இறுதிக்கு முன்பு 1990 மார்ச்சுக்கும் இடையே இந்தியப்படையினர் முற்றாக இலங்கையிலிருந்து வெளியேறினர். இதன்பின்னர் இராணுவம் இருந்த பகுதிகளெல்லாம் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தன. அக்காலப்பகுதியில் புலிகள் அரசாங்கத்துடன் யுத்த நிறுத்த மொன்றை மேற்கொண்டிருந்தனர். (புலிகளும் இலங்கை அரசும் இந்தியப் படை வெளியேற வேண்டுமென்பதில் அக்கறையோடு செயற்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.) புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்த பிரதேசங்கள் அவர்களின் நிர்வகிப்பிலேயே இருப்பதற்கான அனுமதி இலங்கை அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அப்பிரதேசங்களில் இராணுவப் பொலிஸ் நடவடிக்கைகளெல்லாம் வரம்புக்குட்பட்டிருந்தன. இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் புலிகளின் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன. கண்முடித் தளமான கைதுகள், சித்திரவதை முகாம்கள் என்பன புலிகளால் அமைக்கப்பட்டன. “காணாமல் போவோர்” அதிகரித்தனர். மிருகத்தனமான கொலைகள் இடம்பெற்றன.

1990 ஜூனில் அரசு - புலிகள் பகைமை மீண்டும் தொடங்கியது. புலிகள் மனிதாபிமானமற்ற முறையில், மனித உரிமைகளுக்கு புறம்பான முறையில் பல்வேறு தாக்குதல்களை நடத்தினர். இதில் நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவி சிங்கள, முஸ்லிம் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். பஸ்கள், புகைவண்டிகளைத் தாக்கியும், சித்திர

வதை முகாம்களில் வைத்தும் இவர்களில் அனேகர் கொல்லப்பட்டனர். கப்பம் கோரி பலர் கடத்தப்பட்டும் இருக்கின்றனர். “துரோகிகள்” என்ற பட்டத்தின் கீழே புலிகள் பலரை துன்புறுத்திக் கொண்டுள்ளனர். அரசாங்க இருந்தாலும் சரி, அரசு எதிர்ப்பு அணியாக இருந்தாலும் சரி எல்லாப் பக்கங்களிலும் நிகழும் மனித உரிமை மீறல்களையும் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை கண்டிக்கிறது. அரசு எதிர்ப்பு அணியினரது மனித உரிமை மீறல்களைப் பற்றியும் சர்வதேச அரசு மன்னிப்புச் சபை பேசுவது என்பது இத்தகைய அரசு எதிர்ப்பு அணிகளுக்கு எவ்வகையிலும் சர்வதேச அங்கீகாரத்தை வழங்க மாட்டாது. மன்னிப்புச்சபை சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டங்களையே (யுத்தச் சட்டங்கள்) அடிப்படையாகக் கொண்டியங்குகிறது. யுத்தத்தில் ஈடுபடுகின்ற இராணுவக் குழுக்கள் (அரசு, ஏனைய குழுக்கள்) யுத்தத்தில் ஈடுபடாததன் மீது மனிதாபிமான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதே சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் அடிப்படையாகும். இதுதவிர ஜெனீவா உடன்படிக்கையின் மூன்றாவது பொதுச்சரத்தும் இதுபற்றி பிரஸ்தாபிக்கிறது. இத்தட்படி, யுத்தத்தில் ஈடுபடுகின்ற குழுக்கள் யுத்தத்தோடு தொடர்பற்ற அப்பாவி மக்களை கொல்வதோ, சித்திரவதைப்படுத்துவதோ, மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடந்துவதோ கூடாது. 1988 பெப்ரவரியில் ஜெனீவா உடன்படிக்கைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக புலிகள் இயக்கம் அறிவித்திருந்தது. எனினும் அது அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லை. இந்த அடிப்படையிலேயே நாம் புலிகள் தடுத்ததுவைத்துள்ள 32 முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்புப்பற்றி அச்சம் கொள்கிறோம். அவர்களின் தடுப்பு முகாம்களில் உள்ளவர்கள் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்படுவதாகவும், மிக மோசமான முறையில் நடத்தப்படுவதாகவும் கிடைக்கும் தகவல்களே எமது இந்த நிலைப்பாட்டுக்கு காரணமாகும். புலிகளால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவர்களது விபர அட்டவணை கீழேயுள்ளது.

தடுப்புக்காவலில் உள்ளவரின் பெயர்	வயது	தடுத்து வைக்கப்பட்ட தினம்	தடுப்புக்காவலுக்கு உட்பட்ட இடம்
01. நைனா முஹம்மது ரொஷான்	21	03-02-1990	யாழ்ப்பாணம்
02. கமால் அஜ்மான்	25	28-05-1991	வவுனியா
03. சமீன் நியால்	18	02-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
04. அப்துல் வஹாப் அஜ்வாத்	24	03-08-1990	யாழ்ப்பாணம்
05. அப்துல் கபூர் நகீப்	28	28-05-1991	தாண்டிக்குளம் - வவுனியா
06. ஜமால்தீன் பாறாக்	26	29-05-1990	வவுனியா
07. அப்துல் மஜீத் ஜலீல்	32	25-09-1990	யாழ்ப்பாணம்
08. மொஹிதீன் அப்துல் காதர்	39	17-02-1990	வவுனியா
09. அப்துல் ஜபார் சுபைர்	39	28-05-1991	வவுனியா
10. மொஹிதீன் தம்பி சபருல்லாஹ்	43	28-05-1991	வவுனியா
11. ஹம்ஸா நவால்	17	20-07-1990	சாவகச்சேரி - யாழ்ப்பாணம்
12. இஸ்மாயில் ரமீஸ்	22	01-01-1990	யாழ்ப்பாணம்
13. பதுறுத்தீன் சிராஜ்	16	01-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
14. பதுறுத்தீன் ஜலீல்	25	01-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
15. அப்துல் ஜபார் பிறாஸ்	20	17-02-1990	யாழ்ப்பாணம்
16. அப்துல் லத்தீப் முஹம்மது ரமீஸ்	20	26-01-1990	வேலணை - மண்கும்பான், யாழ்ப்பாணம்
17. அப்துல் மஜீத் தஜீப்	36	28-05-1991	வவுனியா
18. அப்துல் லதீப் ரஜப்	19	21-09-1990	மண்கும்பான், யாழ்ப்பாணம்
19. சீனி அலியார் ஜனுடன்	27	25-10-1991	காரையூர், யாழ்ப்பாணம்
20. சீனி அலியார் ரலீஸ்கான்	19	27-01-1990	யாழ்ப்பாணம்
21. ஷாஹுல் ஹமீத் தன்ஸில்	42	20-04-1991	வவுனியா
22. அப்துல் ரஹீம் ஜபீர்	24	15-02-1990	மண்கும்பான், யாழ்ப்பாணம்
23. மீரான் மொஹிதீன் நஜீப்	26	10-12-1989	யாழ்ப்பாணம்
24. பதுறுஸ்ஸமான் நம்ஸீன்	23	10-03-1989	முல்லைத்தீவு
25. ஜமால் முஹம்மது ரபீக்	21	24-02-1991	சுண்ணாகம், யாழ்ப்பாணம்
26. அப்துல் ஜபார் சன்தூஸ்	24	19-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
27. ஹஸன்கனி முஹம்மது நிலான்	19	19-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
28. முஹம்மது ஹம்ஸா	68	25-07-1990	யாழ்ப்பாணம்
29. செய்னுலாப்தீன் பிர்தெளஸ்	43	24-01-1990	முல்லைத்தீவு
30. வாபுசா முஹம்மது பாறாக்	52	25-10-1990	முல்லைத்தீவு
31. காதர் மொஹிதீன் சுபைர்	26	08-10-1989	மாங்குளம், வவுனியா
32. ஷரீப்தீன் பஷீர்	20	28-05-1991	வவுனியா

அனல் வாதமும் புனல் வாதமும் முடித்த கையுடன் அது போகிறது. அடியோடழிகிறது வம்சம்.

1  
மாரி காலத்தின் நீண்ட பயணம் முடித்து நோயுடன் திரும்பிய பதல்வா வாங்க்காலில் இறங்கி குளிக்கப் போய்விட்டனர். காலாறி வருவதற்கிடையில் எவரோ இசைக்கும் மூன்றாந்தரப்பாடல் ரயில் வண்டியின் கரிப்புகையாய் சூழ்கிறது.

சாண்டிலியதனமான கதைகளை தின்று தினவெடுத்த குதிரை உற்சாகமாய்க் கணைக்கிறது. குறுகிய இடத்தில் அடங்க நிர்ப்பந்திக்கும் இரைச்சலில் இனமை சிறையிடப்பட்டதும் சிதறப்பட்டதும் அறியாமட்டிக் குதிரை! வெள்ளங்கண்டு கணைக்கிறது!

2  
பெண்ணின் மோகத்தில் நிலைகுலைந்து தவமழிந்து தண்டின் வீதிக்கு குதிரையில் ஏறினான் முனி வன்!

அவனது கமண்டலத்தில் குருதியும் குரூரமும். எனதில் வன்மம்! வன்மம்! கவிழ்த்த கமண்டல வெள்ளத்தில் ஆவி தளர்ந்து தந்தையும் தோற்றான்! தாயும் தோற்றான்! தனையனும் ஓடி மறைந்தான்!

தெருக்களில் நாட்பட்ட காயம் போல் தெரிந்த முகங்கள்! நிலத்துடனான சம்பந்தம் முடிவிற்கு வந்து போல் பாய்ந்து செல்லும் காற்றலையில் முகம் கொள்ள வேகத்தில் தளர்ந்தும் இறுகியும் நெகிழ்ந்தும் யுகம் யுகமாய் எவருமற்றிருப்பது போல் காலம் வந்து சேர்ந்தது!

3  
கருக்கலைந்தோரும் மேகத்தின் இடியோசை! நிலத்தில் போட்டதை எடுக்காமல் போகச் சொல்லுகிற இடத்திற்கு போய்க் கொண்டு பதியச்சொன்னால் பதிந்து நிமிர்ந்து இந்த தலைமுறையல்ல. ஏழேழ் தலைமுறையும் பேசப்படுவதாய் சீமான்களின் பெயரில் ஒரு பெருக்கு! சீமாட்டிகளின் பெயரில் ஒரு பெருக்கு!

போய்விடு எங்காவது! மெளனத்த கோட்டையை கழித்தோரும் ஏரியில் ஆன மட்டும் ஆடி நனைந்து குளிர்ந்து போய் விழு!

ராஜாதிராஜ ராஜேந்திர சோழ கணவகளுடன் ஆயிரமானோர் கால தாசையும் அழுக்கையும் சேர்த்திருந்த கிளாலிக்கப்பால். கற்கிலுவையும் பூவரசும் பணையும் வடலியுமாய் பரந்த நிலத்தில் புயல் ஓய்ந்த மறுநாள் செய்திகளிற்காக பஞ்சம்!

4  
நெடுந்தொலைவில் இயங்கும் உலகுகள் பற்றி அறிந்தே இராத என்னம்மை! மழை கொடிதா! குளிர் கொடிதா! கடர் இரவின் குளிரில் நீ வளர்த்த வடலியை புயல் மழை பிடுங்கிச் சிதைத்ததாய். நீயறியுமுன்னமே நின்னாவி போன தென்ன நியயம்!

மலர் தனை வழியனுப்பி மொட்டுகளை சிறகுகளால் பொத்தி பிச்சியாய் நீ திரிந்த ஒழுங்குகளில் ஓயா வெள்ளப் பெருக்கு!

பேரன் பேத்திகளுடன் உடலோடு உடலாக குரல் கேட்டு கதை கேட்டு சாய்ந்தாடி தவழ்ந்து வாழ்ந்து பெருகி.... எதையெல்லாம் நீ இழந்தாய்.

களைத்த நிலத்தில் பயிர் வளர்த்தவனே! போ! நீ வளர்த்த பூவரசு சிதை விரித்து காத்திருக்கு மழையை வாழ்த்திப் போ!

5  
பருவங்களில் உரத்துப் பெய்யும் மழை நாட்கள் மீதெனக்கு உக்கிரவெறி! வரண்ட நிலத்தில் புரண்டவன் எப்படி நேசியாதிருக்கேலும்!

குல் கொள்ளா மேகங்களுடன் சல்லாபிக்க என்னால் முடியாது! கருக்கொண்டு மண்ணைக் கவ்வும் பெருங்கோளப் போள்வையை உதறிவிட்டு அனல் இரவில் அடங்கிப் போக சம்மதியில்லை! மழை தருவது புயல் எனினும் மழையல்லவா! என் பெண்ணே உனக்கு புரிகிறது பூமி பூக்க வேண்டும்! கண்களை மூடி கண்ணீரால் பெயரெழுதியெனை அனைத்தாறிய நிலமே உன் வம்சவித்தாய் ஆனேனம்மா!

கார்த்திகை 96



## பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை

தொடர்பான ஐ.நா.வின் விசேட அறிக்கையாளராகப் பணியாற்றும் என்னிடம் "தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பெண் போராளிகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? என்று பலமுறை கேட்டிருக்கிறார்கள். வன்முறையில் பாதிக்கப்படுகின்ற பெண்களைப் பாதுகாக்கின்ற ஒரு பணியில் ஈடுபடுகின்ற நான் எவ்வாறு பெண்களை வன்முறையாளர்களாக மாறுகின்ற ஒரு சூழலை எதிர்கொள்வது?

இவற்றிற்கெல்லாம் பதிலளிப்பதற்கு அல்லது இவை பற்றிக் கருத்துச் சொல்வதற்கு முன்னர், ஆரம்பமாகவே சில விடயங்களை தெளிவுபடுத்துவது நல்ல தென நினைக்கிறேன். அது தவறான புரிதலுக்கு இட்டுச் செல்வாதிருக்க உதவும். பெண்களை யுத்தச் சூழலுக்குள் உள்வாங்கி, அவர்களைப் போராட்ட சக்திகளாக மாற்றுகின்ற நிலைமை பெண்களுக்கு அதிகாரத்தையும், சமத்துவத்தையும் பெற்றுத்தரும் என்று நான் நம்பவில்லை. உண்மையில் இந்த நிலை சமூகத்தையே இராணுவமயப்படுத்துகிறது என்றே நான் நம்புகிறேன். மனித உரிமைகளில் நம்பிக்கை வைக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் பகைமைகொள்ளச் செய்கின்ற அம்சங்களையே இந்த இராணுவமயப்படுத்தல் கொண்டுள்ளது. இந்த சமூக இராணுவமானது முக்கிய மனித உரிமை விழுமியங்களை சிதறடித்து அழித்துவிடுகிறது. பிணக்குகளின் வன்முறையற்ற தீர்வுகளை இல்லாமலாக்கி விடுகிறது. சகிப்புத்தன்மை மனிதாபிமானம் போன்ற மானிடப் பெறுமானங்களைக் கூட அழித்துவிடுகிறது. இந்த வகையில் பெண்களை இராணுவமயப்படுத்துகின்ற செயற்பாடும், நாம் மேற்கூறியவாறு அடிப்படை மனித உரிமைப் பெறுமானங்களிலிருந்து தூரமாக்குகின்ற ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இதன் மூலம் சமூகத்தை, சமூகப்பிணக்குகளை இராணுவக் கண்ணோட்டத்திலேயே சகலரும் அணுகின்ற நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறான ஓர் இராணுவமயப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு புலிகள் இயக்க பெண் போராளிகளை ஓர் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். பெண்கள் வன்முறையோடு தொடர்பற்றவர்கள் என்ற வகையில் இப்போதைய நிலைமை எம்மை நெருக்கடிக்குள்ளாக்கியுள்ளது என்றே கூறலாம். சமூகத்தையே இராணுவமயமாக்குகின்ற இந்தச் செயற்பாடுகளின் மூலம் பெண்களிடையே சம உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. பெண்கள் தங்களை உணர்ந்து உரிமைகளை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் இது அல்லப்படுகின்றது. உண்மையில் இது அவ்வாறான போக்கல்ல. எனவே நாம் மனித உரிமைகளில் கரிசனைகொண்டவர்கள் என்ற வகையில் இவ்வாறான கருத்துருவாக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும்; அவற்றைச் சவாலுக்கிழுக்க வேண்டும். என்னுடைய நிலைமையை ஓரளவு தெளிவுபடுத்திவிட்டேன் என நினைக்கிறேன். இனி நான் LTTE பெண்போராளிகள் பற்றி, சமூகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பின் அவர்களுக்கிருக்கும் தொடர்புகள் பற்றி சற்று ஆராயலாம் என விரும்புகிறேன். அத்தோடு பெண்கள் என்ற குறியீட்டுப் பிரதிநிதித்துவத்துடனும் இவற்றை அணுகிப்பார்க்கலாம் எனவும் விரும்புகிறேன்.

பெண்கள் இராணுவமயப்படுகின்ற நிலைமை முன்பைவிட அதிக அச்சுறுத்தல் தரும் ஒன்றாக இருக்கிறது. பெண் போராளிகள் பற்றி தற்போது சர்வதேச கவனமும் திரும்பியுள்ளது. BBC இவர்கள் பற்றி இரண்டு விவரணைச் சித்திரங்களை எடுத்திருக்கிறது. அவை இரண்டுமே புலிப்பெண் போராளிகளைப் பற்றிய காட்சிச் சித்திரங்களே. இவ்வாறான சர்வதேச தொடர்புகளின் ஆய்வுகளும், விவரணைகளும் ஓர் உண்மையை வெளிக்காட்டுகின்றன. அதாவது இவை ஓர் அசாதாரணமான நிகழ்வென்றும், தனித்தன்மை வாய்ந்த



ததான முன்னேற்றம் என்று மேலிவற்றைக் கூறுகின்றன.

பெண் போராளிகள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள். தென்னாசியப் பெண்களாக இருக்கிற இவர்கள் 'சீதாதேவி' யின் பெண் விம்பத்திலிருந்து ஆயுதமேந்திய கெரில்லாக்களாக முற்றும்

கூறுகிறார். அவடைய குறிப்புகளில் குறித்துச் சொல்லப்படவேண்டிய சில உண்மைகளும் இருக்கின்றன. அதாவது 1987க்கு முன்னர் ஓரிரு சம்பவங்களைத் தவிர கொல்லப்படுகின்ற எந்தப் பெண் போராளிகள் பற்றிய தகவல்களோ, புதிவுகளோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச மையத்தின் பணிப்பாளரான கலாநிதி ராதிகா குமாரசுவாமி பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்பான ஐ.நா.டுகள் சபையின் விசேட அறிக்கையாளராகப் பணியாற்றுகிறார். பத்துவயது வரை இலங்கையில் கல்வி கற்ற இவர் பின்னர் அமெரிக்கா சென்று அங்கேயே கல்வியைத் தொடர்ந்து சட்டத்துறையில் பட்டம் பெற்றார். மனித உரிமைப் போராளியான இவர் அரசியல் தீர்வுத்திட்டங்கள், அதிகாரப் பரவலாக்கல் போன்ற விடயங்களிலும் பல்வேறு பங்களிப்புகளை நல்கி வருகிறார். பல கட்டுரைகளையும், நூல்கள் சிலவற்றையும் எழுதியுள்ள இவர் பல நாடுகளுக்கும் பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்காகச் சென்றிருக்கிறார்.

ஆயுதப் போராளிகளாகக் குவந்திரு நியாயங்கள், காரணிகள் காட்டுகின்றனர். நாம் அதை வைத்து விட்டு இன்னொரு புறம் பார்ப்போம். தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெண்ணுடனான உறவுகள், அவளின் பிரதிநிதித்துவம் என்பன வெல்லாமல் இந்த இராணுவமயமும் பாரிய மாற்றத்தை தோற்றுவித்துள்ளது. இதில் எந்தச் சந்தேகமும் நாம் கொள்ளத் தேவையில்லை. எமக்கிருக்கும் கண்ணோட்

# பெண் புலிகளும் பெண் பிள்ளைகளும்

கலாநிதி. ராதிகா குமாரசுவாமி.



தமிழில். எம்.ஓ.எம். ஜகீப்  
தமிழில். எம்.ஓ.எம். ஜகீப்  
தமிழில். எம்.ஓ.எம். ஜகீப்

மாற்றம் பெறுகிறார்கள். (இவ்வாறு மாற்றம் நிகழினும்) இந்த விடயம் பதுமையானதாகவும் அதிக கரிசனைக்குரியதாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்கொலைக் குண்டுத்தாக்குதலில் ஈடுபடுகிற பெண் போராளிகளைப் பார்ப்போம். ஓர் (அரசியல்) இலக்கை அடைந்து கொள்கிற நோக்கில் ஒரு பெண்ணின் உடல் எவ்வாறான மோச நிலைக்கு ஆளாகிறது. உண்மையில் இந்த நிலை அசாதாரணமானதும் மனதைத் துருத்திக் கொண்டிருப்பதுமாகும். இவ்வாறான அசாதாரண நிலைமைகள்தான் புலிப்பெண் போராளிகள் பால் சர்வதேச கவனம் திரும்ப காரணமாய் அமைந்துள்ளது.

பெண்கள் பற்றிய புலிப்பெண் போராளிகளது கருத்து தற்போதைய பொதுக் கருத்து நிலைக்கு எதிரானது. பொதுமைப்பட்ட கருத்துக்கள், நிலைமைகள் என்பவற்றுக்கு மாற்றமாகவும், அசாதாரணமாகவும் இவர்கள் இருப்பதனால் சர்வதேச கவனம் இவர்களில் திரும்புகிறது. மற்றும் இவை வித்தியாசமான செய்திகளாகவும் இருக்கின்றன. Peter Schalk என்பவர் தன்னுடைய கட்டுரையொன்றில் 1982 - 1991 காலப்பகுதிகளில் கொல்லப்பட்ட போராளிகளில் 8% மானோர் பெண்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். அண்மைக்காலத்தில் இந்த விகிதாசாரம் அதிகரித்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 3000 பெண்கள் அளவில் போராட்டத்திற்குத் தயாராய் இயக்க ஆணைக்காகக் காத்திருப்பதாக அவர்

இவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் புதிவுகளைக் கொண்ட ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறை இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னரேயே நடைமுறைக்கு வந்தது. அதுவும் அக்காலப் பிரிவில் விடுதலைப் புலியினர் ஆட்பல, வள, ரீதியாக மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருந்தார்கள். அதனாலேயே இவ்வாறான ஒரு தேவைக்கு அவர்கள் உட்பட்டார்கள் பெண்கள் பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த சிந்தனையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அல்லது முன்னேற்றம் காரணமாக இவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. சட்டீதியான ஆட்பல, வள காரணிகளை ஈடகட்டவே இவ்வாறு செய்தார்கள். பெண்களுக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். பகிர்ப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனை மாற்றத்தில் இவர்கள் எதையுமே செய்யவில்லை. ஆனால் இதற்கு மாற்றமான வாதங்களையே அடேல் பாலசிங்கம் முன்வைக்கிறார். அவர் அவ்வாறு முன்வைத்தாலும் பெண்களை இராணுவமயப்படுத்தும் தேவை அவர்களுக்கிருந்தேயுள்ளது. முன்னர் கூறியது போல புலிகளின் ஆட்பல வளத்தை ஈடுகட்டுவதற்கும் இராணுவமயப்படுத்தலுக்கும் சம்பந்தம் நிறையவே உண்டு. சட்டீதியான அதிகரித்த தேவையின் வெளிப்பாடே பெண்களும், சிறுவர்களும் ஆயுததாரிகளாகக் கப்பட்டது. போராளிகளையும், பணியாளர்களையும் தொடர்ச்சியாக வழங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையிலேயே அவர்கள் இருந்தார்கள்/ இருக்கிறார்கள். புலிகள் இயக்கத்தினர் பெண்களை

டங்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டுப் பார்த்துக் கையிலேயே தமிழ்ச் சமூகப் பெண்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதல்களைக் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது. சீதனப் பிரச்சினை, சாதிக் கலப்புத்திருமணங்கள், திருமணமாகாத பெண்களின் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலை என்பன வெல்லாமல் மாற்றம் கண்டன. ஏன் தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயங்கியலே மாற்றத்துக்குள்ளானது. முன்னர் இவையெல்லாம் தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் பாரிய பிரச்சினைகளாகவிருந்தன. இப்போது அவை ஓரளவுக்கேனும் தனித்து கமைகளைக் குறைத்துள்ளது. பாரம்பரியச் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் என இருந்த சமூகத்திற்கு புலிகளின் இந்த யுக்தி ஒரு மாற்றுச் சக்தியாக அமைந்தது. திருமணமாகாத பெண்கள் வீடுகளில் சிறைப்பட்டவர்களாகவும், பருவமடைந்த பெண்களின் நடமாட்ட எல்லை வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் அந்தச் சமூகத்தின் பெரும்பான்மை இருந்தது. இப்போது எல்லாம் மாறி, தன் உயிர்ப்பிரகாய், தன் இருப்பிற்காய் தன்னையே பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுத்தும் நிலையை பெண்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. போராளிப் பெண்கள் மட்டுமல்ல, வடக்குக்கிழக்கின் யுத்தப்பிரதேசங்களில் உள்ள பெண்கள், அகதிப்பெண்கள், எல்லோரும் பொதுச் சமூக வாழ்க்கைக்கு வரும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆயுதத்தரித்தவர்கள், மேலாளர்கள், வெளிநாட்டு முகவர்கள் என நானாந்தம் தாங்கள் எதிர்கொள்ளும்

அனைவருடனும் பேசவும், வாதாடவும், துணிந்து செயற்படவும் கூடியவர்களாக பெண்கள் மாறியிருக்கிறார்கள். 'புனிதம்' என்ற சமூகமக்களிலோ, வீடுகளிலோ இப்போது எடுபடுவதில்லை. மொத்தத்தில் அவர்களுக்கு வீடுகளே இல்லாத நிலைதானே.

யதார்த்த உலகோடு பேரம் பேசுகின்ற சக்தியை பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். திருக்குறள் வடிவமைத்துக் கொடுத்த பாதுகாப்பான மாதிரிகள் எல்லாம் நீண்டு நிலைக்காதனவாகி விட்டன. யதார்த்த உலகைத் தீர்மானிக்கிற சக்திகளிலிருந்து பெண்களை வெறும்னே ஒதுக்கி விட்டு முடியாது. ஆயுதத்தாங்கிய பெண் போராளிகளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் இப்போது ஆண்களுக்கு சமதையான சில தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடும் இராணுவ பயிற்சிக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். சிலர் இராணுவ தலைமைப் பதவிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் நீதியை நிலை நாட்டக் கூடியவர்களாகவும் இவர்கள் செயற்படுகிறார்கள். ஆக மொத்தத்தில் ஆண்கள் அனுபவித்து வந்த சில விடயங்களை பெண்களும் இப்போது அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால் இவையெல்லாம் சில தேவைகளின் நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாக ஏற்பட்டவைதான் என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

இந்தச் சில விடயங்கள், மாற்றங்களைத் தோற்றுவித்திருப்பது போல் தோன்றினாலும் எம்மிடமுள்ள முக்கியமான கேள்வி அல்லது பிரச்சினை தொடர்பு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதாவது இந்த மாற்றங்கள் எந்தளவு நிரந்தரமானவை? வடக்கு கிழக்கின் யுத்தநிலை ஓர் இடைக்காலத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த யுத்த இடைக்காலமும், சந்தர்ப்பங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்து பெண்களது நிலையில் தீவிரமாற்றத்தை தோன்றச் செய்துள்ளது. எவ்வாறு இந்த போதும் இந்த மாற்றங்கள் கருத்தியல் ரீதியான மாறுதல்களாக உள்வாங்கப்படவில்லை என்பதே யதார்த்தமாகும். நாட்டில் அமைதி சமாதானம் வந்துவிட்டதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது தமிழ்ச் சமூகத்தின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பி விடுமா? சாதியம், பாலியல் அடிமைத்துவம் எல்லாம் பழைய படியே வந்து விடுமா? இவை எல்லாம் தொக்கி நிழ்கிற கேள்விகள். ஏனைய நாடுகளிலுள்ள தமிழ்ச் சமூகங்களில் மேற்கொண்ட அவதானங்களின் போது மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்புகிற போக்கையே காணமுடிகிறது. சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் மீண்டும் தம் பழைய இடத்திலேயே வந்து அமர்ந்து விடுகின்றன. பூப்புனித நீராட்டு விழா போன்ற பல பாரம்பரியச் சடங்குகளுக்கான விளம்பரங்களையெல்லாம் (உதாரணத்திற்கு வண்டலிலிருந்து வரும் Tamil Times ல் இது தொடர்பான விளம்பரங்கள் நிறையவே வருகின்றன). பார்க்கும் போது தமிழ்ச் சமூகத்தினது மாற்றமெல்லாம் ஓர் இடைக்கால மாற்றகவே இருக்கிறதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அமைதியான வாழ்நிலை கிடைக்கும் போது இந்தத் தற்காலிக மாறுதல்கள் எல்லாம் மாற்றத்தளப்பட்டு பாரம்பரியச் சடங்குகளை மீண்டும் மேற்கொள்கிறதாகவே தமிழ்ச் சமூகம் காணப்படுகிறது. தற்போது யுத்தம் சமந்த வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஸ்தம்பித நிலை ஓர் அடையாளமாகக் காணப்படலாம். சில மாறுதல்களும் நிரந்தரமானதாகக் கூட மாறும் சூழலும் உள்ளது.

யுத்தம் இழுபட இழுபட இன்னும் இன்னும் பெண்கள் இராணுவமயப்பட்டு யுத்தச் சூழலுக்குள் சென்று விடுவர். குறைந்தளவில் எஞ்சியிருக்கப் போகிறவர்களுக்குத்தான் 'சீதாதேவி' நிலைக்குத் திரும்புகிற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆக, இந்த யுத்தமே பெண்களில் ஏற்படுகிற மாற்றங்களுக்கு அல்லது ஸ்தம்பிதங்களுக்கு காரணியாகிறது என்றால் மிகையல்ல.

அடுத்த திழிப்புச் சூழலும்...

## பெண் கதாபாத்திரங்களை மைய

மாகக்கொண்ட திரைப்படங்களை தயாரிப்பதில் நம் நாட்டுத் தயாரிப்பாளர்கள் அதிகளவு அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள் இவ்வாறான ஓர் படைப்பினை மேற்கொள்வதற்கான காரணம் என்ன? ஏன் அவ்வாறு தயாரிக்கின்றனர்? என்ற கேள்விகளுக்கான விடைகள் இங்கு ஆராயப்படவில்லை. மாறாக சமூகத்தில் இருக்கும் உண்மையான கதாபாத்திரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு நம் நாட்டு, நடிகைகள் மூவர் தயாரித்த திரைப்படங்களை அவர்கள் மூலம் விளக்கப்படுத்துவது பயனுடைய காரியமாகும். இந்நடிகையர் மூவரும் சிறந்த பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து பெயர் பெற்றவர்களாவர்.

அவதானத்துக்குரிய இவர்களின் திரைப்படங்களில் கீதா குமாரசிங்கவின் 'பாலம் யட்ட', மாலினி பொன்சேகாவின் 'ஸ்திரீ', அனோஜா வீரசிங்கவின் 'கெலிமண்டல' என்பன மிகவும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவையாகும். இத்திரைப்படங்கள் அவர்களின் பார்வையில்:-

'பாலம் யட்ட' திரைப்படத்தை தயாரித்து அதில் பிரதான கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடிகைவரான கீதா குமாரசிங்க இவ்வாறு கூறுகின்றார். 'பாலம் யட்ட' புத்தகத்தை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. படம் தயாரிக்கும் எண்ணத்துடன் நான் அதை வாசிக்கவில்லை. இதற்கு முதல் 'பாலம் யட்ட' கதையை திரைப்படமாக்குவது தொடர்பாக ஒரு தயாரிப்பாளர் கதைத்திருந்தார். தயாரிப்பாளருக்கு பிரச்சினை ஏற்பட்டதால் அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. எனினும், புத்தகம் தொடர்பாக ஒரு திட்டம், என்னிடம் இருந்தது. நானும் வர்த்தக ரீதியான படங்களை விடுத்து கலைரீதியான படமொன்றைத் தயாரிக்கும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தேன். 'பாலம் யட்ட' திரைப்படத்தை அந்த அடிப்படையிலேயே தயாரித்தேன்.

'நாம் முதலில் புத்தகத்தின் ஆசிரியர் குலசேன பொன்சேகா அவர்களுடன் கதைத்தோம். குறிப்பாக அவர் புத்தகம் எழுதிய அடிப்படை, அனுபவம் என்பவை தொடர்பாக வினவினோம். இப்புத்தகத்தை எழுதுவதற்காக அவர் பல வாரங்களையும் காலத்தையும் களனிப் பாலத்தின் கீழ் செலவிட்டதாகக் கூறினார். இவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை, திரைப்படமாக்கும் பொழுது, அவ் அனுபவங்கள் யாவும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நாம் களனிப் பாலத்தின் கீழ் இருக்கும் அப்பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்தோம். அம்மக்களுடன் பழகினோம். அங்குள்ள பெண்கள் எவ்வாறு உண்கின்றனர், உடுக்கின்றனர், அணியும் உடைகளின் நிறம் என்பனவற்றை கற்க நேர்ந்தது. புத்தகத்தில் அப்பெண்கள் வாழ்வாதாரத்துக்காக பீடி சுருட்டுகின்றனர் என்றிருந்தது. எனினும், அப்பெண்கள் கொழும்பில் இருக்கும் பாரிய சலவை நிலையங்களில் இருந்து பெறும் உடைகளை கழுவும், முதலாளிமார்களிடம், கூலிக்கு உடைகளை கழுவுகின்றனர் என்பதை அறிந்து கொண்டோம். ஒழுங்குகளில் வாழும் மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், எண்ணங்கள் அத்துடன் துன்பகரமான நிலை என்பனவற்றை பிரதிபலிக்க வேண்டிய நிலை எமக்கேற்பட்டது.

இப்படத்தை தயாரிப்பதில் நான் கவனமாக இருந்தபோதிலும், அதில் பிரதான பாத்திரத்தை ஏற்று நடிகைக்கு எண்ணம் எனக்கு ஏற்படவில்லை. களனி பாலத்திற்கு அருகில் சென்றவுடன் இயக்குநர் 'கீதாவுக்கு டொட்டியின் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிகை விருப்பமில்லையா' என்று கேட்டவுடன்தான் நான், அதை சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டேன்.

'டொட்டி'யை எடுத்துக்கொண்டால் உண்மையில் அவள் இச்சமூகத்தில் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களில் ஒருத்தி. அவ்வாறான பெண்கள் இச்சமூகத்தில் வாழ்கின்றனர். இச்சமூகத்தில்

ஒரு பெண் எந்தவிதத்திலாவது அப்பாவியாக மாறும்போது ஒவ்வொரு ஆணும் அப்பெண்ணிடமிருந்து பிரயோசனம் பெறவே எண்ணுகின்றான். அப்பெண்ணுடன் படுக்கையை பகிர்ந்து கொள்ளவே விரும்புகிறான். டொட்டி தனியாக வாழ்வதற்கு சித்தமாயிருக்கிறாள். முடியும் வரை வாழ்ந்தாள். இறுதியில், சமூகம் அவ்வாறு வழி அளவுக்கு

கலைரீதியான திரைப்படங்களில் நடப்பது ஆகும் திருப்தியை தரவில்லை. 'நம் நாட்டில் சிறந்த திரைக்கதை இல்லாததே பாரிய குறை. உண்மையில் ரசிகர்கள் வர்த்தகத் திரைப்படங்களை எதிர்க்கின்றனர். நகைச்சுவை, நடனம், வேடிக்கை என்பவற்றின் மூலம் மக்களை ஏமாற்றுவது இவ்விருவாளுதல். அவர்கள் யதார்த்தத்தை விரும்புகின்றனர்.



புடமளிக்கவில்லை.

களனிப் பாலத்தின் கீழ் வாழும் பெண்களை நாம் அவதானித்தோம். கழுத்துக்குக் கீழே வெட்டப்பட்ட கைகளில்லாத ரவிக்கை கண்களைப் பறிக்கும் நிறத்தைக் கொண்ட சீத்தை என்பவற்றையே இவர்கள் அணிகின்றனர். இவ்வாறான யதார்த்தத்தை திரைப்படத்தில் புகுத்த வே நாம் முயற்சித்தோம். மாறாக வர்த்தக நோக்குடன் அல்ல. உண்மையில் புத்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டவற்றை திரைப்படத்தில் இணைக்க நாம் பெரிதும் பாடுபட்டோம். நான் இதற்கு முதல் நடிகை 'கருமக் காரியோ' திரைப்படத்தில் வரும் சோமக் காவின் பாத்திரத்தை எடுத்தால் அது டொட்டியின் பாத்திரத்தை விட மிகவும் வேறுபட்டது. இக்கதாபாத்திரங்கள் இரண்டும் சமூகத்தில் பெண்கள் எவ்வளவு தூரம் பாலியல் பலாத்காரம் மூலம் சுரண்டப்படுகின்றனர் என்பதை விளக்குகின்றது.

'சோமக்காவின் கதாபாத்திரத்தை ஏற்கும் பொழுது அப்பாத்திரத்தை அதன் அடிப்படையிலேயே செய்ய வேண்டிய



நிலை ஏற்பட்டது. உண்மையில், அவ்வாறான கதாபாத்திரத்தை மீண்டும் ஒரு முறை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். நான் திருமணம் முடித்ததன் காரணமாகவும், தாயாகியதன் காரணமாகவும், எனது நடப்பில் சில வரையறைகளை நான் ஏற்படுத்திக்கொண்டேன். எனினும் அவ்வரையறைக்குள் அடைபட்டிருக்க முடியாத நிலைக்கான காரணம், சில கதாபாத்திரங்களை யதார்த்தமாக முன்வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுவதனாலாகும்.

வர்த்தக திரைப்படங்கள் பலவற்றில் நடப்பதை விட வருடத்துக்கு ஒரு முறை,

## "பெண்களைப் பற்றிக் கூறவே நாம் முயற்சித்தோம்!"

- கீதா குமாரசிங்க

- அனோஜா வீரசிங்க

- மாலினி பொன்சேகா

அதை கலைஞரின் ஒரு சமூகசேவை என்றே நான்கருதுவேன்.

அடுத்து 'கெலிமண்டல' திரைப்படத்தைப் பற்றியும் அதில் தான் நடிகை பற்றியும் அனோஜா வீரசிங்க இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். இத்திரைப்படத்தை பார்ப்பவர்கள் அனோஜா வீரசிங்கவுக்கு



நடிப்பதற்கு பிரதான பாத்திரம் இல்லையே என்றே கருத இடமுண்டு. கதைமுழுவதும் 'பூஜித தென்னக் கோளின்' பாத்திரமே பரவிச் செல்கின்றது. அப்பாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு இரண்டு பெண் பாத்திரங்கள் உள்ளன. இப்பாத்திரத்தில் நடப்பவர்கள் பிற பாத்திரங்களுடன் சரிசமமாக போட்டி போட்டுக்கொண்டு நடக்கின்றனர். யதார்த்தமான திரைப்படத்தின் மூலம் நாம் உண்மையான ஆண்களை, பெண்களை பற்றி கதைக்கின்றோம். இவ்வாறான பாத்திரத்தில் நடக்கும் போது ஒரு வித திருப்தி நிலை ஏற்படுகின்றது. நடம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக நான் 'கெலிமண்டல' திரைப்படத்தை தயாரிக்கவில்லை. எனினும், அது எந்த வகையிலாவது நடம் அடையுமாயின் நான் அதற்காக கவலைப்படமாட்டேன். ஒரு நல்ல திரைப்படத்தை வழங்கிய பெருமையை ஏற்றுக்கொள்வேன். தற்போது, நம் ரசிகர்கள் புத்திசாலிகளாக இருக்கின்றனர். அதனால் இந்நாட்டில் 'வீர வணக்கம்' (Hero Worship) என்பது காணப்படவில்லை. ரசிகர்களை எந்த நாளும் ஏமாற்ற முடியாது.

'கெலிமண்டல' திரைப்படத்தில் நான் ஏற்ற ரஞ்சனியின் கதாபாத்திரம், நான் நடிகை கதாபாத்திரங்களிலேயே கனதியானது. நம் நாட்டிலும் இவ்வாறான ரஞ்சனிகள் பல இருக்கலாம். நான் எனது முதல் விவாகத்திலிருந்து இரண்டாவது விவாகம் வரை 12 வருடகாலத்தில், 34 வயது வரை எனது வாழ்வில் நல்ல காலகட்டத்தை எனது குழந்தையுடன் கழித்தேன். ரஞ்சனி கதாபாத்திரத்திற்கு சமமான நிகழ்வுகளுக்கு நிஜவாழ்வில்

நானும் மூகம் கொடுத்துள்ளேன். ரஞ்சனி போன்றவர்கள் எனது நண்பிகளாகவும் உள்ளனர்.

மணமுடித்த ஒருவன் தன்னுடைய இரண்டாவது மனைவியிடத்தில் வருவது வேறொர் எண்ணத்துடன் ஆகும். உடலின்பத்தையே ஆண்கள் அவளிடம் எதிர்பார்க்கின்றனர், மற்ற அனைத்து உரிமைகள், விருப்பங்கள் சகலமும் முதல் மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும் உரியன. பட்டதாரியான ரஞ்சனி ஓர் அரசியல்வாதியின் இரண்டாவது மனைவியாகின்றாள். இந்த ஒரே காரணத்துக்காக அவள் சமூகத்தில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்படுகின்றாள். இவ்வாறான தொடர்புகளின் போது ஒரு ஆணுக்கு இடமிருந்து விடுபட இவ்விவாக முடிகின்றது. ஏனெனில், பத்திரத்தில் ஒப்பந்தமிடாததால் ஆகும். சட்டப்படி திருமணம் முடிந்த பெண் எவ்வளவு தான் கணவனை துரத்தினாலும், அவற்றை எல்லாம் மறந்து அவன் வீடுதிரும்பி விடுகின்றான்.

இந்நாட்டில் கலாசாரம், சம்பிரதாயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள்ள சமூகத்தில் ரஞ்சனி போன்றவர்கள் வாழ்வது இவ்விவாக காரியமல்ல. இதனால் ஏற்படும் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் மூகம் கொடுக்க வேண்டியவளாக ரஞ்சனி உள்ளாள். நாம், ரஞ்சனி போன்றவர்கள் இவ்வாறு செய்வது தவறானது என்று கூறுவதற்கும் இடமில்லை. என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருப்பது ஒரு சின்ன பத்திரத்தில் இருக்கும் கையொப்பம் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையை மாற்றுவதையாகும்.

நம் நாட்டில் பெண்கள் பலவீனம் அடையக் காரணம் நம் நாட்டு கலாசார முறைகளாகும். திருமணம் முடிக்கும் முன்பு துணையுடன் பழகி அவரை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை, வழக்கம் நம் சமூகத்தில் இல்லை.

பெண்கள் விடயத்தில் இருக்கும் இப்பிரச்சினையை பற்றிக் கதைக்கும் ஒரு திரைப்படத்தை பெண் என்ற வகையில் தயாரிக்க முடிந்ததை எண்ணி நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன்.

'தமது தைரியத்தின் மூலம் வாழ்க்கையை வென்ற பெண்கள் பலர் இருக்கின்றனர்.' என்று சம்பாஷணையை ஆரம்பித்தார், மாலினி - 'ஸ்திரீ' என்ற படத்தை தயாரித்து நடிகைவார்.

'ஸ்திரீ' கதையில் வரும் மெகிஹாமினி, தனது சுயமுயற்சியில் உழைத்து வாழும் ஒரு பெண்மணி. மெகிஹாமினி தனியாக மாட்டு வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு வியாபாரம் செய்வதற்கு உதவி புரிந்த ஒரேயொரு ஜீவனான மாடு, கொல்லப்பட்டதே ஜீரணிக்க முடியாத அப்பெண் கொலைஞர்களுக்கு தகுந்த தண்டனையும் வழங்குகின்றாள்.

திரைப்படத்தை தயாரிப்பதற்காக நான் இந்தக் கதையை தேர்ந்தெடுத்தபோது எனக்கு என் ஆச்சியின் நினைவே வந்தது. அவர் இறக்கும் வரை தனியாகவே வாழ்ந்தார். வண்டிகட்டிக்கொண்டு வியாபாரம் செய்து உழைத்து வந்தார். திருமணம் முடிக்காமல் வாழ்வது சிறந்தது என்று நான் கூறவில்லை. அது இச்சமூகத்தின் இருப்புக்கு அவசியம்.

எனினும், தன்னுடைய பலத்தின் மூலம் தனியாக வாழ்வை எதிர்நோக்குபவர்களை நாம் கௌரவிக்கின்றோம். பாலம்யட்ட, சிரிமெதுர, தடயம், பம்பரு எலித் சிரிபால ரன்மெணிக்கா ஆகிய திரைப்படங்களின் வெற்றி மூலம் கலைரீதியான திரைப்படங்கள் வர்த்தக ரீதியாக வெற்றி பெறக்கூடியன என்பதை நாம் இப்பொழுது விளங்கியுள்ளோம்.

'ஆசிய நாடுகளில் பெண்களை மையப்படுத்தி தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்கள் வெற்றியைத் தந்துள்ளன. பெண் என்ற ரீதியில் பெண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்ட இத்திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க முன்வந்தது மேற்கூறிய அனைத்தையும் மனதிற்கொண்டாகும்'.

தளநி: திரைணி - 4

தமிழில்: ரத்னா

# குழந்தைகளுக்கும்

## உங்களுக்கும் இடையே...

# 20

### கட்டுப்பாட்டொழுங்கின் மூன்று பிரதேசங்கள்.

குழந்தைகள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நடவடிக்கைகள் என்பவை குறித்து தெளிவான வரைவிலக்கணத்தை எதிர் பார்க்கின்றன. அவர்கள் தாம் அனுமதிக்கப்படக் கூடிய எல்லைகளை தெரிந்திருக்கும் போது மிகவும் பாதுகாப்பாகவும் சௌகரியமாக உணர்கின்றனர். டொக்டர் பிபிரிட்ஷ் ரெட் (Fritz Redl) அவர்களது ஆய்வுமுறையின்படி குழந்தைகளின் பழக்கவழக்கங்கள் மூன்று வகையான நிறுவலையங்களைக் கொண்டுள்ளன. பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு. பச்சை நிறவலையத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் தேவையானவையையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவையையும் கொண்டது. இங்கே எமது 'ஆம்' என்ற பதில் விருப்பத்துடனும் இலகுவாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. மஞ்சள் வலையப்பழக்கவழக்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவை அல்லவாயினும், சில குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக சகித்துக் கொள்ளப்படக் கூடியவையாகும். உதாரணமாக இத்தகைய சில காரணங்களை கூறலாம்.

#### 1. பயிலுனர் கால சலுகைகள்:-

பயிலுனர் அனுமதிச்சீட்டுடன் வண்டி ஓட்டும் ஒருவர் வலதுபுறம் திரும்புவதான சமிக்ஞையைக் காட்டிவிட்டு இடதுபுறம் திரும்புகிறார் என்பதற்காக அவருக்கு குற்றப்பணம் விதிக்கப்படுவதில்லை. இத்தகைய தவறுகளுக்கு, அவை எதிர் காலத்தில் திருத்தப்படும் என்ற எதிர்ப்பாற்பின் காரணமாக தண்டனை வழங்கப்படுவதில்லை. இது போன்ற ஒரு காரணம்.

#### 2. நெருக்கடி கால சலுகைகள்:-

விஷேச மன அழுத்தம் தரும் சந்தர்ப்பங்கள், விபத்து, சுகயீனம், புதிய இடத்திற்கு இடம் மாறுதல், நண்பர்களிடமிருந்து பிரிதல், இறப்பு, குடும்பப் பிரிவு போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் இத்தகைய சலுகைக்குரியவை. நெருக்கடி காலத்தைப் புரிந்து கொள்வதன் காரணமாக இத்தகைய சலுகைகளை வழங்குகிறோம். புதிய மாற்றங்களுக்கு இடமுண்டு என்று நம்புகிறோம். நாம் ஒரு போதும் இந்த நடவடிக்கைகளை அங்கீகரிப்பதில்லை. எமது நடைமுறை மூலமாக இச்செயல்கள் இவ்வாறான விஷேட நிலைமை குறித்த காரணங்கட்காக மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை நாம் வெளிப்படுத்துகிறோம்.

சிவப்பு வலையத்தின் நடத்தைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாதன மட்டுமல்ல அவை நிறுத்தப்படவும் வேண்டும்.

இந்நடவடிக்கைகள் குடும்பத்தின் சுகாதாரம் பிறநலன்கள் போன்ற வற்றை பாதிப்பதாக அல்லது அதன் பொருளாதார நலனைப் பாதிப்பதாக அமைகின்றன. சட்டம் அல்லது சமூக விழுமியம் மற்றும் ஒழுக்கம் அல்லது சமூக அங்கீகாரம் என்பவற்றைப் பாதிப்பவையும் கூட இந்த சிவப்பு வலையத்துடன் அடங்கும். சிவப்பு வலைய நடவடிக்கைகள் தடை விதிக்கப்படுவதும் பச்சை வலைய நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்கப்படுவதும் முக்கியமானதாகும். அனுமதிக்கப்படக்கூடாத நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்கப்படுவதை குழந்தை தெரிந்து கொள்ளும் போது அதன் ஆர்வம் அதிகரிக்கிறது. ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பஸ் வண்டியின் பின்புறம் தொங்கிக்கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்ட எட்டுவயதுக் குழந்தை ஒன்று தனது தாயாரை குற்றம் சாட்டியது. "உனக்கு உண்மையாகவே என்மீது அக்கறை இருக்குமாயின் இவ்வாறு நான் தொங்கிக் கொண்டு சென்று கொல்லப்பட்டு விடுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கிக்கொள்வதை நீ அனுமதித்திருக்கமாட்டாய்"

இன்னொரு சிறுவனோ தன்னை ஒரு சிறிய பேனாக் கத்தியை கொண்டிதிரிய அனுமதித்ததனது தகப்பனுக்கு சரியான நியமங்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை என்று நினைத்தான். தனது விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்தை தமது மோசமான விளையாட்டினால், பாழாக்கிய தனது நண்பர்களை கட்டுப்படுத்தவில்லை என்பதனால், தனது பெற்றோர் மீது இருந்த மதிப்பை இழந்து விட்டதாக கூறினான் ஒரு சிறுவன். இளம்பிள்ளைகட்கு சமூகத்தால் அனுமதிக்கப்படாத விடயங்களைச் செய்யாமல் இருப்பதில் நேர்மையான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கஷ்டங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு பெற்றோர் தான் குழந்தைகட்கு உதவ வேண்டும். எல்லைகள் போடுவதன் மூலமாக பெற்றோரால் குழந்தைகட்கு உதவ முடியும். ஆபத்தான நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதன் மூலமாக இத்தகைய எல்லை போடல்கள் சில மெளனமான செய்திகளை தெரிவிக்கின்றன. "உனது ஆர்வங்கள் குறித்து நீ அஞ்சவேண்டியதில்லை. நான் உன்னை அதிக தூரம் போகவிடமாட்டேன். அதுதான் பாதுகாப்பானது"

### கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் முறைமைகள்.

#### கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும் போது.

விளைவுகள் எப்போதும் செயல் முறையில் தங்கியுள்ளன என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கட்டுப்பாடு மிகவும் தெளிவாக குழந்தைக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய விடயங்கள் இரண்டு:

1. ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நடத்தைகள் என்பவை எப்படிப்பட்டவை என்பது.

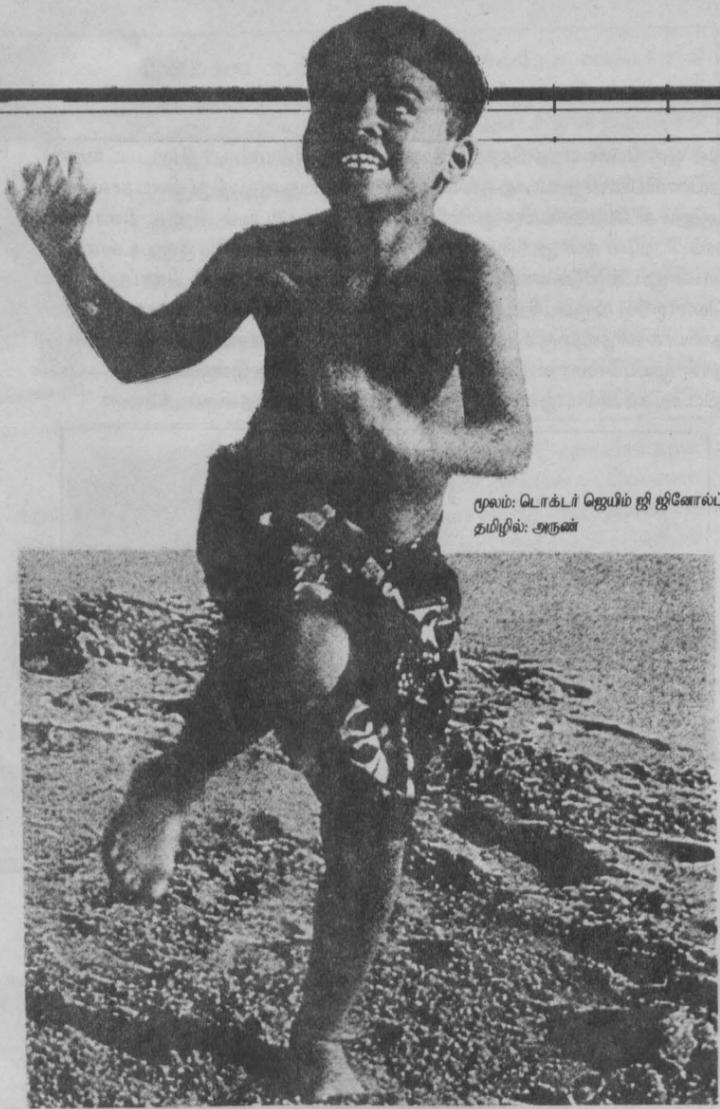
2. அவற்றுக்குப் பதிலாக எப்படிப்பட்டவை செய்யப்பட முடியும்.

பாத்திரங்களை எறியக்கூடாது, தலையணைகளை எறியலாம். என்று அல்லது பாத்திரங்கள் எறிவதற்கானவை அல்ல. அதற்குத்தான் தலையணைகள் இருக்கின்றன. தம்பி துத்துக்களை போடுவதற்குரிய ஆள் அல்ல. அதற்குத்தான் குத்துச் சண்டைப் பொம்மை இருக்கிறது... என்ற விதத்தில் சொல்லலாம்.

கட்டுப்பாடுகள் எப்போதும் அரைகுறையாக விதிக்கப்படுவது நல்லதல்ல. அவை முழுதாக இருப்பது விரும்பத்தக்கது. உதாரணமாக "அக்காவுக்கு தண்ணீர் அடிப்பதா அடிக்கக்கூடாது என்ற விடயத்தில், "அவளை அதிகமாக நனைக்காமல் அடிக்கலாம்" என்பது போன்ற கட்டுப்பாடு சிக்கல்களை உருவாக்கக் கூடியது. இத்தகைய தெளிவற்ற கட்டுப்பாடுகள் குழந்தையை ஒரு தெளிவான முடிவு எடுக்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளுகின்றன.

கட்டுப்பாடு மிகவும் தெளிவாகவும், ஒரேயொரு செய்தியை மட்டும் தெரிவிப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும். "இந்தக் கட்டுப்பாடு நிச்சயமானது. நான் கவனமாக இருக்க வேண்டும்" என்று குழந்தை கருதுவதை அது உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஒரு பெற்றோர் தனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக என்ன செய்யலாம் என்று நிச்சயமில்லாமல் இருக்கும் போது, அவர் பேசாமல் இருப்பதே நல்லது. பேசாமல் இருந்தபடி தான் என்ன செய்யலாம் என்று சிந்திப்பது பயன்பிக்கிறது. தனக்கு நிச்சயமில்லாத ஒரு விடயம் குறித்து கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் போது அது முடிவற்ற விவாதங்களுக்கு இட்டுச் செல்கிறதுடன் எத்தகைய பயனுமற்ற ஒன்றாக மாறி விடுகிறது.

தடை செய்யும் விதத்திலும் குழப்பமானதாகவும் விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் குழந்தைகளுக்கு சுவால் விடுபவையாக அமைந்து விடுகின்றன. இது யாருமே வெவ்வேறாக வலியுறுத்த வேண்டியது



மூலம்: டொக்டர் ஜெயம் ஜி ஜினோவ். தமிழில்: அருண்

## கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பது எப்படி?

இட்டுச் செல்கிறது. கட்டுப்பாடுகள், மிகவும் குறைந்தபட்ச எதிர்ப்புணர்வை தோற்றுவிக்கக் கூடிய விதத்திலும் குழந்தையின் சுய கௌரவத்தைப் பாதிக்காத விதத்திலும் அறிவிக்கப்படுவது அவசியம். இதைத் தீர்மானிப்பதற்கு வேண்டும். கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும் முறை என்பது குழந்தைகட்கு அதிகாரத்தை காட்டுவதாக மட்டும் அமைய வேண்டுமேயொழிய அவர்களை அவமதிப்பதாக அமையக்கூடாது. கட்டுப்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வு சம்பந்தப்பட்டதாக அமையவேண்டுமே அன்றி ஒரு தொடர்ச்சியான வரலாறு சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கக்கூடாது. ஒரே கட்டுப்பாட்டின் மூலம் எல்லா தவறுகளையும் களைந்து விட எத்தனிப்பதும் கூட தவறான ஒரு அணுகுமுறையாகும். உதாரணமாக இந்தச் சம்பவத்தைப் பாருங்கள்:

எட்டு வயதான அன்னி தாயாருடன் கடையொன்றிற்குச் சென்றிருந்தாள். தாயார் சாமான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது கடைக்குள் சுற்றிச் சுற்றி வந்த அன்னி விளையாட்டுச் சாமான்களை வைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிக்கு வந்தாள். தீப்பிடித்துக்கொண்டால் பாதுகாத்துக் கொள்ள நல்லது என்றுதான் கருதிய மூன்று விளையாட்டுப் பொருட்களை அவள் அவற்றுக்குள்ளிருந்து தேர்ந்தெடுத்தாள். சாமான்கள் வாங்கிமுடிந்து வந்த தாயாரிடம் 'இவற்றுள் எந்த விளையாட்டுச் சாமான்களை நான் வீட்டுக்கு கொண்டு போவது' என்று கேட்டாள். ஏற்கெனவே உடுப்பு வாங்குவதில் நிறைய செலவு செய்து விட்டதாயிரோ, இந்த விளையாட்டுப் பொருட்கள் மகளுக்கு தேவைதானா என்பது பற்றிய நிச்சயமற்றவளாக இப்படிச் சீறினாள்:

"இன்னும் விளையாட்டுச் சாமான்களா? உன்னிடம் நிறைய விளையாட்டுச் சாமான்கள் இருக்கு... அதில் கனக்க சாமான்களில் என்ன செய்யலாம் என்றே உனக்குத் தெரியாது. பார்க்கிறதெல்லாம் உனக்குத் தேவை. உனக்கு ஆவலாதிப்பழக்கத்தை கட்டுப்படுத்த நீ பழகிக்கொள்ள வேண்டும்..." ஒரு நிமிட நேரத்தின் பின், தான் இவ்வாறு ஆத்திரப்பட்டிருக்கக்கூடாது என்பதை அவள் உணர்ந்து கொண்டதும், மகளை தாஜா பண்ணுவதற்காக ஒரு கப் ஐஸ் கிரீமை வாங்கிக்கொடுத்தாள். ஆளாலும் குழந்தையின் முகத்திலிருந்து துன்ப ரேகைகள் முற்றாக மறையவே இல்லை.

குழந்தை கேட்கிற ஒரு விடயம் மறுக்கப்பட்டதால் வேண்டும். ஆயினும் குறைந்த பட்சம் அதை கேட்டதற்கான திருப்தியையாவது நாம் வழங்க வேண்டும். அன்னியின் தாயார் இப்படிக்கூறியிருக்கலாம். "உனக்கு கொஞ்ச விளையாட்டுச் சாமான்களை வீட்டை கொண்டு போகவிருப்ப மாயிருக்கிறது என்று முழு விளையாட்டுச் சாமான்களையும் வீட்டுக்கு எடுத்துப் போக முடியுமாளால் நல்லது என்று கூட நீ விரும்பியிருக்கலாம். ஆனால் விளையாட்டுப் பொருட்களுக்கு என்று நாம் இன்றைக்கு காச ஒதுக்கியிருக்கவில்லை. ஆளாலும் ஒரு பூலான் அல்லது ஒரு பிசின் வாங்குவதற்காக கொஞ்சம் சில்லறையை உனக்குத் தரமுடியும். எதை வாங்க விரும்புகிறாய்? பூலானா பிசினா?"

சிலவேளை அன்னி திருப்தியடைந்து பூலானையோ அல்லது பிசினையோ வாங்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம். இந்தா அன்னி பூலான் வாங்கப்பணம் என்று தாயார் கூறுவதுடன் இந்தப் பிரச்சினை முடிந்திருக்கலாம். அல்லது அன்னி அழுதிருக்கலாம். எப்படியாயினும் தாயார்தனது முடிவில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். தாயார்தனது மகன் விளையாட்டுச் சாமான்களில் ஆசைப்பட்டதை தான் விளங்கிக்கொண்டுள்ளதை தெரிவிக்கலாம். ஆனால் அந்த முடிவு உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

"அந்த விளையாட்டுச் சாமான்களை வாங்கியிருக்க வேண்டும். என்று நீ விரும்புவது எனக்கு தெரிகிறது. அவற்றை கட்டாயம் வாங்க வேண்டும் என்று நீ ஆசைப்படுகிறாய். உனது விருப்பத்தை நீ அழுது அழுது காட்டுகிறாய். ஆளாலும் கண்ணே இன்றைக்கு விளையாட்டுச் சாமான்கள் வாங்க முடியாது" குறிப்பான கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதில் பல்வேறு வழிமுறைகள் பயன்படுத்தப்படலாம். கீழேயுள்ள நான்கு படிமுறையிலான வழிமுறை விளைத்திறன் மிக்கதாக இருக்கக்கூடும்.

1. பெற்றோர் குழந்தைகளின் விருப்பங்களை புரிந்து கொண்டு, அவற்றை எளிமையான சொற்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துதல். "நீ இன்றைக்குப் பட்டத்துக்குப் போகலாம் என்று ஆசைப்படுகிறாய்"

2. அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு நடவடிக்கை தொடர்பான கட்டுப்பாட்டை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறார். "ஆனால் எங்கள்

வீட்டிலுள்ள விதிமுறை... பாடசாலை நாட்களில் படம் பார்க்கப்படுவது என்று இருக்கிறது.

3. அவர் குழந்தைகள் குறைந்தபட்சம் அவர்களது ஆசை ஓரளவாவது நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்று திருப்திப்படும்படியாக பேசுகிறார்: "ஆனால் வெள்ளி இரவோ சனி இரவோ நீங்கள் படம் பார்க்கப்போகலாம்"

4. கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும் போது எழக்கூடிய எதிர்ப்புணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் குழந்தைக்கு அவர் உதவி செய்கிறார்.

"உனக்கு இந்த ஒழுங்கு விதி பிடிக்கவில்லை என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது"

"இப்படி ஒரு விதி இல்லாவிட்டால் எல்வளவு நல்லது என்று நினைக்கிறாய்"

"ஓவ்வொரு நாளும் படம்" என்று ஒரு விதி இருந்தால் என்ன என்று நினைக்கிறாய்"

"நீ பெரிய ஆளாக வந்து, உனது வீட்டில் இருக்கும் போது நிச்சயம் இந்த விதியை மாற்றப்போகிறாய்..."

எல்லாவேளைகளிலும் இவ்வொழுங்கு முறையிலேயே கூறுவது என்பது தேவையற்றதாகவோ முடியாமலோ இருக்கலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் கட்டுப்பாடுகளை முதல் தெரிவித்து அது தொடர்பான உணர்வுகளை பிள்ளர் வெளிப்படுத்துவது தேவைப்படலாம். ஒரு குழந்தை தனது அக்காவுக்கு ஒரு கல்லை எறிய எத்தனிக்கும் போது, தாய் முதலில் "அவளுக்கல்ல எறிவது... மரத்திற்கு". மரத்தை கட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் இதை தெளிவாக செய்ய முடியும். இதற்குப் பிறகு ஆறுதலாக உணர்வுகளைக் குறித்துப் பேசலாம்.

"முதலில் அக்காவுக்கு எறிய விரும்பியதால் உனக்கு கோபமாக இருக்கும்"

"உனக்கு கோபமிருக்கலாம். உன் மனதுக்கு நீ அக்காவை வெறுக்கலாம். ஆனால் யாரும் யாரையும் தாக்கக் கூடாது"

"உனக்கு விரும்பினால், நீ மரத்தை அக்கா என்று நினைத்துக் கொண்டு அதற்கு கற்களால் எறியலாம்"

"நீ விரும்பினால் உனது அக்காவின் முகத்தை ஒரு படமாகக் கீறி அதை மரத்தில் ஒட்டிவிட்டு அதனைக் கல்லால் தாக்கலாம்"

கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் போது, விதிக்கப் பாவிக் கப்படும் சொற்கள் குழந்தையின் சுய கௌரவத்தை பாதிக்கக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடுகள் பொதுப்படையானதாகவும் ஆட்சார்பற்றதாகவும் இருப்பது நல்லது.

"பாடசாலை நாட்களில் படங்கள் இல்லை" என்பது, "பாடசாலை நாட்களில் நீ படத்துக்குப் போக முடியாது..." என்று கூறுவதை விடவும் குறைந்தளவு எதிர்ப்புணர்வையே கொடுக்கும்.

"இது படுக்கும் நேரம்" என்பது கனநேரம் விழித்திருக்கும் அளவுக்கு நீர் இன்னமும் வளரவில்லை, போய் படுக்கலாம்" என்பதை விடவும் இலகுவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய ஒன்றாகும்.

"இன்றைய ரீவி பார்ப்பதற்கான நேரம் முடிகிறது" என்பது "நீ வேண்டியளவு பார்த்தாய்விட்டது. ரீவியை நிறுத்து" என்பதை விட சிறப்பானது.

"ஓராளோடே ஓரான் கத்தாதீங்கோ" என்பது, "நீ முதல் அவனிடம் கத்துவதை நிறுத்து" என்பதை விட இலகுவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விடும்.

கட்டுப்பாடுகள், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் தொழிற்பாடு குறித்து குறிப்பிடப்பட்டு சொல்லப்படும் போது விரும்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. "கதிரை இருப்பதற்குத்தான் ஏறி நிற்பதற்கல்ல" என்பது "கதிரையிலே ஏறி நிற்காதே என்பதை விட சிறப்பானது" மரக்கட்டிகள் விளையாடவே அல்லாமல் எறிவதற்கல்ல" என்பது "கட்டிகளை எறியாதே" என்பதையும் விடவும் ஏன் "மன்னிக்க வேண்டும். நீர் எறிவதை என்னால் அனுமதிக்க முடியாது ஏன் என்றால் அது ஆபத்தானது" என்பதை விடவும் சிறந்ததாகும்.

வரும்.



## சார்பெண்களும் சமூகங்களின் ஒருமையாகும்!

“ அரேபிய அடிமைகளாய் ஆசியப்

பெண்கள்” என்ற 1996 ஓக். 24 - நவ. 06இல் வெளியான கட்டுரை ஓரவஞ்சனையோடு அணுகப்பட்டுள்ளது என நாம் கருதுகிறோம். மேற்படி கட்டுரை சில உண்மைகளை சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றது என நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் சில விடயங்கள் மிகைப்படுத்தப்படும் நடுநிலைக்கு அப்பால் சென்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இந்த அம்சங்கள் ஒரு சமூகத்தின் மானசீக உணர்வுகளைப் பாதிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இன ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் சமத்துவத்தையும், ஐக்கியத்தையும் பற்றிப் பேசுகின்ற ஒரு பத்திரிகை இத்தகைய கட்டுரையை குறிப்பாக சர்ச்சைக்குரிய இந்தக்காலப் பிரிவில் வெளியிட்டிருப்பது பெரும் விசனம் தரும் விடயமாகும். உலகளாவிய முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கம் என்ற வகையில் இந்த நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம் சமூகத்தை ஓரங்கட்ட எத்தனிப்பது எவ்வளவு பெரும் தவறு என்பதை நாம் உணரக் கூடாதுகொண்டுள்ளோம். எப்போதோ முடிந்து போன ஒரு சம்பவத்தை தூசு தட்டி இன்னொரு சமூகத்தின் மத அம்சத்துக்கு எதிரான ஒரு பலவீனப்புள்ளியாக பயன்படுத்துவதற்கு “சரிநிகர்” போன்ற பத்திரிகை இடம் கொடுப்பது அவ்வளவு ஆரோக்கியமானதல்ல.

சாராவும் ஒரு முஸ்லிம் பெண். பிலிப்பைன்ஸில் சாராவின் விடுதலைக்காக குரலெழுப்பி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவர்களும் முஸ்லிம்கள் என்பதனாலேயே இப்படியொரு நிகழ்வை நீங்கள் பத்திரிகையில் எழுத வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஏனெனில் ஒரு வெள்ளாடையில் பட்ட கறுப்புப் புள்ளிபோல் இஸ்லாமிய சமூகத்தில் சிறியதொரு தவறு நிகழ்ந்தாலும் அது அவசரமாக மேற்கிளம்பும். ஆனால் மேலைத்தேய சமூகம் போல குற்றங்கள், அனாசாரங்கள் அளவு கடந்து சென்றாலும் அது பற்றிப் பேசுவதில், எழுதுவதில் சரிநிகருக்கு கவையிலலைப் போலும். ஒரு முஸ்லிம் பெண் என்பதால் சாரா தனது கற்பை உயர்வாக மதித்தாள். அதனால் தான் ஷேக்கை கத்தியால் குத்தினாள். இந்தவுணர்வு அவள் இஸ்லாமிய ஷரிஆவை அணுகித்தந்தின் அடையாளமாகும். அத்தகையதொரு மானசீக உணர்வைத்தான் இஸ்லாம் போதிக்கின்றது. ஒரு அந்நியப் பெண்ணாக இருந்திருந்தால் அவள் இப்படி

பெரிதுபடுத்தியிருக்க மாட்டாள். இதே போன்று சாராவுக்கு எதிராக எழுதப்பட்ட தீர்ப்பை மறுத்து அவளை விடுதலை செய்யுமாறு பிலிப்பைன்ஸ் முஸ்லிம்கள் ஒன்று திரண்டார்கள். ஒரு பெண்ணுக்காக ஒரு நாடு ஒன்று கூடியிருக்கிறது. இது தான் இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் போதனையாகும். இஸ்லாமிய ஷரிஆவை விமர்சிக்க விளையும புத்திஜீவிகள் மேற்குறித்த சிறப்பம்சங்களும் இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் போதனைகள் தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஷரிஆவை முற்று முழுதாகப் பின்பற்றாத, மேற்கிற்கு அடிமைப்பட்ட தலைமைத்துவங்களைக் கொண்ட குவைத், டுபாய் போன்ற நாடுகளின் ஒரு சில சம்பவங்களை வைத்து ஒரு சமூகத்தை மதிப்பீடு செய்வது அல்லது அதன் சட்டப்பாபான ஷரிஆவினை எதிர்ப்போடு எந்த வகையிலும் அறிவுடைமையாகாது. ஏனெனில், இஸ்லாமிய ஷரிஆவின் வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்தால் அது தர்மத்தையும் நீதியையும் தான் போதிக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு காலத்தில் எகிப்தை ஆண்டவர்கல்தான் ஸலாஹுதீன் ஐயூபி. அவ்வேளையில் பாரீசுத்தில் சந்தையில் ஒரு முஸ்லிம் பெண் யூதன் ஒருவனால் கேலி செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அப்பெண் மணி இந்தச் சம்பவத்தை அரசர் ஐயூபி யிடம் முறையிட்டார். வாழ்வுதலிமா! என்ற அப்பெண்மணியின் கூக்குரலிற்கு பதில் சொல்ல தன்படையைத் தயார்

செய்து பாரீசுத்தையே கைப்பற்றினார். பின்னர் அந்த யூதனை அப்பெண் மணிக்கு முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். இதுதான் இஸ்லாமிய ஷரிஆ ஒரு பெண்ணுக்கு வழங்கும் அந்தஸ்து என்பதை கட்டுரையாசிரியர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ஆங்காங்கே நிகழும் சில சில்லறைச் சம்பவங்களைக் குறித்துக் காட்டி 130 கோடி முஸ்லிம்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தை சாடுவது பகுத்தறிவின் பார்வையற்றது. ஒரு தனி மனிதனை வைத்து ஒரு குழுவை எப்படி மதிப்பிட முடியுமோ அதே போன்று ஒரு குழுவினர் பண்பாடற்றவர்களாக இருப்பதை வைத்து ஒரு சமூகத்தை விமர்சிக்க முடியாது என்பதை ஐரோப்பிய சமூகவியலாளர்கள் கூட ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். உதாரணமாக Walter lipman என்பவர் இத்தகைய விமர்சனத்தை Sterio type எனும் “வகைப்படுத்தலை” சார்ந்தது எனக் கண்டிக்கிறார். எனவே ஒரு சாமான்ய மனிதனை விட ஒரு ஆய்வாளன் எப்போதும் பிரச்சினைகளை நடுநிலையில் நின்றே அணுக வேண்டும். “காய்தல் உவத்தல் இன்றி ஆய்தல் அறிவுடையோர் செயல்” என்ற முதுமொழியும் இந்த உண்மையைத் தாள் புலப்படுத்துகின்றது. இந்த இடத்தில் நாம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறோம். சாராவும் ஷேக்கும் சம்பந்தப்பட்ட இந்தச் சம்பவத்தை விட பாரதாரமான எத்தனையோ நிகழ்வுகள் மேலைத்தேய நாடுகளில் மலிந்துகிடந்த போது மிருகாபிமானத்திற்கு தூபியிடும்

அத்தகைய அனாசாரங்கள் பற்றி சரிநிகர் போன்ற பத்திரிகைகள் எழுதாமல் இருப்பது ஏன் என்ற வினா இயல்பாகவே எழுகின்றது. உண்மையில் வெளியான சர்வதேச சிறுவர் பராமரிப்பு அமையத்தின் அறிக்கையொன்று கூறுவது போல அமெரிக்காவில் ஒரு நாளைக்கு 1900 பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். நிமிடத்துக்கு 3 பேர் பாலியல் வல்லுறுவுக்குள்ளாகப்படுகிறார்கள். அதைவிடவும் கொடியது இன்று பரவலாக பேசப்பட்டுவரும் எல்லோரினதும் கவனத்தையும் ஈர்த்த சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் (Children Sexual abuse) ஆகும். தார்மீகப் பெறுமானங்களையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் மதிக்கத் தெரியாத மனிதத்துவத்திற்கு எந்தப்பெறுமானமும் வழங்காத மேற்குலகில் இலட்சக்கணக்கான சின்னஞ்சிறார்கள் பாலியல் இன்பத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இத்தகைய 75வீதமான சம்பவங்களுக்கு சொந்தத்தாய்தந்தையர்களாரணமாகவும் அமைகின்றார்கள். ஒரு படத் தயாரிப்பாளர் கூறுவதைப்போல் நான் பார்த்த படங்களில் படுமோசமான அம்சம் யாதெனில் ஆறுமாத குழந்தையொன்று ஒரு நீலப்படத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என அவ்வறிக்கைமேலும் கூறுகின்றது. மேற்கின் மிருகாபிமானத்திற்கு இதைவிடத் தாழ்ந்த இன்னொரு உதாரணம் தேவையில்லை. ஆனால் “இந்த விவகாரங்கள்” தொடர்பாக சரிநிகர் போன்ற சமத்துவம் பற்றிப் பேசுகின்ற பத்திரிகைகள் அவ்வளவு

தூரம் அலட்டிக்கொள்ளாமல் இருப்பது உண்மையில் ஆதங்கத்திற்குரிய அம்சமாகும். அவ்வளவு தூரம் சொல்லத் தேவையில்லை. 1996 - 11 - 01 இல் தினகரன் வெளியிட்ட ஒரு செய்தி வியப்பிற்குரியதாகும். மூன்று சிறுவர்களுடன் கைதான ஒரு கவிஞர்லாந்து பிரஜை தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட சம்பவம் பெரும்பரபரப்பை ஏற்படுத்திய போதும் அது மேலைத்தேயம் சார்ந்தது என்பதனாலா சரிநிகர் அதனை வெளியிடவில்லை. அல்லது “சரிநிகர் சமானமாய் வாழ்வமிந்த நாட்டிலே” என்ற பாரதியின் கூற்று முரணானதா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிகழும் ஒரு சிறு ஒட்டையை துளைத்து யூதாசிரமக்காட்டி சமூகக்குரோதத்தையும் விரோதத்தையும் வளர்ப்பது தான் ஒரு பத்திரிகையின் தலையாய தர்மம் என்றால் இந்த “விங்களைப்போல்” எத்தனையோ லிங்கர்கள் எப்படியும் எழுதலாம். ஆனால் பின்விளைவுகள் பாரியது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எப்போதும் ஒரு மனிதன் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது அதனோடு இணைந்த ஒரு பொறுப்பும் அவனை அடைந்து கொள்கிறது. ஆங்கிலத்தில் “With privilege is coming the responsibility” என்பர். எனவே பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை பத்திரமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மஞ்சள் இதழாக (Yellow Journalism) அதனை மாற்றி விடக்கூடாது. ஒன்றைப் பற்றி பூரண அறிவின்றி அதுபற்றித் தீர்ப்பு வழங்க முடியாது என்பது ஒரு சாதாரண தர்க்கவியல் உண்மையாகும். எனவே மனுதர்மமும் ஷரிஆவும் மனிதாபிமானத்துக்கு எதிராகத்தான் செயற்படுகின்றது என எழுதுமுன்னர் இஸ்லாமிய ஷரிஆவை படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென நாம் கேட்கிறோம். 130 கோடி முஸ்லிம்கள் இந்த ஷரிஆவை பின்பற்றுவதே அது மனித வாழ்க்கைக்கு பூரண வழிகாட்டும் மொத்தத்தகுதி விதிகளையும் கொண்டது என்பதற்கு மறுக்க முடியாத ஓர் ஆதாரமாகும். எனவே சிந்திப்போம்; செயல்படுவோம்; சமூக சார்பெண்னங்களைக் களைந்து அமைதியும் புரிந்துணர்வையும் கொண்ட ஒரு புதிய யுகத்தை நோக்கிப் புறப்படுவோம். அதுதான் காலத்தின் கட்டாய தேவை என நாம் கருதுகின்றோம்.

இறக்காமம் றுள்ப

இவ்வகையின் பல கச்சேரிகளிலும் விலைக் கட்டுப்பாட்டுக் கிளைகள் இயங்கி வருகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் விலைக்கட்டுப்பாட்டுக்கிளை (தனிப்பட்ட - பிரைவேட் - லிமிட்டெட்) ஒன்று இயங்கி வருகின்றது. ஆச்சரியம் தான். ஆனால், உண்மையும் கூட. இது சம்பந்தமாக சில செய்திகள் கசியத் தொடங்கியது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இருந்து வெளியாகும் விடிவானம் பின்வருமாறு செய்தி ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. அச்செய்தி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. “கம்பள் வீட்டுக் கைத்தறியும் கவிபாடும் என்பார்கள். இது கம்பளின் பெருமை சொல்ல...! ஆனால் இங்கு “பிறைஸ் கொள்றோல்” வீட்டு மாயியாரும் கடைகளில் அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள். செங்கலடிக்க கடை ஒன்றில் பேனை ஒன்றை வாங்கினாராம் மாமி. மறுநாள் அதை மாற்றித்தருமாறு கொடுத்தாராம்! கடைக்காரர் சம்பதிக்கவில்லை. நான் அவரின் மாமி என்றாராம். பேனாவை மாற்றிக்கொடுக்கவில்லை என்ற ஆத்திரத்தில் கடைக்காரர் மீது பல குற்றச்சாட்டுக்களை மருமகன் சமத்தினாராம். மாமிக்கே இந்த அதிகாரம் என்றால் மருமகனாக...” இவ்வாறு அதிகாரம் செலுத்தும் விலைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி ஒருவர் செங்கலடியில் பிறக்கரசிக்கும் படித்துக்கொண்டு வீட்டுத்தேவைக்காகப் பிரைவேட் விலைக்கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களம்

ஒன்றினை நடாத்தி வருவதாகத் தெரிகின்றது. மட்டக்களப்பு அரசு அதிபர் ஏ.கே.பத்மநாதன் ஊழலுக்கு பெரும் தலையிடையாக இருந்து வருபவர். ஆனாலும் மேற்படி பரிசோதகர் விடயத்தில் ஏ.கே.யாக இருப்பது ஆச்சரியமாக உள்ளது எனப் பொதுமக்கள் கதைத்துக் கொள்கிறார்கள். நாம் விசாரித்த போது பல ஊழல் சம்பவங்கள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டன.

வழக்கு எதுவும் இல்லை. இவ்வாறுதான் இந்தப் பிரைவேட் லிமிட்டெட் இயங்கி வருகின்றது. மிகுதிச் சுவாரசிய சம்பவங்கள் இவரின் வீட்டிற்கு அருகில் சின்னவன் என்று ஒரு பிரபல்யமான வந்தகர் ஒருவர் இருக்கின்றார். இவரும், பரிசோதகரும் செங்கலடியில் உள்ள விளையாட்டுத் திடலில் உடைபந்து விளையாடுபவர்கள். ஒருநாள் இருவருக்கும் இடையில் விளையாட்டு மைதானத்தில் தகராறு!

இருக்கக்கண்டு நீதான் முதலாளி.. இந்தா பிடி உனக்கு வழக்கு எழுதுகிறேன் எனச் சொல்லி வழக்கும்வைத்து விட்டார். இந்த அநீதியை எதிர்த்து அந்த முதலாளி அரசு அதிபருக்கு அப்பீல் செய்தார். ஆனால் அந்த விலைக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிக்கு எதிராக எவரும் வாய்கூட (G.A. கூட) திறக்கவில்லையாம். வேலியே பயிரைமேயும் வேளையிலும் அரசு அதிபர் மட்டத்தில் கூட வாய்திறக்கப்படாது இருப்பது பழைய அரசு அதிபர் பரவாயில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றதாம்!

சி.சி.சண்முகம்

## விலைக்கட்டுப்பாடும் விதிவிலக்குகளும்

கடந்த இரண்டு மாதங்களின் முன்பு ஏறாஜூர், செங்கலடி ஆகிய பகுதிகளில் 10க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் இரண்டு வழக்குகள் செங்கலடியிலும் மற்றைய பெரும்பாலான வழக்குகள் ஏறாஜூர் பகுதியிலும் பிடிக்கப்பட்டன. ஆனால் ஏறாஜூர்ப் பகுதியில் பிடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் எதுவும் நீதிமன்றத்துக்கு வரவில்லை. இந்தப்பெரும் முதலாளிகள் ஒட்டோவில் செங்கலடி மார்க்கெட்டில் இருக்கும் அவரது வீட்டிற்குச் சென்று எல்லாம் “செற்றில்” பண்ணிவிட்டார்கள். அவர்கட்கு

உடனே இவரின் கடைபிடிக்கப்பட்டதாம். நீதிமன்றில் வழக்கு சின்னவனுக்கு ரூபா. 5000/- அபராதம். இதனைக்கேட்பதற்கு இங்கு எவரும் கிடையாததுதான் ஆச்சரியம். அஜந்தா மீது வழக்கு அஜந்தாடி ரேடர்ஸ் என்ற வந்தகர் மீதும் வழக்கு வைக்கப்பட்டது. இவர் கப்பம் செலுத்த மறுத்துவிட்டாராம்! மாமியார் வாங்கிய பேனையை மாற்றிக்கொடுக்காமையால் இருவருக்கு வேண்டும் என்றே வழக்காம். அஜந்தா டி ரேடர்ஸ் உரிமையாளர் வெளிநாடு ஒன்றில் இருக்கிறாராம். தனக்கு அதிபதியான ஒருநபர்

இருக்கக்கண்டு நீதான் முதலாளி.. இந்தா பிடி உனக்கு வழக்கு எழுதுகிறேன் எனச் சொல்லி வழக்கும்வைத்து விட்டார். இந்த அநீதியை எதிர்த்து அந்த முதலாளி அரசு அதிபருக்கு அப்பீல் செய்தார். ஆனால் அந்த விலைக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிக்கு எதிராக எவரும் வாய்கூட (G.A. கூட) திறக்கவில்லையாம். வேலியே பயிரைமேயும் வேளையிலும் அரசு அதிபர் மட்டத்தில் கூட வாய்திறக்கப்படாது இருப்பது பழைய அரசு அதிபர் பரவாயில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றதாம்!

-செங்கலடி ஷீனோத்

## புதுமை இலக்கியம்<sup>4</sup>

புதுமை இலக்கியம் - சிறப்பிதழ்  
இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்  
340, செட்டியார் தெரு,  
கொழும்பு - 11

“ முற்போக்கு இலக்கியம் என்பது மாறாத வாய்ப்பாடல்ல, என்றும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் ஒரு மலட்டுத் தத்துவமல்ல. முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பணியும் வரையறுப்பும் காலத்துக்காலம் அந்தந்தக்காலகட்டத்தின் தேவைக்கேற்ப மாறுகின்றது. அடிமை நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம் முற்போக்கு இலக்கியம்” பாலிஸத்தின் கீழ் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதும் முற்போக்கு இலக்கியம் என்று சொல்லாமல் விடுகிற போதுதான் அதன் முடிக்கு வாதம் வெளிப்படுகிறது. “புதுமை இலக்கியம்” படைக்கும் பணி என்பது சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சி யிலுமரும்காலங்களிலானது மட்டும்தான் என்கிற நிலையையும் மாற்றியமைக்க முன்வருவது நல்லதல்லவா?

இளங்குழி: சுகி.

'என்னுடையதும் அம்மாவின்னுடையதும்' தொகுப்பு சிதம்பர திருச்செந்திநாத னுடையது. இவருடைய கதைகளுக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் "இந்த மண்ணில் (தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களில்) நடைபெறும் வாழ்க்கைச் சிதறல்களுக்கு இதற்குள் நின்றுகொண்டே முகம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்துணியுடைய திருச்செந்திநாதனிடத்து துல்லியமாகக் காணப்படுகிறது. இந்தப் பண்பு தொகுப்புக்குள் வந்த சிறுகதைகள் யாவற்றினாலும் இழையோடி நிற்கிறது' என்று கூறுகிறார். இதை நாமும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். "ஒருபோதும்" என்ற கதையில் இது வெளியாகப் பேசப்படுகிறது. ஆனால், பிரச்சினை இதுவல்ல. வாழ்க்கைச் சிதறல்கள் எவ்வளவு தூரம் கலாரீதியாக வெளிக்கொணரப்பட்டு கலைச் சிருஷ்டிகளாக வெற்றிபெறுகின்றன என்பதே எமது நோக்கம். இந்த நோக்கில் 'என்னுடையதும் அம்மாவின்னுடையதும்' என்ற கதை மட்டும்குணாம் சங்களை ஒரளவு கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏளையவற்றைப் படித்து முடிக்கும் போது ஓர் போதாமையை 'இதை இன்னும் வளப்படுத்தியிருக்கலாம்' என்ற உணர்வைத் தருவனவாக உள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக இவரது முதல் கதையான 'நல்லமேய்ப்போனும்' கதையைக் காட்டலாம். தந்தை தனக்காகப் பிறந்த தியாகங்களை நினைவு கூரும் கதை அது. இத்தகைய பகைப்புலத்தில் எழுதப்படும் கதைகள் அங்கு பாவிக்கப்படும் சொற்கையாள்கையால் எத்தனையோ 'ஓர் உணர்வு'களை எழுப்பவல்லனவாய் இருந்துள்ளன என்பதை நாம் பார்த்துள்ளோம்: இது அந்த வகையில் மிகத் தோல்வியாக முடிந்துள்ள படைப்பாகும். இவ்வியத்தில் தனது தந்தையார் இறந்த பின்னர் அவர் பற்றிய உண்மை நினைவு மீட்டல்களை அ.ரவி 'அப்பா' எனும் தலைப்பில் எழுதியது மிகுந்த கலை நேர்த்தி உடையதாக இருந்ததைக் கவனிக்கலாம். (சரிநிகரில் வெளிவந்தது) க. தனிகாசலத்தின் 'கதை முடியுமா?' தொகுப்பு இந்த ரீதியில் முன்னவை இரண்டையும் விட நல்ல ஆக்கங்களைக் கொண்டதாக உள்ளது. இந்திய அமைதிப் படையின் 'சென்றியை' கடக்கும் போது அவர்களுக்கு 'டாட்டா' காட்டுமுனைந்த தன் குழந்தையின் முதுகில் ஒங்கிக்கூத்தி அப்படிச் செய்யவிடாது தடுக்கும் தாயின் வன்மத்துக்குரிய காரணம் பற்றி விளக்கும் முதல் கதையான 'டாட்டா', 'சுதந்திரம்' என்றால் என்ன என்பது பற்றி தன் பிள்ளைக்கு விளக்க முயலும் தந்தை ஒருவனின் நிலைபற்றிய 'சுதந்திரம்' என்னும் கதை, 93ல் இடம்பெற்ற ஆனை யிறவு மோதலில் காயமடைந்த போராளி ஒருவனின் மனிதவகையை விளக்கும் 'யதார்த்தம்' ஆகிய கதை எல்லாம். போர்க்காலச் சூழலை விபரிப்பதில் ஏவவே குறிப்பிட்ட தொகுதிகளை விட மேலோங்கி நிற்கிறது. இதற்கு முன்னுரை எழுதிய சிவசேகரம் அவர்கள், 'தனிகாசலத்தின் எழுத்து இன்றைய விடுதலைப் போர்க்கால இலக்கியங்களில் ஒன்றாக இருக்கின்ற அதேவேளை அதன் சமுதாயப்பார்வை அதையொத்த மற்ற எழுத்துக்கள் பலவற்றினின்றும், அதை வேறுபடுத்துகிறது.' என்று கூறுகின்றார். இது உண்மையே. 'அறுபது கத்திகள்' என்னும் சிறுகதை இதற்கு உதாரணம். ஆயினும் இக்கதைகள் இப்போக்காலச் சூழல் சார்ந்து ஏற்கெனவே வெளியான பல கதைகளோடு ஒப்பிடும் போது இன்னும் செப்பனிப்படவேண்டும் என்பதை ஒரு தரமான வாசகனுக்கு அறிவுறுத்தவே செய்யும். இவர் விவரண முறை இன்னும் இறுக்கமான நுணுக்கமான சொற்கையாள்கையை மேற்கொள்ளுமாயின் இவரிடமிருந்து உயர்ந்த படைப்புகளை எதிர்பார்க்கலாம். யோ. பெளடிக்ர்பாலன் எழுதிய 'விபச்சாரம்' செய்யாதிருப்பாயாக' சிறுகதைத் தொகுதி 60களில் இருந்து 90கள் வரை எழுதப்பட்ட கதைகளை உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும். மார்க்சீய முற்போக்கு

எழுத்தாளர் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டு போடப்பட்ட பட்டியல்களில் இடம்பெறும் பெளடிக்ர்பாலன் அவர்களின் தொகுதி 60களில் இருந்து 90வரை எழுதப்பட்ட கதைகளைக் கொண்டிருந்த போதும் 60களில் எழுதப்பட்ட கதைகளிலிருந்து பின்னர் எழுதப்பட்டவை எந்த விதமான வித்தியாசத்தையும் கொண்டிருப்பதாய் இல்லை. ஆசிரியர் மார்க்சீய ரீதியான கருத்துக்களில் தளர்வுகள், விரிவுகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கலை சிருஷ்டி என்ற வரும்போது அமைவு, எடுத்துக்கூறல் முறைமை, சொற்கையாள்கை போன்றவற்றில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாதிருப்பது ஏமாற்றமே. பலவருட்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இவரது 'சொந்தக்காரன்' நாவலில் வெளித் தெரிந்த கலை ஆற்றல் பின்னர் சோபிக்காமல் போனது வியப்புக்குரியதே. செ. கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன், காவலூர் ராசதுரை ஆகியோரின்

கலைநயத்தோடு தந்துள்ளார். இவரது கதைகள் பிரயாண அனுபவங்களுக்கும் சிறுகதைகளுக்கும் இடம்பட்டு நலிந்து போவனவாகவே உள்ளன. இவற்றிலிருந்து இவர் மீண்டும் தனது அனுபவங்களை சிறந்த சிறுகதைகளாகியிருக்கவேண்டுமானால் (எம். எஸ். எம். மன்கூர் செய்ததுபோல்) எடுத்துக்கூறும் முறையைக் கையாண்டிருக்கவேண்டும். 'பார்வதி', 'திகடசக்கரம்' ஆகிய கதைகளைத் தவிர்த்தால் ஏளையவை எல்லாம் இந்த இரண்டும் கெட்ட நிலைக்குள் வீழ்ந்துள்ளன. நம்மூர்க்கதையான 'செல்லம் மான்' என்ற கதையில் கூட இந்தப்பிரயாணப்பதிவு விவரண முறை எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற ஒரு மன உளைச்சல் தலைகாட்டுவது கவலைக்கிடமானதே. 'செல்லம் மான்' கதையில் ஒருபகுதி முடிந்து இன்னொரு பகுதிக்கு போவதற்கு முன் ஆசிரியர் கூற்றாக வரும் 'பின்னொரு காலத்தில்

தையும், போராட்டங்களையும் புதுப்பரிமாணத்தில் காட்டும் கதைகளும் அதை லயப்படுத்தும் முறைமையும் பாவிக்கப்படவேண்டும். இத்தகைய கருத்து மத்தியில் செங்கையாழியின் 'இரவு நேரப்பயணிகள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒப்பீட்டுரீதியில் ஒரு வித்தியாசமான தன்மையைக் கொண்ட கதைகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. செங்கையாழியின் அதிகமான படைப்புகளை அடுக்கக்கூடாத தந்தவர். தந்து கொண்டிருப்பவர். எம்முடைய பார்வையில் பல இலக்கியத்தரத்தை எட்ட முயன்று தோற்றுப்போனவையாகவும், களைத்து சோர்ந்து சுருள்பவையாகவும், சுருளும் போது சில சின்னச் சின்னக் கருத்துக்கள், விஷயங்கள் என்னும் கொழுக்கொழுக்களைப் பற்றிக்கொண்டுகளைப்பாறுபவையாகவும், அவை இருந்துள்ளன. இவர் அதிகம்

விடுபடப்போவதில்லை. அந்தவகையில் பார்க்கும் போது செங்கையாழியின் கதைகள் எமது பார்வைக்கு வந்த ஏளைய தொகுதிகளை விட ஒப்பீட்டு ரீதியில் வெற்றிபெற்றுள்ளன. இருண்டுபோன தமிழ்ப்பேசும் பகுதிக்கு எவ்வாறு விளக்கேற்றலாம், எவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் அதற்காகத் தரிவை, தம் உடலை, தம் செல்வங்களை, தம் உயிரைத் தியாகிக்கலாம் என்பதுதான் வியாபித்து குறியீடாக 'தெருவிளக்கு' என்னும் கதையில் வரும் சிறுவன் செல்வராசாவோடு ஆரம்பித்து மேற்கும் கிழக்கும் கதையோடு தொகுதி முற்றுப் பெறுகிறது. எமது வீழ்ச்சிக்குக்காரணம் எம்மோடு ஒட்டிவந்துள்ள சுயநலமே என்பதை மேற்கத்தேயப் பெண்மூலம் தெளிவுபடுத்தி கதை முடிகிறது. 'இரவுப்பூச்சிகள்' என்னும் கதையில் மனிதரோடு வெளவால்களைக் கதைமாந்தராகின்றன. 'புடையன் குட்டி'யில் பாம்பு கதாபாத்திரமாகிறது. 'கஞ்சிப்பொழுது' கதையில் 'கலையன்' என்னும் மாள் கதாபாத்திரமாகிறது. இக்கதைகளை மெஜிகல் ரியலிஸம் என்பதை விட ஈசாப் உருவக்கதைகளின் நவீன வடிவமே னலாம். 'மோதிர விரல்' இவற்றிலிருந்து வித்தியாசமானது. இது மெஜிகல் ரியலிச வகை என்பதை விட மிஸ்டிகல் ரியலிச வகையைச் சார்ந்தது எனலாம். கலியாண எழுத்து வீட்டில் சந்தனம் தொட்டு பொட்டிப்போகும் ஒருவனின் மோதிர விரல் துண்டிக்கப்பட்டு நெற்றிக்கு உயர்வதை அல் பிரட் பார்க்கிறான். மோதிரம் கழன்று விடுகின்ற ஓசை. இப்படியே பலரின் மோதிரவிரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டு அவனுக்கு காட்சி கொடுக்கிறது. மோதிரங்கள் கழன்று விடும் ஓசை. அல் பிரட் கல்யாண எழுத்து வீட்டில் இருக்கமுடியாமல் விசர் பிடித்தவன் போல் வெளியேறுகிறான். அப்போது யாக்கோபு தேவாலயத்தின் மீது பொம்மர்கள், குண்டுவிசை, மரண ஓலம், மக்களின் உடல் அங்கங்கள் சிதறுகின்றன. அப்போது அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க ஒரு காகம் தாழ்ப்பரந்து நிலத்தில் கிடந்த ஏதோ ஒன்றைத் தூக்கிக்கொண்டு பறக்கிறது. அதில் இருந்து மோதிரம் ஒன்று கழன்று கீழே விடுகிறது. காகத்தின் வாயில் இருந்தது மோதிர விரல்! இக்கதை பலவித மனக் கோளாறுகளைத் தோற்றுவித்தபோதும் கொடுமையைக் காட்டும் சிறந்த கதை. 'ஊரியான் பாகை' என்னும் சிறுகதை வன்னிப்பகுதியிலிருந்து ஏழைகளுக்கு ஒரினமாடுகளை நடத்திச் செல்லும் சிவசம்பர் கிளாலி பகுதியில் படும் அவஸ்தை அக்கதையில் சோகமுடிவு, நமது பல்வித ஓர் உணர்வுகளை எழுப்பி விடுகிறது. இக்கதைகள் தம்மகத்தே கொண்டிருக்கும் உத்தி, வெளிப்பாட்டு முறை போன்றவற்றின் துணையோடு ஈசாப்பகைகள் முடிவு ஒர்போதனையை வகிப்பது போல் வடபகுதி மக்களின் துன்பத்தை, அந்தர நிலையை குவிமையப் படுத்துகின்றன. சோலைக்கிளி தன் கவிதைகளில் அத்தனை அஃறிணை பொருட்களைப்பாவித்தும் செய்ய முடியாமல் போன சோகத்தையும், தியாகத்தையும் செங்கையாழியின் கலையாள்கள், சுருட்டைகள், நீள் செவ்வியங்கள், அகல விரலங்கள் சொல்லிவிட்டு போகின்றன. காட்டுக்குள் வாழ்ந்த கலையானும், அதன் கூட்டமும் காட்டுக்குள் நடக்கும் வெடிச்சத்தத்திற்கும், வெடி அடிக்கும், கலிபர் தாக்கு தலுக்கும் பயந்து நீர் அருந்த கிராமத்துக்கு வருகின்றன. அங்கு கிராமங்கள் அழிந்து பிணங்கள் கிடக்கின்றன. செத்துக்கிடந்த பிணங்களுக்கருகே குழந்தையொன்று இருந்து, 'பசிக்கும் மா, எழும்பி வாம்மா' என்று அழுவதை கலையான் பார்க்கிறது. அருகே உள்ள குளத்தில் கலையானும் அதன் கூட்டமும் நீர் அருந்திய பின்னர் கலையான் பின்வரு மாறு எண்ணியது. 'இந்தக் கிராமத்திலேயே இருந்து விடுவோம். இது நல்ல அழகான கார்டு' மக்கள் வாழும் இடங்கள் மக்களால் கைவிடப்படும், மக்களால் அழிக்கப்பட்டு காடாகிப்போவதை மிக அழகாக

சிறுகதை எனும் இலக்கிய வடிவம் இன்னும் பிரக்கஞ்சூர்வமாக கையாளப்படவில்லை! மு. பொ. - மது

பிள்ளையை (இன்றைய) படைப்புக்களில் காணப்படும் தேக்கம் இவரது படைப்பு களிலும் தெரிகின்றன. இத்தொகுப்பில் இடம் பெறும் 95ல் எழுதப்பட்ட 'லூக்காஸ் மாஸ்ர' ரையும் 63ல் எழுதப்பட்ட 'விபச்சாரம்' செய்யாதிருப்பாயாக' கதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது விஷய விளக்கத்துக்கு இன்னும் உதவலாம். 'விபச்சாரம்' செய்யாதிருப்பாயாக' கதையில் காணப்படும் கதைசொல்லும் செழுமை 95ல் எழுதப்பட்ட லூக்காஸ் மாஸ்ரரில் இல்லை. வெறும் தகவல் சித்திரமாக கதை நகர்கிறது. அக்கதையில் வரும் இளைஞன் படிப்படியாகத் தன்படிப்பினால் உயர்ந்து அவனுக்குப் படிப்பித்த லூக்காஸ் மாஸ்ர ரே மரியாதை செய்யும் அளவுக்கு வளர்கிறான். அப்படி அவ்விளைஞன் தன் கல்வியில் காட்டிய வளர்ச்சியை அல்லது யோ. பெளடிக்ர்பாலன் தன் கல்வியில் காட்டிய வளர்ச்சியை - கலை இலக்கியச் செய் நேர்த்தியில் காட்டியவராய் இல்லை. அடுத்து அ. முத்துலிங்கம் அவர்களின் 'திகடசக்கரம்' மாத்தளை சோமுவின் 'அவர்களின் தேசம்' ஆகிய தொகுப்புகள் பிறநாட்டு வாழ்க்கை அனுபவ வழியாக வரும் கதைகளை அதிகமாகக் கொண்டுள்ளன. முன்னையது உலகின் பல இடத்து அனுபவங்களையும் பிள்ளையது அவுஸ்திரேலிய தமிழர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் மையமாகக் கொண்டவையாகும். அ. முத்துலிங்கம் தனக்கே உரிய முறையில் மெல்லிதான கலை நயம் இழைய கதை நகர்த்தும் பாணியை தனது 'அக்கா' சிறுகதைத் தொகுப்பில் காட்டியவர். ஆனால், 'திகடசக்கரம்' தொகுப்பில் உள்ள கதைகளோ (இரண்டொன்றைத் தவிர) குட்டி அனுபவங்களின் அல்லது சிறுகிறு சம்பவங்களின் தொகுப்பாக மனப்பதிவுக் குறிப்புகளாக தரப்பட்டிருக்கிறது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் எம். எஸ். எம். மன்கூர் அவையில் எழுதிய டயறிக் குறிப்புப் பாணியில் அமைந்த கலைத்துவம் மிகுந்த கதையைப் படிப்பவர்களுக்கு முத்துலிங்கத்தின் கதைகளின் போதாத தன்மை தெரிய வரும். இக்கதைகளில் வாய்விட்டு சிரிக்கக்கூடிய நகைச்சுவைத் தலைக் காட்டுவது பிரயாண நூல்களையே நினைவூட்டுகிறது. ஆனால் பிரயாண அனுபவங்கள் என்று பார்த்தாலும் தி. ஜானகிராமன் தனது பிறநாட்டு பிரயாண அனுபவங்களை மிகுந்த

முருகேசர்புழிவாங்கியதை விவரித்தால், இந்தக்கதை இன்னும் விரிந்து விடும். அது இன்னொரு இடத்தில் வரும்' என்ற வாசகங்கள் எம்முடைய கூற்றை புரியவைக்கும். மாத்தளை சோமுவின் 'அவர்களின் தேசம்' அவுஸ்திரேலியாவுக்கு குடிபெயர்ந்து போன இந்திய இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆசாபாசங்கள், ஆத்திரங்கள், அவலங்கள் பற்றிப்பேசும் பல கதைகளைக் கொண்டுள்ளது. அ. முத்துலிங்கத்தின் கதைகளைப்போல் இவை வெறும் பிரயாண அனுபவப் பதிவுகளாக அமையாது நல்ல கதைகளாகவே வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் பல கதைகளில் முடிவில் ஒருவித செயற்கைத் தன்மை தூக்கலாகத் தெரிகிறது. இதற்கு உதாரணமாக இக்கதைகளுள் சிறப்பானதாகக் கொள்ளப்படும் 'வெள்ளைக்காரர்கள்' கதையின் இறுதியில் 'சம்யோ' எடுக்கும் முடிவு 'பிளாக் அன்ட் வை' கதையில் வரும் ஒஹென்றிப்பாணி முடிவு, 'வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை'யில் வரும் பெண் எடுக்கும் முடிவு என்று பலதைக் காட்டலாம். 'வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையின்' வரும் பெண் தன்முதல் கலியாணத்தை உதறிவிட்டு இன்னொரு கலியாணத்திற்கு மாப்பிள்ளை தேடுமாறு பெற்றோரை வேண்டுவது பாராட்டப்படக் கூடியதே. ஆனால் கதையில் அப்பெண் அதற்குரிய முறையில் வளர்த்துக் காட்டப்படவில்லை. மேலும் ஆசிரியர் கையாளும் எடுத்துக்கூறல் முறையானது பழைய முறைமையிலிருந்து இன்னும் விடுபடாத தோடு அரைத்தமாவையே அரைக்கும் பாணியிலேயே நடைபெறுகிறது. புலோலியூர் க. சதாசிவத்தின் 'ஒரு நாட்போர்' கதைகள் கூட இவற்றுக்கு விதிவிலக்காக அமையவில்லை. மிகத்திறமையாக மலையை மக்களின் வாழ்க்கையை முழுமையாக உள்ளவாங்கிய நிலையில் கதைகள் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், கதை சொல்லும் முறையில் எந்தவித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் எம். எஸ். எம். ராமையா எழுதிய 'ஒரு கூடைக் கொழுந்து' அதன் பின்னர் தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல் நாடன், மாத்தளை சோமு, வடிவேலன்போன்றவர்கள் வடித்த சிறந்த ஆக்கங்களிலிருந்து இவை பாரிய வித்தியாசத்தைக் காட்டாதவையாகவே உள்ளன. மலையக மக்கள் படும் அவலத்

எழுதுவதால், எழுத்தாற்றலைச் சீரழிக்கிறார் என்றோ எழுதாது ஒன்றிரண்டு படைப்பதால் திருமூலராகலாம் என்றோ நாம் சொல்லப்போவதில்லை. எழுதுவதும், எழுதாதிருப்பதும் அவ்வளவன் உள்ளுணைப்பொறுத்ததே. அதிகம் எழுதியதால் அவர் சொற்களை சிக்கனமாகக் கையாளும் முறையைப் பயின்றார் என்றே படுகிறது. கூடவே கலைத்துவ நுணுக்கமும் கைவந்துள்ளது. போர்க்காலச் சூழலை மையமாகக் கொண்டு வெளிவந்த கதைகளுள், வடபிரதேச மக்கள் 90 களுக்குப்பின் மூகம் கொடுத்த சகல பிரச்சினைகளினதும், அவற்றுக்கெல்லாம் நடுநாயகமாக இருந்த கிளாலிப்பாகை பிரயாணம் தந்த அவலங்களினதும், மன வியாதிகளினதும் தனி ஆவணமாக இது இருக்கும். அதே நேரத்தில் இது வெறும் ஆவணம் என்னும் தன்மையை நிராகரித்து கலைப்படைப்பாக தன்னை நிமிர்த்தும் வெளிப்பாட்டு முறை, உத்தி, சொற்கையாள்கையையும் கொண்டிருப்பதே முக்கியமாகும். அஃறிணைப் பொருட்களையும் இலக்கிய மாந்தராக்கி இவர்கதைகளில் பேசவைப்பதன்மூலம் எப்படி போர் சகல உயிர்களையும் சின்னாபின்னப்படுத்தியுள்ளது என்பதோடு மனித அவலங்களை வேற்று உயிர்களின் பார்வையிலிருந்து, வேறு கோணத்திலிருந்து பார்க்கவுடி வைக்கிறது. மேலும் மனிதனை விலங்கு நிலையிலிருந்து விடுபட விலங்குகளைக் கொண்டே தூண்டப்படுகிறது. 'இச் சிறுகதைகள் சில மாலிகல் ரியலிஸம் உத்திமுறைகள் ஏளையவை ஒஹென்றிப்பாணிச் சிறுகதைகள் என்பதை முதலிலேயே கூறிவிடுகின்றேன்' என்று தனது கதைகள் பற்றிய முன்னுரையில் செங்கையாழியின் குறிப்பிடுகிறார். உத்திகள் என்பவை உத்திகளுக்காக என்றில்லாமல், நமது பழைய அலுப்புத் தட்டும் வெளிப்பாட்டு பாணியிலிருந்து வாசகனை விடுவித்து, புதிய புதிய பரிமாணங்களை காட்டும் வகையில் எம்மை நாமே கேள்விக்குள்ளாக்கும் வகையில் உத்திகள் பயன்படுத்தப்படும் போது தான் படைப்புகள் வெற்றிபெறுகின்றன. அல்லாவிடில் நமது கதைகள் பழைய பாணியிலிருந்து ஜெயமோகனின் வார்த்தைகளில் கூறுவதனால் நமது 'தட்டையான' நிலையிலிருந்து -

வும், ஆழமாகவும், அதற்குரிய காரணங்களை மறைமுகமாகவும் எடுத்துக்காட்டி இக்கதை செல்கிறது. இத்தகைய கதைகளால் இத்தொகுப்பு ஏனைய வற்றை விட தனித்துவத்துடன் முத்தன்மைப்பெறுகிறது.

மேற்கூறப்பட்ட சிறுகதை தொகுப்புகளை மதிப்பீட்டுகின்றனாக்கியபோது நாம் ஏற்கெனவே இங்கு நிலவி வந்த விமர்சன, சிந்தனைப்போக்குகளின் தளத்தில் இருந்தே கதை செய்துள்ளோம். இன்று உலகெங்கும் பரவலாக காணப்படும் விமர்சனப் போக்குகளின் அடிப்படையில் இது பார்க்கப்படவில்லை. காரணம், அத்தகைய பார்வைப்போக்கு இங்கு நிலவவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். இலக்கிய கருத்தாக்கல்களுக்குப் பின்னால் தான் விமர்சனங்கள் வரவேண்டும் என்று நண்பர் டொமினிக்கு ஜீவா அடிக்கடி இலக்கிய கூட்டங்களில் கூறுவதுண்டு. ஜீவா, டேனியல், போன்றவர்கள் இருந்திருக்காவிட்டால் க. கைலாசபதி சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் வந்திருக்க முடியாது என்ற தொனிப்பே இப்பேச்சின் உள்ளார்ந்த மனமும். இத்தகைய விமர்சனத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காத பேச்சினால் தான் போலும் இன்று பல தரமற்ற எழுத்தாளர்கள் நம்மிடையே அதிகரித்துள்ளனர். இதை இன்னொரு விதத்தில் சொல்வதனால் இத்தகைய எழுத்தாளர்களுக்கு பயந்து நமது விமர்சனங்களான கை. சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் போட்ட பட்டியலே இன்னும் நம் வளர்ச்சிக்கு முற்றுக்கட்டையாக உள்ளனவோ நாம் அறிவோம்.

இந்தச் சிறுகதை மதிப்பீட்டுக்கு வந்த மொத்தச் சிறுகதைகளின் தொகுதிநிலை நின்று பார்க்கும்போது, சிறுகதை என்னும் இலக்கிய வடிவம் இன்னும் பிரக்கடையூர்வமாக பலராலும் படைப்பியல் ரீதியில் கையாளப்படாமலே உள்ளன என்பதை நாம் கூறித்தான் ஆகவேண்டும். அத்தோடு படைப்புக்கும் விமர்சனத்துக்கும் இடையில் பாரிய இடைவெளி ஒன்று நிலவுவதையும் இங்கு கட்டவே வேண்டும். இதனால் இந்த மதிப்பீட்டுக்கு வந்த தொகுதிகள் குறித்து, படைப்பாக்கத்தின் பன்முகப்பாங்கிலான அணுகு முறைக்கு உள்ளாகும் போது எந்தவொரு தொகுதியையும் தேர்ந்தெடுக்க முடியாத நிலையும் உண்டு.

ஆயினும் கடந்த காலப்பார்க்கை தவறாக அமைப்பின்மீது போக்குகளையும் நாம் ஒரேயடியாக தாண்ட முடியுமா என்ற கேள்வியும் எமக்குள் எழாமல் இல்லை. இந்த வருடம் எந்தவொரு தொகுதியும் தேர்வுக்குரிய தரத்தை எட்டவில்லை என்று கூறிவிட முடியும். இது ஒரு விதத்தில் அதிகாரத்துவ பாங்கிலான - டொமினிக்கு ஜீவா போன்றவர்கள் விமர்சனங்கள் பற்றி வைத்திருக்கும் கருத்துக்குச் சார்பான - அணுகு முறையாகவும் மாறி விடலாம். அதனையும் நாம் புரியாமல் இல்லை.

இத்தகைய ஒரு பின்னணி நிலைகளில் இருந்தே நாம் ஒரு தொகுதியைத் தேர்ந்தெடுக்க முற்படுகிறோம். இந்த ஆண்டு வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்குள் செங்கை ஆழியளின்படைப்பை தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். அதன் சிறப்பு களை நாம் முன்னரே கூறியுள்ளோம். இலக்கியம் என்பது ஒரு இலக்கியமாகவும் இருந்து விடாது அது ஒரு வரலாறாகவும் இருக்கிறது. இன்றைய தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடியில் இது இன்னும் முன்னம் பெறும் விடயமாகவே இருக்கும். அடுத்து வரும் ஒரு இருபது வருடத்துக்கு பின்னர் ஒரு தலைமுறை வந்து யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் அனுபவித்த அவலங்கள் பற்றி எம்மிடம் கேட்கும் போது அதற்கு - இந்தப் பதிவு இந்த இலக்கிய உருவாக்கம் தனது சுடமையை நிறைவு செய்ததாகவே அமையும். இது வடகுதிக்கு உரியது மட்டுமல்ல. முழுதமிழ் மக்களது இருப்பியல் நெருக்கடிகளை தமது வாழ்வியல் அனுபவத்தின் தளநிலை நின்று படைப்பாக்கம் செய்வது எழுத்தாளர்களுக்கு எழுந்துள்ள ஆத்மார்த்த சவால் என்பது உணரப்பட வேண்டும்.

மீழத்தில் வெளியான 'சொல்லாத சேதிகள்' என்ற பெண்களது கவிதைத் தொகுப்பு பல நல்ல கவிதைகளை அடையாளப்படுத்தியது. அந்த அடையாளமே பின்னர் பெண் கவிஞர்களுக்கான பட்டியலிடலாகவும் ஆகியது. அக்கவிதைத் தொகுப்பு அறிமுகப்படுத்திய யவர்களில் இன்று ஒளவையைத் தவிர ஏனையவர்கள் (இவரின் கவிதை அண்மைய சரிநிகர் ஒன்றிலும் வந்தி



ருந்தது) இன்று எழுதுவதாக இல்லை. இது பற்றிய ஒரு குறிப்பு முன்பு சரிநிகரிலும் வந்தது. இது தவிரவும் பெண்கவிஞர்கள் என்பவராகச் சிலர் புகலிட இலக்கியக் காரர்களிலிருந்தும் பெண்ணின் குரல் போன்ற பெண்ணியச் சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். ஈழத்து இலக்கிய உலகில் முறையற்று நடக்கிற இந்த இலக்கிய அடையாளப்படுத்தல்களில் நல்ல பல பெண் கவிஞர்கள் கண்டு கொள்ளாது விடப்பட்டுள்ளனர். 'விலங்கிடப்பட்ட மாணும்' தொகுப்பின் மூலம் கவிஞரின் பெயர் இப்போது அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்தச் சில பின்னணிகளோடு மிக அண்மையில் வெளிவந்திருக்கும் 'செல்வி - சிவரமணி கவிதைகள் நூலை நாம் பார்க்கலாம். இவர்களிருவரும் ஈழத்துப் போராட்டச் சூழல் உருவாக்கி 'சொல்லாத சேதிகள்' அறிமுகப்படுத்திய கவிதைகளை இவர்களது கவிதைகளை விட இவர்களது

இருப்பு, இறப்பு நிலைமைகள் இவர்களை மிக அகலப்படுத்தியது. இவர்களது கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிக்கொணரப்படுவதற்கான மிக முக்கிய சந்தர்ப்பங்களை இந்த நிலைமைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தன. 'சிவரமணியின் கவிதைகள்' ஈழத்திலும், வெளிநாட்டிலுமாக இருபதிப்புகள் வெளிவந்தன. 'செல்வி' யின் சிறைப்பட்ட இருப்பு நிலைக்காக 'கார்ல்ஸ் வொர்த்தியால்' 'தொடங்கப்பட்ட International PEN என அழைக்கப்படும் சர்வதேச கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள் கூட்டமைப்பு (Poets, Essayists and Novelists) 92ம் ஆண்டுக்கான விருதை வழங்கியது. தாமரைச் செல்வி பதிப்பகத்தால்

கொல்லப்பட்டார்.' என்று சித்திரவேகாதன் அறிமுகத்தில் சொல்லி நழுவுகிறார். மனித உரிமைகளுக்காகப் பலவழிகளிலும் போராடி தன் இருப்பைத் தொலைத்தவரின் கவிதைகளைத் தொகுப்பதிலும், வெளியிடுவதிலும் முன்னின்று உழைத்தவர்கள் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த மாபெரும் மனித உரிமை மீறல்களை மறைத்து நழுவுவது நியாயமானதல்ல. இந்நூலின் பின்னால் தொகுக்கப்பட்டுள்ள செல்வியின் கடிதங்களிலும் புலிகள் தொடர்பான விடயங்கள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணத்திற்கு 'அமைதி ஒப்பந்தம் - மீண்டும் வடகிழக்கில் தேக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. எது செய்ய முயன்றாலும்... அனுமதி தேவைப்படுகிறது...'

இலக்கியம் பற்றிய மதிப்பீடுகள் குறித்த ஒரு குழுவைக் கொண்டு மதிப்பீட்டைப் பக்கடாடென்றும் ஆங்காபட்டி ருந்தார். இக்கருத்து அன்று கலந்து கொண்டவரால் கருத்திற்கெடுக்கப்பட்டது. இது தொடர்பான மேலும் பல விரிவான ஆய்வுகள் விமர்சனங்கள் முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.

சொல்லப்படாத சேதிகளை முன்வைத்து கவிதைபுலகில் தமக்கென இடம்பிடித்த இவர்கள் இன்றிருந்தால் மிக மிக நல்ல படைப்புக்களைத் தந்திருப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம். (எனினும் ஒளவை நம்பிக்கை தரவில்லை) இவர்களின் இத்தொகுப்புக் கவிதைகள் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டவை என்பதால் இவை பற்றிய மதிப்பீடு அக்காலப்பிரிவைக் கருத்திற்கொண்டே இடம்பெறவேண்டும். அக்காலப்பிரிவில் இவர்களின் குறிப்பாக செல்வியின் இலக்கியமூடான போராட்டத்தின் உக்கிரத்தன்மையை இன்றைய அவரது நிலைமூலம் விளக்கிக்கொள்ளலாம். இனி புத்தக வடிவமைப்புப்பற்றி சில குறிப்பு. அண்மைக்காலமாக இந்தியாவில் பதிப்பாக்கும்/அச்சாகும் ஈழத்து நூல்கள் கவனிப்பாற்ற நிலையில், வேண்டா வெறுப்பாக வெளியிடப்படுகிறது போல் தெரிகிறது. இதற்கு அண்மையில் நியூ செஞ்சரி புகுறவுஸ் (NCBH) வெளியிட்ட போர். சிவத்தம்பியின் நூல்கள் உதாரணம். என்ன மோசமான அமைப்பு! இது போலத்தான் இக்கவிதை நூலும் வடிவமைப்புப்பற்றி எந்தக்கரிசனையுமற்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் அண்மைக்காலமாக சில இலக்கிய நூல்கள் தரமாக வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை எழுத்தாளர்கள் பதிப்பகத்தார் கவனத்திற்கொள்வதன் மூலம் சிறந்த வடிவமைப்புடன் கூடிய நூல்களை இங்கு கொண்டு வரலாம். சில வசதிகளுக்காக கண்காணிப்பற்று இந்தியா செல்லும் நூல்கள் இங்கு வரும் போது மிகவும் சலிப்பையே தருகிறது. இக்கவிதை நூல் இவர்களின் பெயர்களுக்குக் கா' எல்லா கைகளிலும் தவழும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

## "செல்வி - சிவரமணி கவிதைகள்" நூலறிமுகமும் சில குறிப்புகளும்

-சத்யா

வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இத்தொகுப்பில் முன்னர் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சித்வேகா மெனன (சுருவின் சிவரமணி பற்றிய ஓர் நீண்ட அறிமுகமும் பதிப்பாளரான ப. திருநாவுக்கரசுவின் செல்வி பற்றிய அறிமுகமும், இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. சித்வேகாவின் கட்டுரை சவடுகள் சஞ்சிகையில் வந்த 'சிவரமணி - 23 வயதில் தற்கொலை செய்து கொண்ட ஒரு இளம் பெண்ணின் வாழ்க்கை, கவிதை பற்றிய சிறு குறிப்பு' என்பதன் மாற்றப்பட்ட வடிவமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

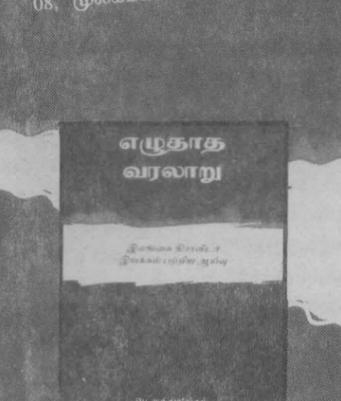
இவ்விரு அறிமுகக்கட்டுரைகளிலும் செல்வியையார் கடத்தினார்கள், சிறைவைத்தார்கள் என்பது வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் நழுவப்பட்டிருக்கிறது. செல்வியை புலிகள் கடத்தினார்கள் என்பதும், ராஜினியை புலிகளே கொன்றார்கள் என்பதும் உலகறிந்த விடயம். '...ராஜினி இனந் தெரியாத நபர்களால் சுட்டுக்

இதல்லாமல் பெண்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள், அவர்களின் கவிதைகள் பற்றிய பின்னணிகள் என ஆக்கபூர்வமான விடயங்கள் சிவரமணி பற்றிய அறிமுகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. எனினும் அவை குறித்த சில அடையாளப்படுத்தல்களோடு சுருங்கி விடுகின்றன. ஈழத்தில் பெண் கவிஞர்கள் பற்றிய பரந்த ஆய்வு யாராலும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனாலும் குழுநிலை அடையாளப்படுத்தல்கள், பிரதேச இனரீதியான அடையாளப்படுத்தல்கள் தோன்றுகின்றன. இதுபோன்ற நிலையே சகல இலக்கிய வடிவங்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. இது தொடர்பாக அண்மையில் கொழும்பில் இடம்பெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழா ஒன்றில் (சிவசேகரத்தின் போரின் முகங்கள்) திக்வல்லை கமால் பேசியிருந்தார். முஸ்லிம் கவிஞர்கள், தென்னிவங்கை கவிஞர்கள், வட்டலத்துப் போர்க்காலக் கவிஞர்கள் என்று சிதறிக் குழுநிலைப்பட்டுப்போகும் என்றும்,

மலையகத் தமிழர் மக்களின் வரலாற்றை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்கள் பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட அரசியல் விழிப்புணர்வுற்ற பரிதாபத்துக்குரிய ஒரு இனக் குழுமமாகவே மலையகத் தமிழ் சமூகத்தைப் பார்ப்பர். மலையக மக்களின் அரசியல் செயற்பாடு என்பதும் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவேதான் இதுவரை அறியப்பட்டு வந்துள்ளது. பெருந்தோட்டங்களில் நடக்கும் வேலை நிறுத்தங்களை "கஞ்சிக்கான" போராட்டங்களாகத்தான் இலங்கையின் இடதுசாரிகளும் காண்கின்றனர். இவற்றையெல்லாம் கடந்து தான் ஒரு இனம், இலங்கையின் பெரும்பான்மை இனமான சிங்கள இனத்திலிருந்து வேறுபட்டு தமிழ் மொழியை தமது சிந்தனை மொழியாகக் கொண்டு நுழைந்ததுமே இனம் என்பதை முத்தன்மைப்படுத்தி இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமது குடியரிமை, மொழியரிமைக்காக தொடர்ச்சியான போராட்டம் நடத்தி வந்துள்ளனர் என்பது ஏனோ இதுவரை மறைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

மலையகத் தமிழரின் அரசியலை தொழிற்சங்க அரசியலாக சித்தரிப்பது ஆளும் இனவாத அதிகார வர்க்கமும், இனவாதிகளுக்கும் மிகவும் சாதகமாய் அமைகிறது. மலையகத் தமிழர் மத்தியில் சுயமரியாதை இயக்கமாகத் தோற்றம் பெற்றுப் பின்னர் மலையகத் தமிழ் மக்களின் குடியரிமை, மொழியரிமை, இன ரீதியான சமத்துவத்திற்கான போராட்டம் நடத்தி ஒரு அரசியல் இயக்கமாகப் பரிணமித்த "இலங்கைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்" (இ.தி.மு.க) பற்றியோ, மலையகத் தமிழர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட குடியரிமை, மொழியரிமைக்கான போராட்டம் பற்றியோ மலையகத்தின் இனம் தலைமுறையினர் தெரிந்து கொள்வது இந்த ஆதிக்க சக்திகளுக்கு ஆபத்தானதாய் முடிவதால் மலையக மக்களின் அரசியல் போராட்ட வரலாற்றை திட்டமிட்டு மறைத்து வந்துள்ளனர். மலையகத்தின் அரசியல் பிரச்சினை என்பது பேரினவாத எல்லைக்குள் கண்டு கொண்டுக்கும் சாம்பல் படர்ந்திருக்கும் அக்கினித் துண்டமாகும். அதை ஊதிப் பற்ற வைத்துக்கொள்ள அது ஒரு போதும் விரும்பாது. பேரினவாதத்தின் இத் தேவையைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி வரும் மலையகத்து தொழிற்சங்கத் தலைமை களும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர் பிரச்சினையாகவே

நூல்: 'எழுதாத வரலாறு' (இலங்கைத் திராவிடர் இயக்கம் பற்றிய ஆய்வு) ஆசிரியர்: பெ.முத்துவிங்கம் சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகம் 08, முல்லைப்பாளையம் தெரு, கண்டி.



எழுதாத வரலாறு குறித்து எழுத வேண்டிய சில குறிப்புகள் - நேத்ரா

முன்னெடுப்பதன் மூலம் தம்பங்கிற்கு எழுது வரலாற்றை எமக்கே மறைத்து வந்துள்ளன. (அது மாத்திரமன்றி மலையகத் தமிழரின் அரசியலை ஒரு தேசிய இனத்தின் இறைமைகளை வெளிப்படுத்தும் அரசியலாக வளர்த்தெடுக்காமல் வெறும் தொழிற்சங்க அரசியலாக மறுக்கடித்துக் கொண்டும் செல்கின்றன. அதற்குடனே அவை தமது இருத்தலையும் நலன்களையும் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயல்கின்றன.) மறைக்கப்பட்ட அந்த அரசியல் வரலாற்றை 'எழுதாத வரலாறு' எனும் இந்நூலின் மூலமாக வெளிக்கொணர்ந்து ஒரு வரலாற்றுப் பணியினை நிறைவேற்றியிருக்கின்றார் நூலாசிரியர் பெ.முத்துவிங்கம்.

இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் இலங்கையின் ஒரு தேசிய இனமாக-மலையகத் தமிழர் எனும் அடையாளப் பெயருடன் வெளியீட்டு தமது இறைமைகளை வென்று கொள்வதற்கான சகாப்தத்தில் காலடி வைக்கும் காலகட்டத்தில் அவர்களது அரசியல் போராட்ட வரலாற்றை இளந்தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக் கூறும் வரலாற்று ஆவணமாக 'எழுதாத வரலாற்றை' நாம் பார்க்கலாம். இப்படிச் கூறுவது இந்நூலின் பாத்திரத்தை மிகப்படுத்துவதாகக் கூட இருக்கலாம். எனினும் மலையகத் தமிழர் தமது இனரீதியான விடுதலைக்காக, தேசிய அடையாளத்துக்காக குரல் கொடுப்பது தற்கொலைக்கொப்பானது எனும் கருத்தை மலையகத்து முற்போக்காளர்கள் எனக் கூறிக் கொள்பவர்களே விதைத்து வரும் இன்றைய குழ்நிலையில் தமது இன விடுதலை-தேசிய அடையாளம் தொடர்பாக சிந்திக்கும் மலையகத் தமிழ் தேசிய இனத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் இந்நூல் உதவே முட்டுவதாய்ள்ளது. மலையகத்தில் ஒரு போராட்டம் நடந்து வந்துள்ளது. அது மலையகத் தமிழர் தமது இனத்துவ ரீதியான ஒடுக்குமுறைக் கெதிராக மேற்கொண்ட போராட்டமாயிருந்துள்ளது. அதை முன்னெடுத்த இயக்கம் பிரதமரினால் அவசரகால சட்டம் பிரயோகிக்கப்பட்டு நள்ளிரவில் தடை செய்யப்பட்டது, எனும்

வரலாறு மறைக்கப்பட்டதென்பது அவ்வளவு எளிதில் ஒதுக்கி விடக்கூடிய விடயமல்ல. இரண்டாவதாக தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைக்காகக் குரல் கொடுப்பதை பேரினவாதிகளும் பேரினவாதத்திற்கு சேவை செய்யும் தொடர்பு சாதனங்களும் எப்படிப் பார்த்தன என்பதை இந்நூலாசிரியர் விரிவான சான்றாதாரங்களுடன் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இ.தி.மு.கவின் தலைமையில் மலையகத் தமிழர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட தமிழ் மொழி சமவரிமைக்கான போராட்டங்கள், மலையகத் தமிழரின் குடியரிமைக்கான போராட்டங்கள் ஆகியவற்றை இனவாத நிலைப்பாடுடைய சிங்கள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் சித்தரித்து வந்த விதம் திகைப்பூட்டுவதாய்ள்ளது. இப்பத்திரிகைகள் இ.தி.மு.கவை "நாம் தமிழர்" இயக்கம் எனத் தாமதவே பெயரிட்டுக் கொண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

"தோட்டத்துறையில் நாம் தமிழர் காட்டுப் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பார்களா?" எனும் தலைப்பிட்டு சவச (12-8-1963) பத்திரிகையில் பிரதானச் செய்தியாய் வந்திருந்த செய்தி இனவாத நிலைப்பாடுடைய தொடர்பு சாதனங்களின் பண்பை எமக்கு நன்றாகவே உணர்த்துகின்றது. 1963 ஜூலை 15ம் திகதி பண்டாரவளையில் நடாற்றோர் மறுப்பு மாநாடு நடாத்துவதற்காக இ.தி.மு.க. ஏற்பாடு செய்ததையொட்டியே மேற்கொண்ட பத்திரிகைச் செய்தி வெளியாகியது.

அதில் கூறப்படுபவை: -மலையக நாட்டுத் தமிழர் இரகசியமாக அமைப்பாகி தோட்டப்பகுதிகளில் வாழும் சிங்களர்களுக்கெதிராக கெரில்லாப் போராட்டத்தை மேற்கொள்ள உள்ளனர்.

"நாம் தமிழர்" இயக்க அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் யுத்தக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன.

இப்போராட்டம் விரிவடைந்து தமிழர் அதிகமாக வாழும் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளுக்கும் வியாபிக்கும்.

"நாம் தமிழர்" அங்கத்தினர்களுக்கு இரகசியமாக இராணுவப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதிலிருந்து பேரினவாத நிலைப்பாடுடைய பத்திரிகைகள் ஏனைய தேசிய இனங்களின் போராட்டங்களைப் பற்றி திரித்தும், பரூடியும், பொய்களைப் புனைந்தும் கூறுவது தற்போதைய தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட சூழலில் புதிதாக ஏற்பட்டதொன்றல்ல. அவற்றின் இனவாதத்தை நூண்டு பிரச்சாரத்திற்கு ஒரு வரலாற்றுக்கு என்பது தெளிவாகிறது.

முன்னவதாக, இலங்கையின் இடதுசாரிகள் எனக் கூறப்படும் பிரிவினர் மலையகத் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை பார்த்த விதம்

ஆனமட்டும் அடித்தொண்டையை முன்னுக்கு எடுத்து உச்சஸ்தாயியில் அலறியது வெள்ளையன். திடுக்கிட்டு வாரிச்சுருட்டிக்கொண்டு வந்து பார்த்தார் ஹனிபா. தொழுவத்தில் வெள்ளையன் விழுந்து கிடந்தது. மெல்லிய நிலா வெளிச்சத்தில் அதன் கண்கள் பிரண்டு பிரண்டு வந்தன. பின்னங்கால்களை வெட்டி வெட்டி இழுத்தது. ஒரு கணம் திகைத்துப் போனார். பின்பு கற்றிச் சுற்றி ஓடிவந்தார். அவருக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. வீட்டுக்குள் ஓடி மின்மினி பூச்சி போல் இருந்த லாந்தரை தூண்டிவிட்டார். அது 'பளக்' என ஓசை எழுப்பிவிட்டு கண்களைக் கூச அடித்தது. எடுத்து வந்து மறுபடியும் பார்த்தார். வெள்ளையன் அப்படியேதான் கிடந்தது. அக்கம் பக்கத்தில் எந்த ஒரு அரவமும் இல்லை. சுட்டியன் காதிரண்டையும் உயர்த்தி வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தது. வெள்ளையன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து தாண்டையைத் தடவிவிட்டார். அதன் தலையைத் தூக்கி நிமிர்த்துவதற்கு முயன்று பார்த்தார். முடியவில்லை. வீட்டைப் பார்த்து சத்தம் போட்டார். மனைவி ஏற்கெனவே வாசலைத் தாண்டி வந்து கொண்டிருந்தார்.

இருவருமாக சேர்ந்து தூக்கி நிறுத்த முயன்றனர். ஒரு வழியாக நந்தி மாதிரி வெள்ளையன் உட்கார்ந்து விட்டது. வாயில் கொஞ்சம் வெள்ளை நுரை தள்ளியிருந்தது. அதைக்கண்டதும் அவருக்கு உடம்பு லேசாக நடுங்கியது. கண்களில் நீர் முட்டியது. முடிந்த மட்டும் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளைக் கோர்வையாக்கிப் பார்த்தார். எல்லாமே வழமையாகத் தாளிருந்தது. அந்த ஒரு கிழமையாகவே மனையத்தின் நெற்காணி யில்தான் வேலை. உழவு, மறுப்பு, கலக்கல் எல்லாமே இந்த வெள்ளையனும், சுட்டியனும் தான். இன்று நேற்றல்ல பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வருவது. ஹனிபா வயலுக்குள் கால் வைத்து விட்டார் என்றால் போதும். மனையம் அந்தப் பக்கத்துக்கும் போக மாட்டார். வெற்றிலை, பாக்கு தொடங்கி விதை நெல்லு வரை சக வேலையாட்களிடம் கொடுத்த ணுப்பி விட்டு ஆசுவாசமாக உட்கார்ந்திருப்பார். அல்லது வேறு சோலி பார்க்கப் போய் விடுவார். ஹனிபா இம்மி பிசகாமல் காரியம் ஆற்றக் கூடியவர். சொந்த வேலையைப் போலவே நேரம்காலம் பார்க்க மாட்டார். மனையத்தின் வேலை முடியாமட்டும் வேறு எங்கும் போக விருப்பப்பட மாட்டார். எல்லாம் முடிந்து இன்னும் ஒரு நாள் பாக்கி இருந்தது.

வெள்ளையன் இப்படி படுத்துக் கொண்டது என்ற வருத்தம் ஒரு புறம். மறுபுறத்தில் மனையத்தின் வேலை முடியவில்லையே என்ற கவலை அவருக்கு நெஞ்சை அடைத்தது. மெல்லிய சுடுநீரில் கொஞ்சம் உப்பைக்கரைத்து வரச்சொல்லிவிட்டு வெள்ளையன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து விட்டார். ஆசுவாச மிகுதியால் அதை ஒரு முறை சுட்டியனைத்துக் கொண்டார். இயலாத நிலையிலும் தலையை மெதுவாக ஆட்டியது அது.

பிறந்ததில் இருந்தே வெள்ளையனுக்கு ஹனிபாவைத் தெரியும். எல்லாமே அதுக்கு அவர்தான் என்பது கூடத் தெரியும். அதனால் எப்போதும் ஒரு கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட நன்றியுணர்வு அதனிடம் குடிகொண்டிருக்கும். பிறந்தவுடனேயே தாய்ப்பசு இறந்து விட்டது. சீக்காளியாகிப்போன வெள்ளையன் கடைசிக் கையாக ஹனிபாவிடம் வந்து சேர்ந்தபோது நாளையோ மறுநாளை இறந்து விடும் போலிருந்தது. பின்னை மாதிரிப்பார்த்தார். மனைவி கூட முணுமுணுத்துக் கொண்டார். இருந்தும் அதற்கு வேண்டிய வைத்தியம் எல்லாம் செய்து உயிர் கொடுத்து விட்டார். வீட்டைச் சுற்றி சுற்றியே வரும். குழந்தைகளோடு விளையாடும். காளையான பின்பும் கூட அதன் குணங்களில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. யாராவது புல்லைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வருவார்கள் என்று வாசலைப் பார்த்தபடியே நிற்கும். வெறுங் கையோடு வந்தால் ஓடிவந்து செல்லமாக முட்டும். வெளியில் போனாலும் அதிக தூரம் போகாது. 'வெள்ளையன்' என்றால் போதும் ஒட்டமாக வந்து விடும். வெள்ளையனென்றால் பால் வெள்ளை. ஒரு மறு கிடையாது. சோப்புப்போட்டு குளிப்பாட்டி விட்டுப் பார்த்தால்தும்பைப் பூ மாதிரி பளபளப்பாக இருக்கும்.

தற்செயலாகத்தான் சுட்டியன் அவர் கண்களில் பட்டது. வெள்ளையனுக்கு ஏற்ற ஜோடி என்பதை அவர் உடனே கண்டு கொண்டார். வாங்குவதற்குக் கூட அவருக்கு கண்டமாகத்தான் இருந்தது. ஹனிபா ஒன்றும் வசதியானவர் இல்லை. அன்றாடம் காச்சிதான். ஆனால் தலட ஜீவனம் ஒன்றும் கிடையாது. அவருக்கு மாதம் முப்பது நாடும் வேலையிருந்து கொண்டேயிருக்கும். நல்ல வயல் வேலைக்காரன் என்று பெயரெடுத்தவர். நெடுநெடு என்று வளர்ந்த தோற்றமும் திடகாத திரமான உடல்வாகும் உண்டு. தலை நரைக்கத் தொடங்கி விட்டிருந்தது. வாய் நிறைய வெற்றிலை போட்டுக் கொள்வார். காலைத் தொழுகையை ஒருநாளும் தவறவிடமாட்டார். அதைவிட பள்ளி வாசல் நிர்வாகத்திலும் பங்கெடுத்துக் கொள்பவர்.

அவர் மட்டும் மல்லதலைமுறை தலைமுறையாக நந்து வரும் கருமம் அது. புலனுக்கு அப்பாற்பட்டு நியதியாகிப் போன விடயம். தனது கடமைதான் வாரிகுகளுக்கு பிரதிஷ்டம் பண்ணுவது என்ற ஆதாரக் கோட்பாட்டோடு தொடர்பு கிடையாது.

சோடாப்போத்தலுக்குள் விட்டிருந்த உப்பு நீரை மோவாயை உயர்த்தி மிகப் பக்குவமாக போத்தல் வாயை அதன் வாங்குள் அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டார். சடசடவென அவ்வளவு உப்பு நீரும் உள்ளே இறங்கிவிட்டது. அவருக்கு மனது கொஞ்சம் நிர்மலமாகி நம்பிக்கை பிறந்தது. மனைவியைப் பார்த்து தேனீர் போட்டுக்கொண்டு வரச்சொல்லிவிட்டு வெள்ளையனுக்கு பக்கத்துத் தூணோடு உட்கார்ந்து விட்டார்.

புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களிடையே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கதாசிரியராக பரிமாணம் பெற்றுள்ளவர் குமார் மூர்த்தி. கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்ற குமார் மூர்த்தி, அங்கிருந்து வெளிவரும் 'காலம்' இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவிலும் பணியாற்றுகிறார். இவரின் "முகம் தேடும் மனிதன்" சிறுகதைத் தொகுதியிருந்து இக்கதை பிரசுரமாகிறது.



27 ஜூன் 1997

மேல்கேள்வி.

ஒரு உடன்பிறப்பின் மேல் வைத்திருக்கும் பாசம் போல்தான் அவருக்கு வெள்ளையன் மேல் பாசம். ஒவ்வொரு பேச்சிலும் அது தொனிக்கும். ஒருநாளும் ஒங்கி அடிக்க மாட்டார். கோபம் வந்தால் அதட்டினாலே போதும். மனம் அறிந்து வேலை செய்யும். கழுத்து மணியை ஒரு தலை ஆட்டிவிட்டு நடையை எட்டிப்போடும். சுட்டியனுக்கு மட்டும் சில வேளைகளில் அடி விழும். அதுக்கு கொஞ்சம் முரண்டு பிடிக்கும் சபாவும் உண்டு. வேலை முடிந்து இரண்டுக்கும் குளிப்பாட்டி கரையில் விட்டுவிட்டுத் தான் அவர் குளிப்பார். சுட்டியன் விறுவிறு என்று வீட்டுக்கு வந்து விடும். வெள்ளையன் நின்று அவரைக் கூட்டிக்கொண்டுதான் வரும். வழியில் மரைக்காயர் கடையில் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிவிட்டு கொஞ்சம் அதிகமாக நின்று கதைத்து விட்டால் போதும் பிட்டத்தில் லேசாக நின்று முட்டி ஞாபகப்படுத்தும். 'அவனுக்கு பசி' என்று விட்டு புறப்பட்டு விடுவார் ஹனிபா.

இப்படித்தான் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு நாள் மாலை மழை லேசாகத் துறிக் கொண்டு இருந்தது. குளிர் காற்று வெடவெடத்தது. மின்னலும், முழக்கமுமாக வானம் கனத்திருந்தது. தொழுவத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருந்த வெள்ளையன் பார்ப்பிட்டு வந்து படுத்துக் கொண்டார். நடுச்சாமத்தில் வெள்ளையனின் கத்தல் கேட்டு திடுக்கிட்டு எழுந்து வந்து பார்த்தார். காற்று பலமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. சுற்றி நின்ற தென்னைகள் எல்லாம் பேயாட்டம் போட்டன. மழையும் பலமாக இருந்தது. மீண்டும் நாலைந்து தலை வெள்ளையன் திமிறித் திமிறி அலறியது. ஆவேசப்பட்டு முசியது. இந்த அமளியில் மனைவியும் பிள்ளைகளும் விழித்துக்

கொண்டு வெளியில் வந்துவிட்டனர். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் பக்கத்தில் நின்ற தென்னை சடசடவென முறிந்து விட்டுக்கூரமேல் விழுந்து விட்டது. எல்லோரும் வாயடைத்துப் போய் வெள்ளையனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டனர்.

இருந்த இடத்தில் இருந்து நகர்ந்து வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தார். மறைத்துக் கொண்ட மேகங்களுடாக நிலவு மங்கலாகத் தெரிந்தது. இன்று எத்தனையாம் பிறறையாக இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்தார். ஞாபகத்துக்கு வர மறுத்தது. விடிவதற்கு கொஞ்ச நேரம்தான் என்று ஊகித்துக் கொண்டார். புதிதாகக் கூடவே வெளிக்கிட்ட சேவலின் குரல் அபஸ்வரமாக வந்து ஒலித்தது. தூரத்தே ஒருநாயின் ஊழையும் அவலமாக ஒலித்து தேய்ந்து போனது. என்ன விபரீதமோ என்று அவர் மனம் துணுக்குற்றது. பட்டணத்தில் வேலை செய்யும் அவரது மகனைப் பற்றி ஒரு கணம் நினைத்துக் கொண்டார். எந்த நேரமும் இராணுவம் கண்ட மேனிக்குக் குடவார்களாம் என்று கடிதம் போட்டிருந்தான். அப்படி ஒன்றும் நடக்கக் கூடாது என்று மனம் ஸ்தூலமாக பிரார்த்தித்துக்கொண்டது. 'இன்ஷா அல்லா' என்று சொல்லிக்கொண்டு பள்ளிவாசலைப் பார்த்தார். அது அவர் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை.

மனைவி கொண்டு வந்த தேனீரை அவசரமாக குடித்து விட்டு சோர்ந்து கிடந்த வெள்ளையனை மீண்டும் இருவருமாகத் தூக்கி நிறுத்தினர். அது மறுபடியும் நந்தி மாதிரி உட்கார்ந்து விட்டது. கொர்கொர் என்று மூச்சு விடுவதற்கும் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. மூக்கில் இருந்த நுரையை கையால் வழித்து விட்டார். கைபிசுபிசுத்தது. சால்வைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்டார்.

இந்த நேரத்தில் காஜா முகைதீனும் இல்லையே என்று நினைத்ததும் கவலை இரு மடங்காகியது. மாட்டு வைத்தியத்தில் விசயஞானம் உள்ளவர். கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவந்து விடுவார். குண்டுக்கு பலியாகிக் கொண்டு வந்து போட்டபோது ஊரே கலங்கிப் போனது.

நிலம் வெளுக்கத் தொடங்கியதும் தன் பிடியை அப்படியே மனைவிபிடம் மாற்றிவிட்டு ஒட்டமும் நடையுமாகப் போய் மரிக்காயரைக் கூப்பிட்டார். ஹனிபாவின் குரலைக் கேட்டதும் மரிக்காயருக்கு திகைப்பூண்டி மிதித்தது போல் பட்டது. ஒருநாளும் இப்படி ஒரு அவலக் குரலை அவர் ஹனிபா விடமிருந்து கேட்குகிடையாது.

'என்ன காக்கா' என்று பதட்டத்துடன் வெளியில் வந்தார் மரிக்காயர்.

ஹனிபா விசயத்தை சொன்னதும் 'நேத்து சாயந்தரம் வந்துதே. நல்லாத்தானே போச்சு' என்று புருவத்தை நெறித்து சொல்லிவிட்டு பின்னால் திரும்பி 'உசேன்' என்று சத்தம் வைத்தார். தொழுகைக்கு ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்த உசேன் அப்படியே வந்துவிட்டார்.

மூவருமாக சேர்ந்து வெள்ளையனை நிற்க வைக்க முயன்றனர். அது நிற்க முடியாமல் தள்ளாடிச் சாய்ந்தது. ஒரு வழியாக கால்களை நீட்டிவிட்டதும் உடம்பை ஒரு முறை சிலிர்த்துக்கொண்டு நின்றது. காலில் இருந்து ஒன்று விடாமல் தடவிப் பார்த்தனர். ஒரு காயமோ அடையாளமோ தென்படவில்லை. மறுபடியும் தாடையையும், முன்னங்கால் இருகண்ணையும் தடவிப் பார்த்தார் மரிக்காயர். லேசாக உப்பியிருப்பது போல் பட்டது. வியாதியை கண்டுபிடித்து விட்ட மிதப்பில் தலையை மேலும் கீழுமாக ஆட்டிவிட்டு இது முன்னடைப் பாளாகத்தானிருக்க வேண்டும் என்றார். மற்ற இருவரும் தடவிப் பார்த்துவிட்டு அப்படித்தானிருக்க வேண்டும் என்று ஒருப்பட்டனர்.

'ரெண்டு வாட்டி நையம் அடிச்சா எல்லாம் காத்தா பறந்திடும். அல்லா மேல பார்த்தப் போடுங்க. ஒண்ணும் வராது' என்ற மரிக்காயரின் வார்த்தை ஹனிபாவின் கண்களை விரியச் செய்தது.

ஆழ்ந்த பெருமூச்சோடு ஒரு முறை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டார். மறுபடியும் வெள்ளையனை படுக்க வைத்து விட்டு நையம் அடிப்பதைப் பற்றி கதைத்துக்கொண்டனர். பக்கத்தில் நின்ற சுட்டியன் வெள்ளையனின் ஏரியை நாவால் நக்கிவிட்டுக் கொண்டது.

ஊர் பரபரத்துக் கொண்டிருந்தது. எல்லோரும் அங்கும் இங்குமாக ஓடுவதும் அங்கலாய்ப்பதும் பதைபதைப்பதுமாக இருந்தனர். மதிய வெய்யில் வேறு கண்களைக் கூச அடித்துக்கொண்டிருந்தது.

வேர்த்துக்களைத்து சால்வைத் துண்டால் முகத்தைத் துடைத்தபடி வந்து கொண்டிருந்தார் ஹனிபா. மூன்று நாளுக்குமேல்களுக்கு மேல் அவை துறியிட்டு சேர்த்த பண்பாளையும், வேப்பம் கொட்டையும் கையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. மனம் மட்டும் வெள்ளையன் குணமாகிவிட வேண்டும். அதற்கு வைத்திய வேலைகளை முடித்து வேறு யாருடைய

சோடிகளைக் கொண்டாவது மனையத்தின் வேலையை முடித்து விட வேண்டும் என்று மனம் திரும்பத்திரும்ப அசைபோட்டுக்கொண்டிருந்தது. வளவுக்குள் நுழைந்ததும் முற்றத்தில் மனைவியும் பிள்ளைகளும் நின்று கொண்டிருந்தனர். முகம் இறுகிக்கூறுத்து என்னும் மல்லதவாறு சோகம் அப்பிக்கிட்டு வந்தது. அவர்களைப் பார்த்ததும் ஹனிபாவுக்கு தலையெல்லாம் கிறுகிறுத்தது. வெள்ளையனுக்குத் தான் ஏதோ என்று எண்ணிக்கொண்டு ஓடிச் சென்று வெள்ளையனைப் பார்த்தார். பக்கவாட்டாக சரிந்து கிடந்தது அது. பக்கத்தில் உட்கார்ந்து மூச்சு வரக்கிரதா என்று பிறங்கையை வைத்துப் பார்த்தார். லேசாக விட்டு விட்டு மூச்சு வந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது அவர் இளையமகள் பின்னால் நின்று கொண்டு,

'வாப்பா எங்களை எல்லாம் போகட்டாம்' என்றார் வெடித்த குரலில்.

'அம்மா சொல்ற பேச்சு கேளு பிள்ள' என்று கூறிவிட்டு கையில் இருந்த மூட்டையை விறுவிறு என அவிழ்த்து பரப்பத் தொடங்கினார்.

ஆனால் அவர் மனைவியும் ஓடிவந்து 'இயக்கக் காரங்க எங்களை யெல்லாம் இந்த ஊரை விட்டே ஒழிஞ்சு போகட்டாமே...! யல்லா இத்தென்ன கொடுமம்...!' என்று ஒப்பாரி வைத்ததும் தான் அவருக்கு உறைத்தது. வெள்ளையன் அலறியதும் ஒரு கணம் நினைவுக்கு வந்தது. ஏதோ விபரீதம்தான் என்று மனம் தீர்ப்புக் கூறியது.

அவரையும் அறியாமல் ரோட்டுவரைக்கும் நடந்து வந்தார். பார்த்த முகங்கள் எல்லாம் இறுகி விவரிக்க முடியாத சோகத்தில் இருந்தன. அதிகம் பேர் பள்ளிவாசலை நோக்கிப் போவதும் குழந்தைகள் தெருப்புழுதியில் அங்கும் இங்கும் ஓடுவதும் தெரிந்தது.

துப்பாக்கிகளை வெளியில் நீட்டியபடி இரண்டு வாகனங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக அவரைக்கடந்து வேகமாகப் போயின. மனையத்தின் இளையமகள் பின்னால் இருப்பதைக் கண்டவுடன் பழக்க தோசத்தில் 'தம்பி' என்று கூப்பிடவாயெடுத்தவரால் ஏனோ கூப்பிட முடியாமல் போயிற்று. தொண்டைக்குள் ஏதோ வந்து அடைத்துக் கொண்டது மாதிரியிருந்தது.

புழுதி அடங்கிப் போனதும் தான் பக்கத்தில் வந்த மரிக்காயரைக் கூட அவருக்குத் தெரிந்தது.

'என்னவாம் காக்கா?'

'ஊரை விட்டே ஒழியட்டாம்'

'எங்க போறாக்கும்?'

'அல்லாவுக்குத்தான் வெளிச்சம்.' என்று பள்ளி வாசலை பார்த்துக் கூறிவிட்டு வேகமாகப் போய் விட்டார்.

புரிந்ததும் புரியாததுமாக, நடக்கக்கூடாது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற பிரக்கை வந்ததும் அவரையும் அறியாமல் கால்கள் வீட்டை நோக்கி நடந்தன. கிட்டப்போய் வெள்ளையனைப் பார்த்தார்.

கண்கள் மூடியிருந்தது. காது வேகமாக ஆடிக் கொண்டிருந்தது. சுட்டியன் பக்கத்தில் நின்று நக்கிக்கொண்டிருந்தது.

பெருங்குரல் எடுத்து 'ஓ' வென்று கத்த வேண்டும் போலிருந்தது அவருக்கு. அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டார். கண்கள் மூடிக் கொண்டு வந்தன. வயிற்றுக்குள் இருந்து கனத்த பொருள் மேலெழும்பி நெஞ்சை அடைப்பது போலிருந்தது. சிந்தனை மரத்துப் போனது. பரிச்சயமான குரல்கள் எல்லாம் அழுது கூக்குரலிடுவது மட்டும் காதுக்குக் கேட்டது. காதையும் பொத்திக் கொண்டார்.

'எல்லோரும் போறாங்க... வாப்பா வாங்க வாப்பா! என்ற இளைய மகள் அவர் கைகளைப் பிடித்து இழுத்தார். எந்த சுய உணர்வுமில்லாத எழுந்து நடந்தார். சிறிய துணி மூட்டையோடு மனைவியும் மூத்த மகனும் முன்னுக்கு நடந்து கொண்டிருந்தனர். பிட்டத்தில் ஏதோ முட்டியதும் திரும்பிப் பார்த்தார். சுட்டியன் நின்று கொண்டிருந்தது. அடக்கி வைத்திருந்ததெல்லாம் வெடித்துப் பீரிட அதன் கழுத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு விசித்து விசித்து அழுதார். வீதியில் சாரிசாரியாகப் போகிறவர்கள் கூடப் பார்த்துக் கொண்டு போயினர். அவரை வலுக்

கட்டாயமாக விடுத்துக் கொண்டு நடந்தார் அவரது இளைய மகள். கேற்றுவரைக்கும் கூடவே வந்தது சுட்டியன். அவர்கள் நோட்டில் இறங்கியதும் கேற்றடியில் நின்று கொண்டு வெள்ளையனை திரும்பிப்பார்த்தது. பின் இவர்களையும் பார்த்தது.

ஹனிபாவின் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரைக்கும் சுட்டியன் கேற்படியில் நின்று மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றது.

15 →

### எழுதாத வரலாறு பற்றி...

இந்நூலில் நன்றாகவே அம்பலமாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்ப காலத்தில் இந்திய வம்சாவளியினரின் குடியரிமை மறுப்பு, தனிச் சிங்களச் சட்டம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த இதுசாரிகள், பின்னர் இனவாத நிலைப்பாட்டைத் தமது அரசியல் வெற்றிக்கு ஆதாரமாகக் கொண்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கூட்டரசாங்கம் அமைத்துக் கொண்டதுடன் தம் பங்கிற்கு இ.தி.மு.கவை தடை செய்யும் படியும் கோரினர்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மொஸ்கோ) அரசியல் பத்திரிகையான 'அத்த' தனது 15-10-1968 இதழில் அண்ணாத்துரையின் பிறந்த நாள் விழாக் கூட்டத்தில் இ.தி.மு.க தலைவர்கள் ஆற்றிய உரைகள் தொடர்பாக இனவாதத்தைக் கிளையும் விதத்தில் "இங்கிருந்தே நாட்டைப் பிடிப்போம்" எனும் தலைப்பில் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இலங்கையின் இடது சாரிகள் தேசிய இனங்களின் தனித்துவம், சமத்துவம் தொடர்பாக எவ்வளவு மோசமான அரசியல் வங்குரோகத் தனத்தைக் கொண்டிருந்தனர், கொண்டுள்ளனர் என்று தெளிவாகிறது. அவர்களால் மலையக மக்களை உழைக்கும் வர்க்கமாகத்தான் பார்க்க முடிந்ததேயன்றி தனித்துவமான ஒரு தேசிய இனமாக பார்க்க முடியாமற் போனதன் காரணம் அவர்கள் பொருளாதாரவாத சிந்தனைக்குள் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததுடன் எழுச்சி பெற்று வந்த போலிவாதத்தின் சித்தாந்த வலைக்குள்ளும் அகப்பட்டுக் கொண்டது தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

நான்காவதாக, ஆசிரியர் தனது நூலில் சொல்வாற் போன விடயம் பற்றியும் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. கூறுகான் படிப்பு பற்றிக் கூறும் அல்துசர் வரிகளுக்கிடையில் வாசிக்க வேண்டுமென்கிறார். அதாவது, நூலாசிரியர் எதைக் கூறாமல் போயுள்ளார், எதுமெனன மொழியில் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை பற்றிப் பிடிக்க வேண்டியது வாசகரின் வாசிப்புச் செயற்பாட்டில் முக்கியமான அம்சமாகும்.

மலையகத் தமிழரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய இ.தி.மு.க. தமிழ் மொழியின் சமவுரிமைக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தது. மலையகத் தமிழர்களுக்காக மாத்திரமன்றி வடகிழக்கு வாழ் தமிழர்களையும் உரிமைகளையும் சேர்த்தேயாகும். இ.தி.மு.க. தலைமை தம்மைப் பொதுவில் தமிழர் என்று தான் பார்க்கிறார்களென்றே திட்டவாட்டமாக மலையகத் தமிழரின் தேசிய தனித்துவம், அவர்கள் சார்ந்த உரிமைகள், வடகிழக்கு சார் தமிழ் தேசிய இனத்திற்கும் தம்ம்கூடமையிலான வேறுபாடுகள் பற்றி அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்து அரசியல் தலைமையோ மலையக

சமூகத்தை தன்னிலும் வேறான ஒரு சமூகமாகவே பார்க்கும் வந்ததுடன் மலையகத் தமிழரின் அரசியல் போராட்டங்களை தனது அரசியல் வாய்க்கால்காப் பயன்படுத்தியும் கொண்டது. அதே நேரம் தனது அரசியல் நலன்களுக்காக மலையக மக்களின் அரசியல் உரிமைகளைக் கரவு கொடுத்து காலவாரிவிடவும் அவை தயங்கவில்லை.

ஆனால் மலையக அரசியலில் இது எதிர் மறையானதாகவேயிருந்தது. வட கிழக்குத் தமிழரின் உரிமைகள் தொடர்பாக அவர்கள் குரல் கொடுத்ததுடன் அவ்வுரிமைகளை அம்மக்கள் வென்ற கொள்வனவுகளை நேர்மையுடன் பங்கிட்டு செய்தும் வந்துள்ளனர். இப்போக்கு இன்றாவரை தொடர்கிறது.

இலங்கையின் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள் ஒடுக்குமுறை கூர்மையாயிருக்கும் காலகட்டத்தில் தமக்கிடையில் சந்தேகங்களை மூன்றுகொண்டுவந்து வளர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது எனும் நன் நோக்கில் இந்நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணத்துத் தலைமையின் துரோகத்தை நன்கு களை தமது நூலில் கூறாது தவிர்த்துச் சென்றாலும் வரலாற்று உண்மைகளை அவை அவை எவ்வளவு தான் கசப்பானவையாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும், விமர்சிக்கவும் நாம் தயங்கலாகாது அப்பொழுதே எம்மால் நேர்மையையும் ஜனநாயகத்தையும் அடியடையாகக் கொண்ட இனத்துவ நல்லுறவை நோக்கி நகர முடிபும்.

இறுதியாக, மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மாத்திரமன்றி இ.தி.மு.க தலைமை குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டங்களில் மேற்கொண்ட சரியான அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறார் நூலாசிரியர். அதே நேரம் அந்தலைமை விட்ட தவறுகள் தொடர்பான அரசியல் விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கத் தயங்கவில்லை. அத்துடன் மலையகத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கும் பிற்போக்கு பாரம்பரியங்களான சாதியம், மத ரீதியான மூட நம்பிக்கைகள் மக்களை எவ்வளவு தூரம் ஆக்கிரமித்துள்ளன என்பதை, இ.தி.மு.க. வரலாற்றைக் கூறுவதனூடாக எடுத்துக் கூறுகிறார். இவற்றுடன் மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் மோசமான பெண்ணாக்கு முறையையும் நாம் சேர்த்துக் கொள்பால், தனித்துவமான மலையக தேசிய இனம் தொடர்பான பன்முகப்பட்ட ஆய்வும், அதனுள் செயற்படும் பிற்போக்குக் கட்டமைப்புகளுக்கு கெதிரான தனித்துவமான போராட்டங்களும் தேவை எனும் முடிவுக்கு நாம் வந்தடைகிறோம்.

திரு.பெ.முத்துலிங்கத்தின் எழுதாத வரலாறு எனும் இந்நூல் அரசியல் விழிப்புணர்வு யை இனம் சந்ததியினரின் முன்னால் அவர்களது தேசிய தனித்துவம் தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சவாலாகும்.

## ஆழமான கவிதை எது?

சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் பற்றி

'சரிநிகரில்' மு.பொ. எழுதியிருந்த விமர்சனம் வாசித்தேன். எதிர்மறைத் தொனியில் (Negative) அவர் கருத்துக்களை முன் வைத்திருந்தார், பொதுவாக இலக்கிய வட்டாரத்தில் குறுவாதம் புரையோடியிருப்பது இன்று நேற்றல்ல. இதற்கு காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் ஆழம் நிறவை என்பதும், வெறும் அஃறிணைப் பொருட்களின் உருவங்களைக் கொண்டது என்பதும், மு.பொ. பெரிதும் கவலைப்படும் விடயமாகத் தெரிகின்றது. ஆழமான கவிதைகள் என மு.பொ. கருதுவது என்ன என்பதை என்போன்ற சாதாரண இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு தெளிவுறுத்த வேண்டும். ஒரு

உதாரணம் கூடக் கூறவில்லை. 90களில் தமிழ் கவிதைப் போக்கில் அஃறிணைப் பொருட்களை கவிதைகளில் விவிவாகப் பேச வைத்திருப்பதே சோலைக்கிளியின் தனித்திறமை என நான் கருதுகிறேன். அதுவே அவரது புதிய பரிமாணம் ஆக முடியுமா? சூரியனை மாடு சப்ப வைப்பதும், வேப்பமரத்தைப் பெண்டாட்டி ஆக்குவதும் பனைக்கு பல முளைக்க வைப்பதும், தெருவை நாய் நக்க வைப்பதும், வெப்பியலை இளந்தாரியாக்குவதும், ஆடு காள்வதைப் போல ஒரு அந்தியை எடுத்துச் சொல்லுவதும் பூதங்கள் இறங்கும் இரவுகளைக் கூறுவதும் சோலைக்கிளியால் முடிந்திருக்கிறது. 'போடுங்கள் கடலை விரித்து, மரங்களே

மீண்டும் அலை எழுப்ப அதை விடுங்கள்'

உங்கள் தலைகளில் கடல் பாயாய் இருக்கிறது' நான் என்ன செய்ய என சோலைக்கிளியே கேட்பது போல எனக்குத் தெரிகிறது. விலங்குகளில், பறவைகளில், மரங்களில் மானிடத்தைக் காண விழையும் இக் கவிஞனை, '.....கொண்டு புதையாதீர் மலைகள் எழுத்துக்களாய் மாறும் இவன் சாவில் நீங்கள் இருகிற ஓலங்கள் இனிய கீதங்களாக மாறி காற்றோடு கலப்பதால், பாட்டுப்பாடித்தான் புதையல் வரும் இனி'

கல்கொண்ட

15 →

### மட்டு-அம்பாறை...

எடுத்துச் சென்றுள்ளமை அரசாங்கத்துக்கு எதிரான புலிகளின் போராட்டம் கிழக்கில் இன்னும் உத்வேகமடையும் என்ற நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் அனைத்தும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள புலிகளின் தளங்களுக்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இத்தாக்குதலில் நீண்ட தூரம் வெடல் வீசக்கூடிய பீரங்கிகள் கைப்பற்றப்பட்டிருப்பது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அரசு இராணுவச் செயற்பாடுகளில் உடனடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சுமார் 45 கிலோ மீற்றர்களுக்கு அப்பால் இருந்து தாக்குதல் நடாத்தக்கூடிய இப்பீரங்கிகளால் மட்டக்களப்பு விமானப்படைத்தளம் தாக்கப்படலாம் என்று பரவலாக அரசு தரப்பில் உணக்கப்படுகின்றது. இந்நிலைமை அரசுக்கு பெரும் நெருக்கடியைத் தற்போது ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்தோடு இராணுவ முகாம்கள் அனைத்தும் புலிகளின் தளங்களில் இருந்து நேரடிப் பார்வையில் 45 கிலோமீற்றருக்குள்ளேயே இருப்பதால் இராணுவ முகாம்களும் புலிகளின் பீரங்கித்தாக்குதலுக்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை புலிகளிடம் பறிகொடுத்துள்ளதை மீண்டும் கைப்பற்ற வேண்டும், அல்லது

புலிகளால் பயன்படுத்த முடியாமல் அவற்றை அழிக்க வேண்டும். இதை நோக்கமாகக் கொண்டே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள புலிகளின் நிலைகளை நோக்கி "பாடும் மீன்" என்ற பெயரில் இராணுவ நடவடிக்கையொன்றை இராணுவத்தினர் மேற்கொண்டுள்ளனர். புலிகளின் பிரதேசங்களை நோக்கி பலத்த வெடல் வீசக்கூடிய, விமானக் குண்டுத் தாக்குதல் என தாக்குதலின் வேகம் கூட்டப்பட்டுள்ளது. இதேசமயம் புலிகளின் பிரதேசங்களை அண்டியுள்ள இராணுவ முகாம்களில் இருந்த கனரக ஆயுதங்கள் மட்டக்களப்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன என்றும் தெரிய வருகின்றது. இராணுவ முகாம்கள் புலிகளால் தாக்கப்பட்டாலும் ஆயுதங்கள் பறிபோவதைத் தடுப்பதே இதன் நோக்கமாகத் தெரிகின்றன. இதனால் எல்லையில் உள்ள இராணுவ முகாம்களின் பலம் குறைந்துள்ளது என்றும், இது இராணுவத்தினுள் பெரும் குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ள தென்றும் கூறப்படுகின்றது. இதேவேளை அம்பாறை மாவட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விடுதலைப் புலிகளை இராணுவம் சுற்றிவளைத்துள்ளது என்றும், இவர்களே புளுகுணாவை முகாம் தாக்கு தலைநடத்தியவர்கள் என்று அரசு தரப்பில்

கூறப்படுவது அரசின் தோல்வியை மறைக்கும் செயற்பாடு என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் புளுகுணாவை அதிரடிப்படடை முகாம் தாக்குதலில் கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் அனைத்தும் மட்டக்களப்பிற்கு புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு பொதுமக்களின் பார்வைக்காகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அத்தோடு தமது இறந்த சகாக்களின் உடலும் மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் இம்முகாம் தாக்குதலை நடாத்திய புலிகளை இராணுவம் முற்றுகையிட்டுள்ளது என்ற அரசின் அறிவிப்பு அம்பாறை, மாவட்ட எல்லைக்கிராம சிங்கள மக்களை அமைதிப்படுத்தவும், அச்சமுதாயமல் இருக்கச் செய்யவும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முல்லைத்தீவு, புளுகுணாவை ஆகிய முகாம்களினதாக்குதலில் கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்கள் புலிகளினதாக்குதல் சக்தியை அதிகரித்துள்ள அதேசமயம் பொல்லைக் கொடுத்து அடிவாங்கும் நிலைமையை அரசு படடைகளுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இனிமேல் படையினர் இறந்தாலும் ஆயுதங்கள் பறிபோகக் கூடாது என்ற நிலையில் முகாம்களை வைத்திருக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அரசைத் தள்ளியுள்ளது. இந்நிலைமை கிழக்கில் புலிகளின் தாக்குதல் மேலும் உத்வேகம் அடையும் என்ற நிலைமையையே ஏற்படுத்தியுள்ளது

5 →

### அவசரகால சட்டமும்...

கிருஷ்ணாந்திக்கு நடந்த உண்மையான சம்பவம் என்ன? எதுவித காரணங்களும் இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டது. பாலியல் வலுறுவது செய்தி கிருஷ்ணாந்திக்கு உட்படுத்தியது. அகோரத்தனமாய் கொலை செய்தது. இத்தோடு சம்பவம் நிறைவு பெற்றுவிடவில்லை. எவ்வோரும் கிருஷ்ணாந்தியைப் பற்றி நினைக்கின்றோம். ஆனால் கிருஷ்ணாந்தியின் தாக்குதல் நடந்தது என்ன? அவருடைய தம்பிக்கு உண்டான அகோரம் என்ன? பாதுகாவுகளுக்கு சென்ற அயலவருக்கு நடந்தது என்ன? என்பது பற்றி ஆழமாய் நோக்க வேண்டும். இச்சம்பவம் ஒவ்வொன்றுக்கும், ஒவ்வொரு தனிப்பிரிவின கீழ் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்நடைமுறையில் இருந்து சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் (A.G.D) பின் வாங்குதல் செய்து இருக்கிறது. மேலும் எமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 11 இல் பின்வருமாறு சித்திரவதைக்கு எவரும் உட்படலாகாது என உறுதிப்படுத்துகின்றது. "ஆளேவரும் சித்திரவதைக்கு அல்லது கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு உட்படலாகாது" என தெளிவாய் குறிப்பிடுகின்றது.

எனவே எமது இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசு யாப்புரீதியாக பிரஜைகளைப் பாதுகாக்கும் வழிமுறைகள் கையாளப்படும் போது, ஏன் கிருஷ்ணாந்தி வழக்குகளில் இவ்விதி பின்பற்றப்படவில்லை என்பது புரியாத புதிராகவே உள்ளது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 11, 13, 13(1) ஆகிய பிரிவுகளுக்கு இணங்க மனித அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கொன்றினை தாக்கல் செய்திருந்தால் கிருஷ்ணாந்தி குடும்பத்திற்கு சாதகத் தன்மை கூடுதலாய் அமைந்திருக்கும். மனித அடிப்படை உரிமை மீறப்படும் போது அல்லது அடிப்படை உரிமைகளுக்கு தீங்கு இழைக்கப்படும் போது அதற்கான பரிகாரம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது பற்றியும் எமது அரசியலைமைப்புச் சட்டம் விளக்கமாயும் விவிரவாயும் குறிப்பிடுகின்றது. எமது குடியரசு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் உறுப்புரை 126 இல் அடிப்படை உரிமை மீறலுக்குள்ளான எவரும் இவ்வறுப்புரையின் உயர் நீதிமன்றத்திடம் நிவாரணம் கோரலாம். உறுப்புரை 126 பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது. "ஏதேனும் அடிப்படை உரிமையானது அல்லது ஏதேனும் மொழி உரிமையானது

ஆட்சித்துறை நடவடிக்கையால் அல்லது நிருவாகத்துறை நடவடிக்கையால் மீறப்பட்டமை பற்றிய அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை பற்றி ஏதேனும் பிரச்சினையை விசாரணை செய்வதற்கும், உயர் நீதிமன்றம் தனியானதும், பிரத்தியேகமானதும் ஆன நியாயாதிக்கம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்." 1972ம் ஆண்டுதான் முதல் முதலாக 'அடிப்படை உரிமை' பற்றி எமது பிரத்தியேகமான சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ் 1972ம் ஆண்டினுடைய யாப்புரவு கர்த்தா கொல்வின அவர்களாவார். இவர் எமது தற்போதைய அரசியல் அமைப்பில் காணப்படும் 'அடிப்படை உரிமை மீறல்' பற்றிய சரத்துகள் பற்றிக் கூறுபோது 'பல வழிகளில் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு, 1972 யாப்பை மறுபதிப்புச் செய்திருக்கிறது குறிப்பாக 126வது சரத்து அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்ட குடிமக்கள் நேரடியாக மீயுயர் நீதிமன்றத்துக்குச் செல்ல வழி செய்யப்பட்டிருந்தமை இவற்றுள் ஒன்றாகும். ("In many ways the 1978 Constitution reproduces the 1972 Constitution, and the 1978 Constitution contains Article 126 which gives access to the supreme court, to citizens whose fundamental rights are violated".) எனவே அரசியல் அமைப்பு விதிகளும் பிரமாணங்களும் விளக்கமாகவும், விவிரவாகவும், அடிப்படை உரிமை மீறலுக்கான பரிகாரத்தினை சொல்லியிருக்கும் போது, சட்டமா அதிபர் இதனைக் கண்டு

கொள்ளாது ஏன்? மனித அடிப்படை உரிமை மீறலின் கீழ் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக போராசியர் சிராணி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டதை ஆட்சேபித்து தொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வழக்கில் சட்டமா அதிபர் சரத் என். சிவ்வா அவர்கள் பிரதிவாதி களின் சார்பில் ஆஜராகின்றார். இதேபோன்று ஜனாதிபதிக்கு அவதூறை ஏற்படுத்தும் வகையில் வாசகங்கள் பயன்படுத்தினார் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் 'Sunday Times' ஆசிரியர் சின்ஹரணத்துக் அவர்களுக்கு எதிரான வழக்கிலும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தில் பல சிரேஷ்ட சட்டத் தரணிகள் ஆஜராகின்றார்கள். இது இவ்வாறிருக்கும் போது கிருஷ்ணாந்தியின் வழக்கில் ஒரேயொரு சட்டத்தரணி மாத்திரமே ஆஜராகின்றார். ஏன் இந்த நிலைமை? கிருஷ்ணாந்தியினுடைய வழக்கிற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கக்கூடாது என்பதற்காகவா அல்லது அவர் ஒரு சிறு பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதனாலா? 'யாழ்ப்பாண' இராணுவத்தின் வசமாகியதன் பின்பு இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் கூடுதலாய் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் சாட்சியங்களோடு நிரூபணமான நிகழ்வுதான் கிருஷ்ணாந்தியினுடைய சம்பவம். வழக்கேற்றப்படாமல் முடிமறைக்கப்பட்ட கொடுங்களை நாம் அறியாமல் இல்லை. கிருஷ்ணாந்தியினுடைய விடயத்தைப் பொறுத்தவரை குற்றமிழைத்தவர்களைத்

தண்டனைக்குட்படுத்தாது போனால், இவங்கையின் நீதித்துறை கேலிக்கூத்தாகி விடும். அத்தோடு 'வேலியே பயிரை மேய்ந்த' கதையாகி விடும். ஜனாதிபதிக்கும் அரசுக்கும் ஆலோசனை வழங்கும் சட்டமா அதிபர் இவ்வாறான மனித உரிமை மீறல்கள் வழக்குகளில் பொறுப்புணர்வோடும் கரிசனையோடும் கருமமாற்ற வேண்டும். அரசுக்கு சார்பாகவோ, படையினருக்கு சாதகமாகவோ நீதித்துறை கருமமாற்ற முயலக்கூடாது. அரசியல் வன்முறைகளின் தோற்றத்திற்கும், அடாவடித்தனங்கள் ஆரம்பத்திற்கும் நீதித்துறையின் ஸ்திரமினமையே காரணமாய் இருக்கின்றன. எனவே நேர்த்தியான முறையில் நாட்டின் கட்டுப்பாடும், ஒழுங்கும் அமைய வேண்டுமாய் இருந்தால் 'நீதி' நீதியாய் கிடைக்க வேண்டும். எனவே அவசரகால விதியினைப் பயன்படுத்தி, அந்த மாயையை வைத்துக் கொண்டு, இவ்வழக்கினை காலந்தாழ்த்தி, சாட்சியங்களை பயமுறுத்தி, உண்மையை மறைக்க முயற்சிகள் செய்யாமல் வடகிழக்குப் பகுதியிலே நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் படிமச் சமீக்கையாக கிருஷ்ணாந்தி விடயத்திலிருந்தும் காட்டப்பட வேண்டும்.

சரணம்  
SARINIPAR

# சரணம்

## அரசின் ஜனநாயக ரூபகச் சின்னம்

பேரினவாத யுத்தத்திற்கு அனுசரணையாக இயங்கி வரும் வெண்தாமரை இயக்கத்தின் தலைமையில் இலங்கைப் பாராளுமன்ற வளவில் அரசியல் வன்முறைகளினால் பலியானவர்களுக்கான நினைவாலயமும் ஜனநாயகத்திற்கான ரூபகச் சின்னமும் கட்டியெழுப்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாக செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. அதற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது. தென்னிலங்கையின் வன் செயல்களில் இறந்தவர்களின் ரூபகார்த்தமாகவே இம் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் தெரியவந்துள்ளது. வன்செயல்களின் ரூபகார்த்தமாக இறந்தவர்களுக்கான நினைவாலயம் என்று பொதுப்படையாக குறிப்பிடப்பட்டாலும், இந்த நினைவாலயத்தினை எழுப்பும் நோக்கம் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட படையினருக்கு ரூபகார்த்தச் சின்னம் எழுப்புவதுதான் என்று தெரியவருகிறது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், எந்தப் படையினர் எம்பிலிபிட்டியவில் பாசாலை மாணவர்கள் கொன்று புதைக்கப்பட்ட காரணமாக இருந்தார்களோ அந்தப் படையினரைச் சேர்ந்தவர்கட்கும், கொல்லப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் சேர்த்து நினைவாலயம் எழுப்பப்படுவதுதான்.

ஐ.தே.க. ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த வன்முறையினால் கொல்லப்பட்டவர்களையும், இன்றைய அரசாங்கத்தின் 'புனித யுத்தத்தில்' ஈடுபட்டிருக்கும் படையினரில் இறந்தவர்களுக்கும் சேர்த்து எழுப்பப்படும் போவதாகக் கூறப்படும் இந்த நினைவுச் சின்னம் இந்த அரசாங்கத்தின் ஜனநாயகத்தின் மீதான தாக்குதலுக்கும், பேரினவாதத் தன்மைக்குமான ஒரு குறியீடாக மட்டுமே அமைய முடியும். தவிரவும் இலங்கையின் வன்முறையினால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட, பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு இந்த நினைவாலயத்தில் இடம் இருக்கப் போவதில்லை என்று தெரிய வருகிறது. இந்த நினைவாலயத்தின் கருவை தன்னகத்தே கொண்டு கடந்த 7 வருடங்களுக்கு மேலாக செயற்பட்டு வந்த தொல்வியற் துறை விரிவுரையாளரான ஜகத் வீரசிங்க அவர்கள், இந்த நாட்டின், வடக்கு - கிழக்கு உட்பட யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்ட அனைத்து அப்பாவி மக்களுக்கும் நினைவாலயமாக இது எழுப்பப்பட வேண்டும் என்று கருதி வந்த போதும், இப்போது இந்த நோக்கம் வெண்தாமரை இயக்கத்தால் கைவிடப்பட்டு 'புதிய பரிணாமத்துடன்' நிறுவப்படும் போகிறதாக தெரியவருகிறது. சமாதான முகமூடியை அணிந்து கொண்டு அதனுடாகப் பெரும்பான்மையினத்தின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக தமிழர்களுக்கெதிராக யுத்தம் செய்து வரும் அரசாங்கத்தின் இச்செயல் ஒரு பெரும்பான்மையின அரசாங்கமே என்பதை மிகத் தெளிவாக இலங்காட்டியுள்ளது இந்த அரசாங்கமும்.

வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியத்தில் வாழும் முழுத்தமிழ் மக்களையும் ஆயுதப் படைகளின் கெடுபிடிக்கு உட்படுத்திவிட்டு கொடும்பிவே ஜனநாயகத்துக்கான ரூபகச் சின்னம் அமைக்க முயலுவது அரசாங்கத்தினால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள புதிய கேலிக்கூத்து அன்றி வேறல்ல!

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இந்நடைமுறையானது ஜனநாயகம் தொடர்பான இவ்வரசின் ஆர்வத்தையும், கடமைப்பட்டையும் பிரதிபலிப்பதாகவே தோன்றும். எனினும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்நாட்டை ஆண்டு வரும் இவ்வரசு ஜனநாயக மரபுகளை கெளரவித்து நடக்கத் தவறியது மட்டுமல்லாமல் நூற்றுக்கணக்கான மக்களின் கொலைகளுக்கும், இன்னும் நூற்றுக்கணக்கானோர் காணாமல் போவதற்கும் பொறுப்பாக இருந்து வந்துள்ளது. இந்நிலையில், ஒரு ஜனநாயக ரூபகச் சின்னத்தை நிறுவவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தத் தாழ் உரிமையும் கிடையாது. அப்படியிருக்க பேரினவாத ஆதிக்கத்தை அரசியலில் பாதுகாத்துக் கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு நடாத்தப்பட்டு வரும் மிவேச்சத்தனமான யுத்தத்துக்கு அனுசலனமாக செயற்பட்டு வரும் வெண்தாமரை இயக்கத்தின் தலைமையில் இது அமைக்கப்பட்டுவருகின்றது என்று கூறும் போது, இந்த அரசாங்கம் கூறும் 'ஜனநாயகத்'தை நினைத்து அழுவதா சிரிப்பதா என்று புரியவில்லை!

இலங்கையின் அரசியலில் வன்முறைகளின் ஆரம்பமும், அதன் வளர்ச்சியும் இந்நாட்டு இனத்துவ முறண்பாட்டின் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்டவையாகும். 1956ம் ஆண்டின் பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சி முதல் இன்றைய சந்திரிகாவின் ஆட்சி வரை பதவி வகித்த அரசாங்கங்கள் தமிழர்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட வன்முறைகள் நடைமுறையின் வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்க முடியாதவையாகும். சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இனவாதமயப்பட்ட அரசு இராணுவத்தினதும், ஆளும் கட்சிகளின் குண்டர்களினதும், இனவாத சக்திகளினதும் காட்டுமிராண்டித் தனமான தாக்குதல்களுக்கும், இனப்படுகொலைகளுக்கும் பலியான தமிழர்களின் எண்ணிக்கை ஐம்பதின்மையிற்றையும் மிஞ்சியிருக்கின்றது. இதைவிடப் பலிகளினதும், ஏனைய ஆயுதக் குழுக்களினதும், ஜே.வி.பி.யினதும் ஆயுதப் பலத்திற்குப் பலியானவர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களாவர். இவை யாவும் பெரும்பான்மையின ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட விளைந்ததன் விளைவையாகும். சந்திரிகாவின் அரசும் இன்றுவரை இதையே செய்து வந்துள்ளது. ஜனநாயகத்தை மீள்விக்க எவ்வித முயற்சிகளையும் அது முறையாக மேற்கொள்ளவில்லை.

இந்நிலையில் பாராளுமன்ற வளவில் ஜனநாயக ரூபகச் சின்னம் அமைக்கும் முயற்சியானது ஜனநாயகத்தின் பேரால் மக்களை ஏமாற்றுவதற்கும், பெரும்பான்மையின அரசைப் பாதுகாப்பதற்குமான ஒரு முயற்சியாகவே கருதப்பட வேண்டும். இவ்வகையான அரசின் போலி ஜனநாயக, பேரினவாதப் போக்குகளை ஸ்டூடென்ட்ஸுக்கும் முகமூடிகளையிட்டு சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

போலி வாக்குறுதிகளுக்கும், செல்லக்காசான ஒப்பந்தங்களுக்கும் ஏமாறாமல் உரிமைகளை வென்றெடுக்க வேண்டிய கடமை சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களுக்கு உண்டு. வயிற்றுப் பிறைப்புக்காக மக்களை ஏமாற்ற முயலும் சிறுபான்மை அரசியல் வாதிக்கும் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் ரூபகத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பாராளுமன்ற வளவில் ஜனநாயக ரூபகச் சின்னம் ஒன்றை அமைப்பதன் மூலம் ஜனநாயகத்தை மீள்விக்க முடியாது. இது ஜனநாயக விரோதச் செயல்களை ஸ்டூடென்ட்ஸுக்கும் முகமூடியாக மட்டுமே அமையும். ஜனநாயகத்தை உறுதி செய்யப் பாராளுமன்ற வளவில் ரூபகச் சின்னம் அமைப்பது தர்க்கப் பொருத்தமற்றது. ஏனென்றால், 1948ம் ஆண்டு முதல் ஜனநாயக விரோத ஆட்சியின் சின்னமாகத் திகழும் பாராளுமன்றத்தை இந்நாட்டின் எல்லாப் பிரதேசங்களையும் சமமாக கௌரவிக்கக் கூடிய, பல்வின ஜனநாயக மரபுகளை மீறாத வகையில் சட்டங்கள் இயற்றும் ஒரு பாராளுமன்றமாகவும், ஜனநாயக விரோத பெரும்பான்மையின ஆட்சியை நிராகரிக்கும் ஒரு பாராளுமன்றமாகவும் மாற்றினால் அப்பாராளுமன்றமே இந்நாட்டின் ஜனநாயக மறுமலர்ச்சிக்கான நிரந்தரமானதொரு நினைவுச் சின்னமாகத் திகழ முடியும். மக்களை ஏமாற்றுவதை நிறுத்தி உண்மையான மக்கள் ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்த தயாராக இல்லாவிட்டால் விரைவிலேயே இவ்வரசாங்கத்தில் முகமூடி மக்களால் கிழித்தெறியப்பட்டுவிடும் என்பது மட்டும் உண்மை!

## மன்னார்-கற்பிட்டி: பிச்சை வேண்டாம்!

இராணுவ கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மன்னார் தீவுப்பகுதியில் இருந்து கற்பிட்டி வழியாக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் செல்வர்கள் அரசுபடையினரால் கற்பிட்டியில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்களையார்ந்தது அலுவல்களுக்குச் செல்ல முடியும் என்பதை படை அதிகாரிகளே தீர்மானிக்கின்றார்கள். இராணுவ கட்டுப்பாட்டிற்கு வன்னிப்பகுதியிலிருந்து வவுனியா வழியாக நாட்டின் பலபகுதிகளுக்கும் தாம் விரும்பியவாறு சுதந்திரமாகச் செல்ல முடியாமல் பொலிசாரினால் தடுத்து வைக்கப்படுவது போலவே மன்னார் பகுதி மக்களும் கற்பிட்டியில் தடுத்து வைக்கப்படுகின்றார்கள்.

"தீண்டாமை அன்னியர்களை நடத்துவது போலவே கற்பிட்டியில் தடுத்து வைக்கப்படுபவர்கள் நடத்தப்படுகின்றார்கள். மன்னார் தீவுப்பகுதியில் படையினரின் கட்டுப்பாட்டில் நிரந்தரமாக வசிப்பதை நிரூபிக்கக்கூடிய ஆவணங்கள் அடையாள அட்டைகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கடமது பிரயாணத்தைத் தொடரமுடியாத வாறு தடுத்து வைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்த நாட்டின் கௌரவம் மிக்க பிரஜைகளாகிய எம்மை அதுவும் இராணுவப் பாதுகாப்பின் கீழ் அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் வசிக்கும் எம்மை ஏன் இவ்வாறு இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளைப் போல நடத்துகிறார்களோ தெரியவில்லை" என்று கற்பிட்டி படையினரின் கெடுபிடிக்கு ஆளாகிய பலரும் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

இராணுவ கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மன்னாரில் இருந்து பிரயாணம் மேற்கொள்வதற்குரிய ஆதாரமாக ஆவணங்களைக் காட்டி மிகுந்த சிரமங்களின் மத்தியில் அனுமதி பெற்ற பின்பே கற்பிட்டி செல்லும் படகில் ஒருவர் பிரயாணம் மேற்கொள்ள முடியும். மன்னாரிலிருந்து கற்பிட்டிக்கான கடல் வழிப்பயணத்திற்குக் கட்டணம் ஒருவருக்கு 200 ரூபா. ஏழுமணித்தியாலாக நீடிக்கும் கடற்பயணம் என்பது தற்போதைய சீரற்ற காலநிலையில் உயிர்ப்பத்துக்கள் நிறைந்ததாகும். அதிமுக்கிய அலுவல்களுக்காகவே மன்னாரிலிருந்து கற்பிட்டி வழியாக இருப்பகுதி மக்கள் தமது பிரயாணத்தை மேற்கொள்கின்றார்கள். படகில் இருந்து இவர்கள் கற்பிட்டிக்குத் துறையில் கரை

இறங்கியதும், படை அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு அடையாள அட்டைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு கடற்படை முகாமிற்குச் சென்று விடுகின்றார்கள்.

அடையாள அட்டையின்றி நிற்குதியாகியுள்ளவர்கள் கற்பிட்டியில் உள்ள விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய லொட்ஜ்களிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். லொட்ஜ்களான கட்டணம் ஒரு நாளைக்கு 25 ரூபா. சாதாரணமாக ஒருவருக்கு கற்பிட்டியின் அசாதாரண சந்தை நிலைமைகளில் ஒரு நாளை உணவுத் தேவைக்காக மட்டும் 100 ரூபா தேவை.

தமது அடையாள அட்டைகளைப் படை அதிகாரிடம் 'பிடி கொடுத்து விட்டு' சிறைப்பட்டு நிற்கும் மக்கள் தமது சீவியச் செலவுகளைத் தாமே பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடல் வளம் கொழிக்கும் தலைமன்னார் பகுதி யுத்த நிலைமைகளாலும், படையினரின் தீவிர கெடுபிடிக்காலும் எவரும் எந்த விதமான தொழிலையும் செய்ய முடியாத வாறு வரண்டு போயுள்ளது. இவ்வாறான இறுக்கம் மிகுந்த திறந்த வெளி சிறைச் சாலை போன்ற பகுதியில் இருந்து பல்வேறு அவசரத்தேவைகளுக்கும் அத்தியாவசிய காரியங்களுக்குமாகப் பிரயாணம் மேற்கொள்ளும் மக்கள் உல்லாசப்பயணிகளைப் போல அல்லது செல்வந்தர்களைப் போல ரூபா 125 அல்லது 150 செலவு செய்து கொண்டு கற்பிட்டியில் தங்கியிருக்க முடியும் என்று எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஆனால் கற்பிட்டியில் உள்ள அரசு படை அதிகாரிகளோ அல்லது பாதுகாப்புத் துறை அதிகாரிகளோ மன்னார் பயணிகளைக் கற்பிட்டியில் நடுவழியில் தடுத்து வைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள், துன்பங்கள், வசதியின்மைகள் உளரீதியான பாதிப்புகள் குறித்து எந்தவகையிலும் அக்கறை கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வாறு கற்பிட்டியின் படையினரது பொறியில் சிக்கிய பலர் 'பிச்சை வேண்டாம், நாஸ்ப்பிடி' என்ற மனோநிலையில் மீண்டும் மன்னாருக்கே திரும்பிச் சென்றுள்ளனர்.

அத்துடன் மன்னாரிலிருந்து பிரயாணம் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசிய அவசரத்தேவைகளிருந்தும் மக்கள் பிரயாணம் செய்வதைத் தவிர்த்து வருகின்றார்கள். இதனால் கற்பிட்டிக்கும் மன்னாருக்கும்

இடையேயான பிரயாணிகள் படகுச் சேவையும் வெகுவாகக் குறைந்து செல்கின்றது. தற்போது வாரம் ஒரு முறை நடைபெற்று வருகின்ற இந்நட்புச் சேவை மேலும் பாதிப்படையலாம் எனவும் அஞ்சப்படுகின்றது.

புலிகளின் மாவீரர்கொண்டாட்வாரத்தை முன்னிட்டு கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் நாடெங்கிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீவிரப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் ஓர் அம்சமாகவே கற்பிட்டியில் பயணிகளின் மீதான கெடுபிடிக்கும் படையதிக்காரிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஆனால் மாவீரர் வாரம் முற்றுப்பெற்று அதனையொட்டி எதிர்பார்க்கப்பட்ட 'கிளமமாக்ஸ்' தாக்குதல் கிழக்கில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் புலுக்குணாவ அதிரடிப்படை முகாமின் மீது புலிகளால் நடத்தி முடிக்கப்பட்டு விட்ட போதிலும் கற்பிட்டியின் கெடுபிடிக்கள் தளர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கற்பிட்டியின் நிலைமைகளினாலும் கட்டெறும்பு தேய்ந்ததைப் போல குட்டிச் சுவராகிக் கொண்டிருக்கும் மன்னார் - கற்பிட்டி படகுச் சேவையினாலும் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அரசு அதிகாரிகளும் அரசு ஊழியர்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

அத்தியாவசிய சேவைகளின் நிமித்தம் அடிக்கடி பிரயாணம் மேற்கொள்கின்ற மன்னார் மாவட்ட அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏனைய உயர் அதிகாரிகள் அரசு ஊழியர்கள் ஆகியோர் தமது கடமைகளை முடிந்த பின்னும் உடனடியாக மன்னாருக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாமல் மன்னாருக்கான படகை எதிர்பார்த்து கற்பிட்டியில் அல்லது கொழும்பில் வீண் பொழுது போக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது.

இந்த நிலைமைகள் காரணமாக கற்பிட்டியிலிருந்து செல்லும் அத்தியாவசிய உணவு மற்றும் பாவனைப் பொருட்களின் அளவும் நாளுக்குநாள் குறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. மோசமாகச் செல்லும் இந்த நிலைமைகள் மன்னார் பயணிகளை மட்டுமல்ல இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மக்களின் நாளைத் வாழ்க்கையையும் வெகுவாக பாதிக்கப்போகிறது என்பதே உண்மை.

- தவிசு

## சாவகச்சேரி: காரணம் போன ஆசிரியர்கள்!

சாவகச்சேரி சந்திரபுர ஸ்கூல்தவிரோத மகாவித்தியாலய ஆசிரியர்களான அப்புத்துரை சிறீஸ்கரன், சதாசிவம் விவேகானந்தன் ஆகியோர் 10.08.1996 அன்று இரவு 8.30 மணிபோல் அவர்களது இல்லத்தில் வைத்து இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டனர். அன்றிலிருந்து அவர்கள் தொடர்பான தகவல்கள் எதனையும் பெறமுடியாத நிலையில் அவர்களது குடும்பத்தினரும் சக ஆசிரியர்கள், மாணவர்களும் பெரிதும் கவலைகொண்டுள்ளனர். இவர்கள் எங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியவும், இவர்களது விடுதலை

தொடர்பாகவும் இராணுவ நடவடிக்கையுடன் தொடர்பானவர்களுக்கு வேண்டுகோள் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவர்களிடமிருந்தும் எதுவித தகவல்களும் பெறமுடியாதுள்ளதால் இவ்விடயம் இலங்கை தமிழர் ஆசிரிய சங்கத்தாடக ஜனாதிபதியின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. கைதானவர்களின் மனைவிமார்களான பத்மினி சிறீஸ்கரன் (மூன்று வயதான குழந்தை உள்ளது, மற்றும் காப்பிணித்தாய்) பிரேமலதா விவேகானந்தன் (மூன்று குழந்தைகளின் தாயார்.) ஆகியோர் தமிழர் ஆசிரிய சங்கத்திடம் விடுத்த கோரிக்கையை அடுத்த ஜனாதிபதிக்கான இந்த வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுதவிரவும் கைதானவர்கள் கற்பித்த பாடசாலையின் அதிபர்கள் சாவகச்சேரி கல்விப் பணிப்பாளர் யாழ்ப்பிரி கேடயர் உட்பட மேலும் பல அதிகாரிகளிடம் இது தொடர்பாக முறையிடப்பட்டுள்ளது. ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள இம் மகஜரில் இவர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அல்லது குற்றமில்லாதிருந்தால் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்யுமாறும் கோரப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் கைதால் பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அமைதி இழந்ததுடன் கற்றல், கற்பித்தலுக்கான குழுவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் த. மகாசிவம் அவர்கள் முறையிடப்பட்டுள்ளார்.

**"மலையகத்தின் இன்றைய பிரச்சினைகளும் மக்கள் அமைப்புகள் ஆற்ற வேண்டிய பங்களிப்பும்"**

ஏற்பாடு: "சத்யோதய" - "மலையக மக்கள் முன்னணி"

தீம்: சத்தியோதய (கண்டி) டிசம்பர் - 28, 29 - 1996

**கருத்தாடல்**

**செலி - கட்டிய கலை வடிவங்களின் அழகியல்**

(தொலைக்காட்சி நாடகங்களை மையப்படுத்திய கவனத்தொடர்)

நடத்துனர்: டொக்டர் கொன்ஸ்டன்டின் சீவ தொலைக்காட்சி நூ நாடகங்கள் காண்பிக்கப்படு

96, டிசம்பர் 20 மாலை 4.30க்கு இடம்: பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையம் 58, தர்மம விதி, கொழும்பு - 06

1997க்கான புதிய சந்தா விபரம்

**உள்நாடு**

தனிப்பிரதி: 10 ரூபா  
வருடசந்தா: 300 ரூபா (தபாற்செலவு உட்பட)

**வெளிநாடு**

தனிப்பிரதி: 2 அ.டொலர்  
வருட சந்தா: 50 அ.டொலர் (தபாற் செலவு உட்பட)

பத்திரிகைத் தள்ளுவலை, அச்சுக் கூலி என்பன வற்றின் அதிகரிப்பின் காரணமாக இம்மாற்றத்தை செய்வதற்கு நாம் நிர்வகிக்கப்பட்டுள்ளோம். வாசகர்கள் எமது நிலையைப் புரிந்து கொண்டு தொடர்ந்தும் ஒத்துழைப்பார்கள் என நம்புகிறோம்.